A GYULAI NYÁRI MŰVÉSZTELEP

1969–2009

Fényképek és dokumentumok

A GYULAI NYÁRI MŰVÉSZTELEP
1969–2009

A GYULAI NYÁRI MŰVÉSZTELEP 1969-2009

Fényképek és dokumentumok

Budapest—Gyula
2009

Szerkesztette:
Szakáll Ágnes, Lakatos Bálint

A fényképeket készítette:
Albrecht Júlia, Bágya Ferenc, Balla Tibor, Horváth Balázs,
Lakatos Bálint, Marosvári György, Nagy Ottó,
Rácz Katalin, Sajó Endre, Stefkovics János,
Szakáll Ágnes, Szekér Ferenc, Tóth Tibor, Tóth Tibor Csaba

Kiadja:
Vigyázó Ferenc Művelődési Társaság

ISBN 978 963 06 7609 0

A kiadvány megjelenését támogatta:
Nemzeti Kulturális Alap
Gyula Város Önkormányzata
Vigyázó Ferenc Művelődési Társaság

Nyomás:
Szocio Produkt Kft., Miskolc
Felelős vezető: Osváth Zoltán

Köszöntő

Mindig felemelő alkalom, ha Gyula város kulturális és idegenforgalmi felemelkedését szolgáló ünnepi évfordulót kell köszönteni.

A Gyulai Nyári Művésztelep negyven éve jól jelzi városunk múltban és jelenben megfogant értékeit. Az 1969-ben indult, szociografikus indíttatású, realisztikus szemléletmóddal életre hívott szabad alkotói műhely olyan szellemiséget követett, amely az idők során szinte alig változott.

A nyitott művészeti iskola kultúramegőrző és -teremtő szerepe példázza, hogy évtizedek óta olyan alkotások születnek, amelyek témái a város lakóit, épületeit, a vidéki lét eltűnőben lévő pillanatait és életformáinak olyan színtereit örökítik meg, amelyek a kisvárosi hétköznapok mellett utca- és városrészletek megkapó hangulatát is közvetíteni tudják.

Az elmúlt negyven év alkotásait egyaránt jellemzi a tragikus, az élménydús és a vidéki létből fakadó témavariációk sokasága.

Példátlan az is, hogy a Gyulai Nyári Művésztelep tagjai negyven éve nemcsak a szabad alkotói együttlét alapjait teremtették meg, hanem elismert potenciális szakmai közösség életre hívását is eredményezték napjainkra.

A művésztelep alkotói az évek során távol a nagyvárosok zajától, tiszta, szinte érintetlen környezetben, Gyulán, történelmi városunkban megtalálták azt a gazdag és vonzó környezetet, amely az örökség, a hagyomány és a haladás különös együtthatását közvetíti az ecsettel, ceruzával, vésővel, koronggal és fotóapparátussal érkező művészek számára.

A vendégalkotók elhivatottsága évtizedek óta bizonyítja, igazolja a művészet egyik legfontosabb küldetését: művészi üzeneteikkel megtanították az embereket az értékmegőrzésre, az előző korok emlékanyagának tiszteletére, a szépség örök megbecsülésére.

Akvarellek, szénrajzok, fotográfiai és vegyes technikával létrehozott alkotások, szobrok, kisplasztikák fémjelzik a művésztelep alkotóinak páratlan elhivatottságát, az alkotások mindegyike a mesterségbeli tudás finomságainak új tartalmakkal telített kifejezéseit örökíti meg Gyula elhalványuló, de egyben újjászülető világának féltve őrzött emlékeiről.

A negyven éve működő művésztelep alkotóit az összehangoltság és a szakmai harmónia jellemzi Szamossy Elek, Munkácsy Mihály, Gyulai László, Szilágyi István, Kohán György és Koszta Rozália méltó utódaiként.

Portrék, tájképek, karakteralkotások sokasága tükrözi a természet- és emberközeli világ élethelyzeteinek, életképeinek megkapó és megörökítő gyulai pillanatait.

Napjainkban elmondható, hogy négy évtized tükrében a Gyulai Nyári Művésztelep a régió egyik kulturális központjává nemesedett, mert közös, koncepciózus tudatossággal kulturális egyetértést és intenzív együttműködést generált a részt vevő alkotók közösségében.

Köszönet érte!

Kívánom, hogy a művésztelep alkotói az elkövetkező évtizedekben is hasonló művészi, közösségi egyetértéssel és kifejezéssel gazdagítsák saját életüket, valamint városunk kulturális és turisztikai értékeit.

Gyula, 2009. június 15.

Dr. Perjési Klára

polgármester, országgyűlési képviselő

Krasznahorkai Géza

A Gyulai Nyári Művésztelep történetének vázlata

Egy művészeti közösségnek és általában is egy közösségnek ugyanúgy életciklusa van, mint egy embernek. Negyven év egy művésztelep életében szinte matuzsáleminak számít, gondoljunk csak olyan nagy elődökre, mint a később is hivatkozandó nagybányai, amelynek első, a magyar művészettörténetben mérföldkövet jelentő szakasza 1906-ig tartott, és ha fennállásának teljes időszakát vesszük, ami azért a művészettörténet szempontjából korántsem volt azonos jelentőségű, akkor is csak közel annyi ideig működött, mint eddig a gyulai.

Gyulán korábban is volt már szervezett képzőművészeti élet, sőt művésztelep is. Az Erdélyből jövő, 1919-ben a városban tanári kinevezést kapó József Dezső néhány év alatt megszervezte a Békés Megyei Képzőművészeti és Iparművészeti Társulatot (BÉKIT), s működéséhez hivatalos megyei támogatást is kapott. A társulatnak harminchat hivatásos művész tagja volt, rendszeres kiállításokat rendeztek, keretet és lehetőséget adtak a megyebeli fiatal tehetségeknek, megszervezték a vásárlásokat, azaz beindították a mecenatúrát. A társulat 1922-től 1931-ig működött, közben városi kezdeményezésre létrehozták az Első Gyulai Művésztelepet, ahová az úgynevezett Műcsarnoki festők közül hívtak meg négy-hat művészt évente. Kezdetben az állami elemi iskola (volt I. sz. általános iskola) Károlyi Mihály utcai épületében töltöttek két-három nyári hónapot, itt főztek is számukra, majd 1931-től a volt múzeum Göndöcs kerti épülete szolgált művésztelepként. A telepi időszakok rendre őszi kiállítással zárultak, s nem jelentéktelen vásárlásokat hoztak. Hogy képünk legyen e tárlatokról, álljon itt, hogy 1928-ban a meghívott hét művész 198 alkotása, 1929-ben négy művész 114 alkotása került a városháza nagytermének falaira. Heilinger Károly, a város főjegyzője az 1929-es kiállítási katalógus előszavában ma is aktuális problémákról ír.

„A művészkolónia egyfelől a város kultúrnívóját emeli, ösmertté teszi a város nevét, másfelől – ha az itteni képkiállítások elismertek lesznek – idegenforgalmat fog biz-tosítani városunknak. Példa erre a szolnoki, már negyed század óta fennálló művészte-lep, melynek kiállításaira évenként több mint ezer vidéki ember látogat el részben képvásárlás, részben a kiállítás megtekintése végett.

A folyó évben bizonyos akadályok miatt csak négy festőművészt tudunk biztosítani, akik két hónapot meghaladó munkájukat mutatják be az idei képkiállításon. Reméljük, a jövő évben – ha a kolóniának állandó lakhelyet tudunk biztosítani, amire a remény megvan – a művészek száma teljes lesz."

A BÉKIT jobbára helyi és megyebeli, valamint a művésztelep aradi, szolnoki, budapesti művészei között voltak szemléletbeli különbségek, mégis 1931-ben a két társaságból és pártolói körükből megalakult a Gyulai Műbarátok és Művészek Egyesülete, amely a továbbiakban, egészen 1939-ig kerete maradt a gyulai művészeti közéletnek.

A Gyulai Nyári Művésztelep története nem Gyulán kezdődött és nem 1969-ben.

Tóth Tibor, aki a képzőművészeti főiskola elvégzése után bölcsészeti tanulmányokat folytatott, majd különböző hányattatásokat követően a Képzőművészeti Alapnak csak 1956-tól lett tagja – ami akkoriban köztudomásúan a hivatásos művész státusát jelentet-te –, Rákosligeten kezdte művészetszervező tevékenységét. 1962-től vezetett ott egy kép-zőművészeti szakkört, ahol érdeklődő, a művészpálya iránt vonzást érző fiatalokat oktatott. Emellett (saját fogalmazása sze-rint) „egy népművelési kísérleti célokat szol-gáló klubot" (Művészetbarátok köre) is lét-rehozott. Ilyen művészetbarát – értelmiségi – művelődő közösségek szerte az országban alakultak akkoriban, kihasználva az ötvenes évek utáni viszonylagos lazulást, ezek a közösségek voltak akkoriban a társas gondolati érintkezés egyetlen legális fórumai. Tóth Ti-bor egy ilyen közösség élesztője, fenntartója, irányítója s programadója volt. A kör kere-tei, illetve hatása bőven túllépte a Rákos- elő-nevű, korábban önálló települések határát és Budapest távolabbi területeiről is eljöttek az érdeklődők. A többségükben egynapos kiállítások, ahol például Kurucz D. István mellett olyan művészek szerepeltek a 60-as években, mint Lakner László, Gyarmathy Tihamér, Schéner Mihály, Bálint Endre, Ország Lili, Váli Dezső és sokan mások.

A hatvanas évek végén már érzékelhető volt, hogy e bemutatókat nem nézi jó szemmel a hivatalosság, és „a Szabadságnak az a kis zuga" (Csáji Attila), amit Tóth Tibor Rákosligeten megteremtett, nem sokáig tartható fenn. Szakkörét, amely egyre inkább művész- és értelmiségképző műhellyé lett, a Népművelési Intézet segítségével előbb (1965-ben) Hajdúböszörménybe, majd 1965-től Mohácsra „menekítette", s az évtized végén Gyulán talált immár negyven évre otthont.

Bár nem tűnik a művésztelep történetéhez tartozónak, Gyula városa 1950-ben, fél ezredév után elvesztette közigazgatási központi szerepét, s ez legalább fél évtizedig ható traumát okozott a város életében. A városnak a húskombinát és a harisnyagyár kivételével nem volt számottevő ipara, korábbi természetes vonzáskörzetének fele is a határon túlra esett, a közlekedési infrastruktúra hiányosságai s a fővárostól való távolság megnehezítette olyan új funkció megtalálását, amely a megyeközponti helyett új presztízst jelent.

Gyula város vezetése már az ötvenes évek második felében új perspektívák után tájékozódott, s ezt az idegenforgalomban, a kul-turális és gyógyturizmusban találta meg. Ennek jegyében 1958-ban újrakezdték a gyógyvíz utáni kutatást, melynek sikerét követően, 1959 és 1963 között kiépült a Várfürdő, 1962-től évente megrendezték a nemzetközi Eszperantó Nyári Egyetemet, amelynek résztvevői a világ sok részébe elvitték a város hírét, az egy évvel később indított Erkel Diák Ünnepek elnevezésű rendezvény belföldön, a fiatalok között tette népszerűvé a várost, 1964-ben útjára indult a Gyulai Várjátékok, amely rövidesen Gyulai Várszínházként vált országos, majd nemzetközi hírnevűvé.

Amikor Tóth Tibor tájékozódott, hol építhetne ki egy elképzelése szerinti művésztelepet, akkor logikusan találkozott a kulturális identitását erősen építő Gyula városával, s az akkor népművelődési felügyelőként dolgozó Havasi Istvánban ehhez jó partnert talált. A művésztelep az első években (1976-ig) a Vár utcai román kollégiumban kapott elhelyezést, majd 1977-től az

Apor téri általános iskola kollégiumában talált otthonra. Egy-egy évre, ha különböző okokból módosult is a helyszín, de mondható, hogy a negyven év e „színfalak" között zajlott. Tóth Tibor három dolgot tartott rendkívül fontosnak: úgy tartotta, hogy a képzőművészetnek az egyik legfontosabb alapja az alakrajzi tudás és egyáltalán a mesterség pontos ismerete, ezért nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy tanítványai mindezt el-sajátítsák; számára a művésztelep kitünte-tett célkitűzése volt a közösség és a művé-szet találkozásának elősegítése, e kapcsolat erősítése, hiszen az alkotó nem létezhet pár-toló és értő közönség nélkül; végül nélkülözhetetlennek tartotta a művész társadalmi érdeklődését és ismereteit, azt az aktív értelmiségi létet, amely nélkül – úgy tartotta – nem jöhet létre érvényes alkotás. A művésztelepet is ilyen elvek alapján szervezte meg. Délelőtt háromórás kötött program: alak- és aktrajz volt, délután a telep tagjai elképzelésük szerint a városban kerestek témát, rajzolták, festették a tájat, a házakat, illetve a korábban kialakított kapcsolatuk szerint modelljeiknél dolgoztak, este pedig filmvetítések, előadások voltak művészeti és aktuális társadalmi kérdésekről, amelyekre szívesen látták a telepen kívüli, városi érdeklődőket is.

A vita, a véleményalkotás és ezek ütköztetése mindig eminens célja volt ezeknek az estéknek, s egyúttal alkalmat szolgáltattak arra is, hogy személyes kapcsolatok alakulja-nak ki a művésztelep tagjai és a városban élők között. Ezt erősítették a telepi idősza-kot lezáró vázlatkiállítások is, amelyek – kü-lönösen az első húsz évben – társadalmi ese-ménynek számítottak a városban.

A megnyitó személyét mindig gondos mérlegeléssel választották ki, elsősorban szintén a városhoz kapcsolódás erősítése jegyében, a felkértek városi tiszt- és tisztségviselők, intézményvezetők és persze művészek, művészettörténészek voltak.

A hetvenes évek közepén erősödött meg az igény, hogy a telep fiatal művészei néhányan külön bemutatkozási lehetőséget is kapjanak. Az évenkénti vázlatkiállítások nem mutatták igazán azt, hogy hol tartanak, hiszen azokon csak a nyári három-négy hét termése szerepelt. A várossal közösen egy olyan kiállítási rendet alakítottak ki 1976-tól, amelyben a minden résztvevő számára bemutatkozási lehetőséget adó vázlatkiállí-tások mellett kétévente a telep stílusát kép-viselő, szemléletét mértékadóan meghatáro-zó művészek a Dürer Teremben mutassák be kétévi termésüket. E kiállítók egyben döntő részben alapító tagjai is voltak a művésztelepnek. Az állandó kiállítók: Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos J. Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke. Mellettük az 1976-os tárlaton szerepelt még Barabás Márton, Csiba Éva, Horváth Emese, Horváth László, míg az utolsó, 1988-as ilyen bemutatón Bodor Zoltán, Humenyánszky Jolán, Lukács István, Szőke Sándor. Itt a férfiak már a művésztelep „új nemzedékét" képviselték, nem szerepelt viszont Balogh Gyula és Lakatos J. Péter. Azt gondolom, hogy az 1976 és 1988 közötti a művésztelep legintenzívebb időszaka volt. Már általánossá vált és orszá-gosan is figyelmet keltett az a szemlélet, amely meghatározta a művésztelep stílusát, és már öntörvényű művésszé értek azok a fiatalok, akik ezt a szemléletet érvényesen tudták

megjeleníteni.

Alapvetően kétféle viszonyulás volt megfigyelhető a telep művészi stílusával kapcsolatban. A legvilágosabban talán mindkettőt vendégkönyvi bejegyzésekkel lehet illusztrálni: „Fáradt szívű, fáradt kezű gyerekek, az élet az nagyon messze van tőlük." És egy másik: „A közérthetőség nem árt a művészi színvonalnak (…) A kiállítás kellemes élmény a sok absztrakt és nonfiguratív szélhá-mosság után." Mindkét álláspont félreérté-sen alapul. Az elsőnél azért, mert itt nem va-lami borongó nosztalgiáról van szó, nem va-lami enervált fáradtságról, hanem a környe-zet pontos, olykor fájdalmas feltérképezésé-ről, tárgyához való viszonyulásában pedig nem érzelgősségről, hanem megértő rész-vétről. Bizonyára nem független ez a kortól sem, amelyben a művek megszülettek. A hetvenes-nyolcvanas években annyira min-den mindennel összemosódott, annyira nem voltak tiszta viszonyok, hogy ez a festőtársa-ság úgy gondolta, pontosan és tűélesen meg kell mutatni a hátsó udvarokat, az omló há-zakat, a kilátástalan vagy csupán kisszerű életeket ahhoz, hogy világosan lássuk, mi-ben élünk. Az igazmondás realizmusa ez, nem a nosztalgiáé. A másik vélemény félre-értése az, hogy ez a festészet nem az abszt-rakt ellenében jött létre, nem annak létjogát vitatandó, hanem azért, mert ezt a művészi mondandót adekvátan ezzel, az általam szociorealizmusnak tételezett valóságábrázolással lehetett kifejezni. Sokan, akik az „érthetősége" miatt szerették e művészek munkáit, könnyen elkedvetlenedhettek attól, hogy ezek nem olyan mesélősek, historizálók voltak, mint amiért ők szerették a realizmust, hanem feltárók, számba vevők, s bárha – mint említettem – jobbára szelíd szeretettel, de kritikusak, olykor vádlók. Ezen értelmezésbeli különbségek, félreértések hozták az egyetlen, ma is tanulságos hírlapi vitát 1988-ban, a megyei és a gyulai hírlapban a művésztelep irányvonaláról. Akárhogyan is van, megnyugvással tölthet el bennünket, hogy Felek bácsi akkor is ott ül az asztalnál és vidáman vagy egykedvűen bámul bele a világba, Nádházi bácsi pedig büszkén feszít kitüntetéseivel a deszkakerítés előtt, s mindketten egy-egy lehetséges életet, egy-egy volt világot jelentenek most már mindörökre.

Visszanézve a negyven évre, elmondhatjuk, hogy megvalósult és működött az a nagybányai modell, amelyet Tóth Tibor megálmodott és kialakított Gyulán. Azok a hajdani fiatalok, induló művészek többségükben mesterekké váltak. Így, utólag nézve, kísérletnek sem volt akármilyen ez a „betelepedés". Egy alapvetően konzervatív levegőjű, de jó lehetőségekkel rendelkező kisváros miként tud befogadni egy nyitott, kialakult gondolkodással bíró, ám területileg mégiscsak idegen, a helyi érdekviszonyokat, szokásrendet nem ismerő társaságot.

Az ilyen befogadásnak-beépülésnek általában több, de mindenekelőtt két fontos feltétele: egy olyan, helyben lakó (lehetőleg) művész, aki személyes ismeretség révén képes ébren tartani e kapcsolatot az egész év folyamán, egyre több emberi szálat húzva a kis és a nagy közösség között, valamint egy állandó telephely műhellyel, műteremmel s két-három lakószobával, ahová a nyári szabadiskola időszakán túl is lelátogathatnak a művésztelep tagjai. E két feltétel közül egyik sem jött létre tartósan, ezért a város és a művésztelep kapcsolata végig ambivalens volt s maradt. Hiszen mindig voltak a város vezetéséből is, akik évről évre támogatták a

művésztelepet, igyekeztek megteremteni működésük alapfeltételeit, ám a város mint testület sosem rendezte az állandó művésztelep kérdését. A telep tagjai ugyan kiépítettek személyes kapcsolatokat, főként stílussajátságukból adódóan modellül szolgáló emberekkel, „házakkal", de mint közösségnek, nem volt igazi hatásuk a városra. Mert megszerveztek előadás-sorozatokat, ám ettől még a gyulai értelmiség telephez kapcsolódása esetleges és elenyésző volt. Ugyan adott volt egy magas szintű szakmai lehetőség (modellek, korrigálás, művészeti tanácsadás stb.) annak, aki komolyan gondolta, de ez még a rajztanárok részéről is kihasználatlan maradt. Bárha tagjai vállaltan gyulai művésztelepként állítottak is ki sok helyütt az országban, ennek imázsteremtő lehetőségét csak kevesen ismerték fel. Visszaolvasva s idézve a régi írásokat, azt olvashatjuk, hogy Tóth Tibor már 1988-ban érezte ugyanezt, mondván: „egyre inkább érezzük a korlátainkat is, mert ilyen nagy múlt után már ki kellett volna alakulnia Gyulán egy állandó művésztelepnek. Nemcsak arra gondolok, hogy felszerelésünket mindig ki és be kell csomagolni, hogy az égetőkemence alkatrészei a padláson, zsákokban hevernek, hanem arra, hogy tudnánk, amit ezen a helyen nem tudunk megvalósítani: művészeti közéletet teremteni Gyulán. Tudom, nehezednek a feltételek, mégis az országban, másutt, néhány helyen már vannak példák."

Mégis, ha csupán gondolatban összegyűjtjük e negyven év Gyula témájú képanyagát, döbbenten látjuk egy egyre távolodó város kíméletlenül szembesítő, ám mégis szeretetteljes művészi dokumentálását. Az a hatalmas anyag, amely az évek során elkészült, sajátos és elgondolkodtató

Megbeszélés a művésztelep további működéséről, 1997
(Rácz Katalin, Bodor Zoltán, Szakáll Ágnes, Horváth László, Krasznahorkai Géza, Jenei Kálmán, Gortka István, Tömpe Emőke)

Eisler János

Emléksorok a gyulai művésztelepen töltött napokról

Mindenekelőtt elnézést az avíttas és az elkövetkező írás szerénységével össze nem egyeztethető, kissé nagyzoló címért. Talán az indokolja a címadást, hogy bizony, elmúlt egy-két év azóta, mióta örömmel töltöttem egykor néhány napot, néhány nyáron át a művésztelepen a fiatalok, barátaim között. Ezért talán jobb a cím a következőképp: szívbeli visszaemlékezés közös fiatalságunkra.

Röviden megemlítem, hogyan kerültem Gyulára. Muzeológusként együtt dolgoztam Lakatos Jóska restaurátorral a Szépművészeti Múzeumban. Ő hívott meg egyszer előadást tartani. Ebből több nyár lett és, úgy emlékszem, néhány előadás-sorozat. Az előadások témáját többnyire én javasolhattam, így főként érdeklődési területemről, a szobrászat történetéről szóltak: Lőcsei Pálról, a szárnyas oltárokról, szobrászati stílusokról, nagy reneszánsz mesterekről. Néha kimerészkedtem a XIX. század felé, hogy onnan „ideológiai" témákat, Caspar David Friedrich és a természetfilozófia, romantika stb. kérdéseit is érintsem. Hogy milyen eredménnyel?

Jó viták és hasznos beszélgetések alakultak ki az előadások végén, néha éjfélig is elnyúlóan a nyári éjszakákban. De, érdekes módon, most egy kedves emlék merül föl bennem, és ez talán kissé önkritikusan is jellemezheti egyrészt a fiatal, lelkes, de minden bizonnyal nagyon tapasztalatlan előadót, másrészt a hallgatóság nem mindig „éber" érdeklődését. A gyulai Százéves cukrászda híres készítménye, a remek fagylalt mellett az a krémes, amelynek tetején szőlőszemek ülnek. Mivel az előadásokra vacsora után került sor, néhány fiatal még tartogatta az ínyencségeket kicsit későbbre – például az előadásokra. Egyik este talán kilenc óra után kezdődött az előadás, én belebújtam a vetítésbe és elemzésekbe, műelemzésekbe – így mondtam bizonyára nagyon redundáns gondolkodással és stílussal – de észreveszem, hogy hallgatóim közt az első sorokban jóízűen fogyasztgatják a krémeseket kis szájhangok kíséretében. Kissé megzavart, mert amilyen fiatal és filozopter alkat vol-tam, elképzelhetetlennek tartottam, hogy mikor oly szent dolgokról beszélünk, mint egy késő gótikus szobrász drapériafaragása, a szobrok ruháinak redővetése, nos, ily nagy pillanatokban még nemcsak a szellemnek, hanem a test élvezeteinek is hódolni lehes-sen. Kissé elkenődtem, de aztán nemsokára megnyugodtam, mert 10-15 perc múlva a csámcsogást felváltotta az édes szuszogás, majd az enyhe horkolás. Ez utóbbi sem hátráltatott meg: az előadás végén, villanygyújtáskor felébredt fiatal barátom, miután tetszése jeléül erőteljesen megtapsolt, ment tovább aludni, mi a maradók pedig belemerültünk a drapériaminták lehetséges (?) szürrealista értelmezésébe – annak ellenére, hogy én, a fiatal kezdő műtörténész legfeljebb formaelemzésig merészkedtem el, de a fiatal művészek, nyilván fantáziadúsabbak, mint a művészettörténész, sok mindent „be-leláttak" a redőformációkba.

Mint említettem, az előadás alatt is lehetett tetszést vagy nemtetszést nyilvánítani; utána komoly vita kerekedett. Egyik alka-

lommal legkeményebb, de lovagiasan küzdő ellenfelem Tibor építészmérnök fia volt. A gótikus katedrálisépítészetet „eszmetörténeti" oldaláról kívántam a kérdést tárgyalni. Azaz, azt mondtam el, hogy azok a művészettörténészek, akik a gótikus katedrális úgynevezett diafán, azaz kettős, áttűnő szerkezetű falrendszerében látják a stílus lényegét, az anyagtól való elvonatkoztatást és az épület átszellemesítését, milyen érvekkel közelítik a képzőművészet egyik ágát a középkor vallásos szellemiségéhez. Lényege mondanivalómnak az volt, hogy Isten Házát, noha súlyos kőből emelt épület, szerkezetében és esztétikájában miért kívánják mintegy elrejteni, illetve anyagi vonatkozásoktól mentesíteni, „átformálni". Bizony, ez csak egyik lehetséges megközelítése a komplex kérdésnek, én akkor a legjobb stíluselemzésnek és olvasatnak láttam, mindenesetre hasznosnak arra, hogy a román stílussal szembeállítsam, illetve a fiatalok ismeretvilágát a középkori vallásosság kérdéseivel is bővítsem. Mindenki előtt nyilvánvaló volt (az 1970-es években vagyunk) megközelítésem „idealista" jellege, módszeremnek a polgári művészettörténet-írásban található meggyökerezése.

Tibor fia a Műegyetemen tanult, és talán egy Semper óta a képzésben meghonosított és továbbépített szemlélet alapján, főként a statikai kérdésekben volt járatos, azaz abban, hogy „gótikus" épület nincs támrendszer nél-kül, és ilyen technikai újítás az alapja az épület falvékonyításának, a nagyszámú üvegablak alkalmazhatóságának. Nyilvánvaló volt meg-közelítésünk különkülön útja; ugyanannak a feladatnak kétféle körüljárását és megoldá-sát Tibor pedagógiai tapintattal és megértéssel tudatosította bennünk, így aztán igazán „komplex" szemléletben egyeztünk meg, már ami az értelmezéseket illeti.

Tibor, úgy látom ma is, pedagógiai talentum... Gyulán híve maradt a sokoldalúságnak; különféle szemléletű előadókat hívott meg a nyári előadásokra, és a fiatal művészek egyéniségét maradéktalanul engedte szóhoz jutni. Ezért fért meg békésen egymás mellett az akvarellezés hagyományos kolorizmussal és megközelítéssel, a krokizás, mintázás, immár modern formák tanúságainak egyeztetésével, de ha jól emlékszem, még absztrakt festő is dolgozott a művésztelepen. Tibor látta, „ami benne volt" a fiatalok munkáiban, és ezt engedte kifejlődni: minden nyiladozó, formálódó egyéniségnek megadta a *saját út* keresését, az egyéni hangok és megközelítések megtalálását. Emlékszem, Marci keményen előadott, provokatív (spekulatív), de néha eklektikus filozofálgatása éppoly gyengéd meghallgatásban részesült, amint Gyurkának logizmusokra, pszichológiai intellektualizmusra építő – Perneczky Géza talán így mondta volna Gyurka néhány későbbi művéről: „szürnaturalista" – világa, Gyula egyre következetesebb és technikailag is egyre érettebb „szegényember-sorozata", Attila talán kissé romantikus megközelítése (amely azonban kétségtelenül valóban a szemünk előtt játszódó „visszásságokat" vizsgálta), Ágnes lassan nemesedő szemlélődése, mely érett lírává csendült színeiben, de ugyanúgy szerettük a Jóska biztos keze alól kikerült, de a különböző jócselekedetek miatt az „alkotófolyamatot" mindig hátráltató, lassan-lassan készülő, üresen maradt székét, kabátos fogasát is – elnézést kérek azoktól, akiknek derűs kerámiáit és egyéb munkáit most nem említem.

Gyulán lehetett látni templomtornyot és

patakot, elhagyott házakat és roncstelepet, bozótot és hátsó (gazdasági) udvart, de nemcsak környezettanulmányozás volt erőssége a nyári művésztelepnek, hanem a figura megismerése, az alapozás gyakorlása. Igazi klasszikus értelemben vett szabadiskola volt a művésztábor. A retrospektív kiállítás bizonyára elénk tárja a telep fő arculatát: a magá-ra maradt ember és a meggyengült táj kap-csolatára irányuló kérdéseket.

De volt a képzőművészeti munkánál talán egy jelentősebb tartalma ezeknek a nyaraknak. A részt vevő fiatalokat becsületes munkára, egymás megismerésére és segítésére, önmaguk további kiművelésére nevelte. Nem tisztem itt munkájuk művészettörténeti értékelése, de a hely szelleme egybefogta ezeket a műveket. Ahogyan az ennél talán még fontosabb erő, Tanáruk és Mesterük, Tibor pedagógiája, azaz embersége még szilárdabban fogta össze a telepen működő fiatalokat. Erkölcsi és eszmei értelemben is kiművelte itt a fiatalokat, igazi nagy egyéniségként. Személyes hálám is szól emlékezésem végén Neki. Bennem egy fiatal kezdőt segített első megszólaláshoz. Előadói gyakorlatomat itt, Gyulán kezdtem, és volt miben fejlődöm, volt mit tanulnom. De hálám szól a régi nyarak társaihoz is, akik nem vendégként fogadtak, és segítettek abban, hogy a magam elé tűzött célhoz: gondolataim és véleményem szabatos kifejezésének elsajátításához közelebb jussak, és talán ami még ennél is fontosabb volt: a fiatalkor bizonytalanságait és indulatait bátorsággá és kiállássá tudjam alakítani.

Kiállításrendezés a gyulai várban, 1975
(Barabás Márton, Tilkovszky Éva, Eisler János, Lakatos J. Péter, Horváth Imre)

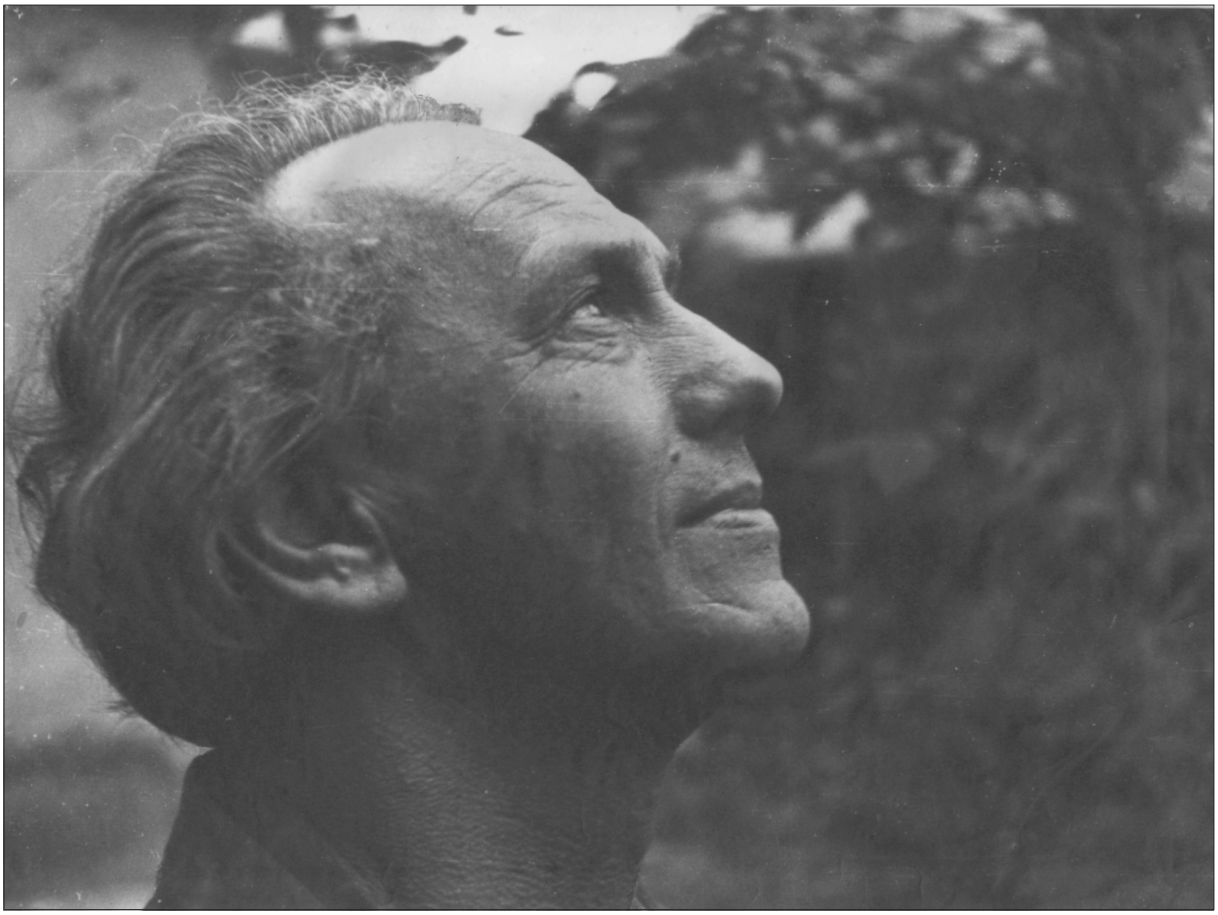

Rácz Katalin

Tóth Tibor, a Mester

Némelyik pedagógus életre szóló hatást gyakorol tanítványaira. Még évtizedek múltán is őrizzük emlékét, mesélgetjük gyermekeinknek egy-egy tanárunk cselekedeteit. Vajon mi az a karizmatikus hatás, mi az az erő, ami a tanárt vezető szerepében ennyire megerősíti, amivel életre szólóan képes befolyásolni tanítványai viselkedését? Milyen emberi, pedagógiai, művészi tényezők hitelesítik ezt a befolyást? Az én életemben a sok tanár közül az igazi Mester Tóth Tibor festőművész volt. Főiskolai olvasmányaim óta visszatérő gondolatom Wright mondása: „A művészetet nem lehet tanítani, csak beoltani lehet." Példát lehet nyújtani. Olyan atmoszférát teremthet az ember, amelyben növekedni lehet. Tóth Tibor ilyen környezetet teremtett számomra, számunkra: Rákosligeten induló szakkörében, az általa szervezett Művészetbarát Körben, a Gyulai Nyári Művésztelepen és a Vigyázó Ferenc Művelődési Társaságban is.

Az 1923-ban született Tóth Tibor tanulmányait a Magyar Képzőművészeti Főiskolán, 1942 és 1949 között végezte, mestere Szőnyi István festőművész volt. 1951–52-ben több országos kiállításon vett részt mint a Nagy Balogh János Társaság tagja. 1962-től 1970-ig a XVII. kerületi Művészetbarátok Körének és a helyi képzőművészeti körnek szervezése, vezetése kötötte le idejét. Közel száz képzőművészeti rendezvényt

szervezett a művészkollégák, barátok segítségével. 1966 óta szervezett művésztelepet, először Mohácson, majd 1969-től 1983-ig a Gyulai Nyári Művésztelep szervezője és vezetője volt. Élete végéig aktív maradt: az 1993-ban létrejött Czimra Gyula Önképző Egyesület alapítója, művésztanára, a Vigyázó Ferenc Művelődési Társaságnak évekig művészeti vezetője, az Erdős Renée Házban az elmúlt tíz év számos jelentős kiállításának szervezője, rendezője volt. 2004-ben hunyt el.

Rákosligeti Művészetbarátok Köre

Az 1950-es években a XVII. kerületben, Rákosmentén is lassan elindult a művészeti kulturális élet szerveződése. A művelődési ház évente egy nagyobb kiállításon bemutat-ta a kerületben élő művészeket. Itt ismerték meg egymást, a beszélgetések alkalmával alakult ki a közös igény a rendszeres egyéni vagy csoportos bemutatkozásra, egy helyi képzőművész kör létrehozására. Úgy gon-dolták, hogy a művészeti életnek mindig ele-me egy képzőművész kör, ahol a tanítvá-nyok azt is láthatják, hogyan dolgoznak az idősebb művészek. Nagyon fontos, hogy egymással találkozhassanak a képzőművé-szetet szerető és gyakorló emberek, szó ke-rüljön a problémákról, magáról a képzőmű-vészetről és egyéb kulturális kérdésekről. A kezdeti botladozások után szükségét érezték a jól szervezett, aktív művészeti élet megszervezésének. A kerületi tanács csatlakozott a kezdeményezéshez, és mivel nem helyeselte, hogy a szakkör magánháznál működjön, helyet biztosított számára az egyik kerületi intézményben. Végül is Rákosligeten sikerült a speciális igényeknek megfelelő körülményeket kialakítani, és így 1962-ben komoly lehetőséggel indult a rákosligeti szabadiskola. A tanács igyekezett bevonni a kerületi intézmények kulturális életének szervezésébe a helyi művészeket, és pozíciókat ajánlott nekik a szervezésben. Aktivitása és eredményes szervező munkája miatt Tóth Tiborra hárult a vezető szerep. Ő lett a szakkör vezetője, és a kollégák, barátok segítségével ő szervezte és vezette Rákosligeten a szakkörrel egyidejűleg megalakuló Művészetbarátok Körét is.

A Rákosligeti Művészetbarátok Köre folyamatosan bővült. Körülbelül hétszáz főre szaporodott a létszám, ennyien kérték az értesítést, meghívót a különböző megmozdulásokról. Műterem-látogatásokat és kirándulásokat is szerveztek, de a kör legfontosabb feladata a kiállítások rendezése volt. A kiállítások híre gyorsan elterjedt a kerületben, a környékbeli falvakban és az egész városban: a kiállításmegnyitókra rendszeresen két-háromszáz ember gyűlt össze. Évente tizenöt kiállítást rendeztek. A kiállítás egyszerre szólt a szakmához és a hozzá nem értő, de érdeklődő közönséghez. Legfőbb vonzerejét az az autonóm szabad szellem jelentette, amely fittyet hányt az állami kultúrpolitika rendezőelvének (támogatott, tűrt és tiltott kategória). A Magyarországon megjelenő képzőművészet minden területét be akarták mutatni. Az elismert művészek mellett a nem szívesen látott, tűrt művészek is bemutatkozhattak, mégpedig zsűrizés nélkül. Az akkori szabályok szerint csak zsűrizett kiállításokat engedélyeztek volna, ezért a meghívó zártkörű bemutatóra szólt. Viszont az a hatalmas népszerűség és az a mód, ahogy ezek a bemutatók lezajlottak, egy idő múlva szemet szúrt, és 1970-ben az akkori hatalom beszüntette a károsnak minősített tevékenységet. (A vád szerint a

résztvevők túlságosan sokat politizáltak.) Egyébként egy ilyen megnyitó nem egyszerű bemutatkozás volt, mindig közönségtalálkozóval zárult. Ezzel a szokással az előadók és a művészek is nagyon szimpatizáltak, mert olyan aktív közönséggel találkoztak, aki beszél is, aki véleményez, lehet vele vitatkozni. Voltak is viták. A beszélgetés mindig a művekről, a témáról szólt. Nem direkt politizálás folyt, de az ilyen szabad közegben szóba kerültek a társadalmi élet problémái is, amivel a művészek is mindennap találkoznak. 1967-ben a hazai avantgárd egyik legfontosabb művésze Csáji Attila is bemutatkozott Rákosligeten. Így beszél erről ő maga: *„Körner Éva által jutottam ki Rákosligetre.* (...) *Ebben az időben az emberek vállalták a hosszú buszozást túl a városon, behavazott mezőkön keresztül, hogy elmenjenek, és megnézzenek egy kiállítást. Az én megnyitómon is vagy kétszázötvenen gyűltek össze. Olyan kiállításokat rendezett itt Tóth Tibor, amilyeneket máshol nemigen engedélyeztek volna – Bálint Endre, Gyarmathy Tihamér kiállítását, vagy mondjuk Frey Krisztiánét. Tóth Tibort nem elsősorban az avantgárd érdekelte – de érdeklődő volt, töprengő és nyitott. Így teremtette meg – Laborcz Ferenc támogatásával – Rákosligeten a szabadságnak egy újabb kis zugát.* (...) *egy olyan országban, ahol a szellemi életet következetesen és céltudatosan verték szét és szigetelték el a maradványait, óriási szükség volt ezekre a körökre, melyek segítették a szelektálást, felerősítették* (...) *azt a hitet, hogy amit csinálunk, az fontos.* (...) *Később a SZÜRENON-kiállítást is bemutattuk Rákosligeten – ott Körner Éva nyitotta meg."* (Nagy Ildikó: Beszélgetés Csáji Attilával, 1990. október 4., In: Hatvanas évek. Új törekvések a magyar képzőművészetben. Kiállítási katalógus. Szerk.: Nagy Ildikó. Budapest, 1991, 188–189.)

A szakkör

A Művészetbarát Kör kiállításai nemcsak a kiállítóknak, a közönségnek, a helyi kollégáknak voltak fontosak, de a szabadiskola életében is, a tagok számára is fontos eseményeket jelentettek. A szakkör tagjai nemcsak a beszélgetéseken vettek részt, hanem segítettek a kiállítások rendezésében is. Ez számunkra magától értetődő volt: a rákosligeti szabadiskolában Tóth Tibor számára a művészetre nevelés komplex feladatot jelen-tett. Nemcsak műtermi együttrajzolást, fes-tést, korrektúrát, hanem kiáltásokat, beszél-getéseket az alkotást segítő, világképet építő gondolatokról. A tanítványok különböző okkal jöttek a körbe és változó ideig maradtak. Azok maradtak tovább, akik megtalálták itt az érdeklődésüknek megfelelő terüle-tet, és reménykedtek, hogy eredményeket tudnak elérni. Olyanok, akik a szakmával „várandósak" voltak. Volt, aki nem a művé-szeti ismeretek gyarapítása miatt kapcsoló-dott be a munkába, hanem a társasági tevé-kenységet szerette.

Tóth Tibor mindig gondot fordított arra, hogy elsőként megteremtse a külső praktikus feltételeket: rajzbakokkal, kényelmes székkel a modell számára, rajztáblatartó szekrényekkel, festőállvánnyal stb. Vagy a művésztelepen: szúnyogháló az ablakra, rendszeres meleg étel és itt is jól felszerelt műterem. Nagyon függetlenek és önállóak voltunk mindenhol a körülmények, eszközök megteremtésében is. Azonban a legfontosabb a humanista értékeken alapuló megfelelő légkör megteremtése volt, amely ösztönzi, segíti a belső, tanulási folyamatot, de nem alkalmaz semmiféle kényszerítő esz-

közt annak érdekében, hogy a tanítványok kizárólag az általa tervezett utat kövessék. Nem direkt módon tanított és nem programszerűen. Igyekezett megérteni a tanítvány gondolkodását, ehhez kapcsolódva beszélgetett az előkerülő problémákról. A korrigálás, a vezetés személyre szólt, de a véleményt a másik is hallotta, és abból a másik is tanulhatott, átvehetett belőle.

Legerősebb motivációnak a példamutatást tartotta. Legfontosabb szempontja az érdeklődés felkeltése volt: elmesélte, milyen kiállítást látott, mit olvasott, megkérdezte, mi a véleményünk róla. A közös munka során a kiállítási meghívók készítését, a közönségszervezést, a képek felakasztását, a rendezés elveit, a szakkörben felmerülő problémák megoldásainak lehetséges változatait láthattuk, tanulhattuk meg. A szeretetet és a bizalmat mindenki megkapta tőle, az elismerést, megerősítést meg ki-ki érdemei és szükségletei szerint. Számomra a legelső, meghatározó élmény az volt (még mielőtt megmutattam volna a munkáimat), hogy minden „földi" dologról hasonlóan gondolkodtunk, de én még csak éreztem, a Mester pedig tudta, és ezt sokkal jobban el is tudta mondani.

A szakkörben mindenki megtanulhatta a szakmát, egyéni buzgalma és képességei alapján haladhatott, és maga választhatta meg, hogy mennyit tanul. A Mester viszont mindenki számára szükségesnek tartotta a jó technikai alapok megszerzését. Például, hogy hogyan kell felfeszíteni egy akvarellpapírt a rajztáblára, vagy hogy mit értünk temperafesték alatt. A szakkörösök maguk készítették festékeiket. A vizuális nyelv és esztétikai értékek vélhetően univerzális érvényű alapjait: mit értünk komponálás alatt, milyen törvényszerűségei vannak, miből keletkeznek a kompozíciós feszültségek, hogyan lehet ezeket, ha akarjuk, oldani, hogyan és mire épül fel egy kép (szín, ritmus, gesztusok, arányok, karakter stb.) – munka közben, a munkáról való beszélgetés (korrigálás) közben és kiállításrendezéskor, mindig a művekről beszélgetve, ezeket elemezgetve, az egyes elemeket szétválasztva lehetett elsajátítani. Nagyon sokat foglalkoztunk például azzal, hogyan kell csendéletet beállítani. Mert jóformán majdnem mindegy, hogy mit festünk le (egy „talált" csendélet is rendkívül jó dolog lehet). Az eredmény attól függ, hogyan látjuk: hogy látjuk-e benne a festői értékeket, látjuk-e, hogy milyen arányokat kell alkalmazni, hogyan kell megkomponálni, hogy kell a képtérben elhelyezni. Tehát a kompozíció milyenségét mindig a mondanivaló határozza meg.

A művésztelep

A tanulási környezet megteremtésének a szakkör és a művészetbarát kör mellett harmadik fontos része a művésztelep megszervezése volt. 1966-ban a szakkör már egyre komolyabban dolgozott. A mester szükségét érezte a munka új típusú és intenzív kiterjesztésének. Ennek kitűnő lehetőségét látta egy nyári kéthetes táborban, és ismerősei révén talált is megfelelő helyet Gyulán. De ekkorra a már Népművelési Intézetben elindult egy mohácsi művésztelep szervezése, és a vezetésével Tóth Tibort bízták meg. Úgyhogy végül először itt kezdték a munkát, az ország különböző részeiből összesereglett szakkörökkel együtt. Ebből a régi társaságból néhányan a mai napig is a gyulai művésztelep tagjai maradtak. Három éven keresztül jártak Mohácsra, mígnem 1969-ben a telep Gyulára költözhetett át. A

város már régóta fogadókész volt: Békés megyei régi kulturális vezető szerepét sokféle úton-módon próbálta megtartani. Elkezdték fejleszteni a gyógyfürdőt, ezzel sikerült Gyulára csalogatniuk a nyaralók tömegeit. Kialakították a Várszínházat, és szívesen láttak minden kulturális eseményt, köztük egy nyári művésztelepet is, aminek amúgy is voltak már hagyományai a városban. Reprezentatív teret kapott az állandó Kohán-kiállítás. Szívesen fogadott minket Koszta Rozália, a város neves festője is. Azonnal csatlakozott hozzánk és ma is tagja művésztelepünknek a tehetséges gyulai festőművész, Székelyhidi Attila is. A város mindenkor készségesen segített, kaptunk kollégiumban szállást és műtermi lehetőséget. Tibor a kezdetektől úgy szervezte a művésztelepet, hogy a városban vagy a környékén lakó érdeklődők is be tudjanak kapcsolódni a munkába. Egyrészt lehetőség volt modell utáni rajzolásra, festésre, tanulmány-rajz vagy vázlatok készítésre (krokizásra). Másrészt mindenki kereshetett magának ér-dekes témát a városban vagy azon kívül. Az emberek nyitottak voltak, bizalommal fo-gadták a fiatalokat. Semmi sem volt kötele-ző, inkább lehetőség volt, de a városból kiszabadulva határtalan lelkesedéssel láttunk munkának. Alaposan körülnéztünk, feltérképeztük a „terepet". Egyszerűen szerettük a várost, az embereket, a házaikat, a zöld vidéket, a műemlékeket, a pezsgő, mozgalmas nyári művészéletet. Ez a helyszín összeforrt a társaság munkásságával, évtizedekig tartó kapcsolatok alakultak a helyi és telepi emberek között. Számomra ez óriási és meghatározó élmény volt. Én a gyulai művésztelepen „nőttem fel". 1971-ben jártam itt először, érettségi után. Ipari tanuló voltam, a főiskolára készültem. Megfordultam már más művésztelepen is, voltam Tokajban és Zebegényben, itt a szobrász szakon első díjat is nyertem. Mindegyik érdekes és izgalmas volt, mégis a gyulai kötött magához. Tet-szett, hogy itt nincs verseny, olyannak fo-gadnak el, amilyen vagyok, a saját igyekeze-tem és tehetségem az, ami előre visz, és így nagyon szabad és független lehetek. De leg-jobban a Mester gondolkodásmódja tetszett meg.

Volt még a gyulai művésztelepnek egy nagyon fontos eleme, az esti kulturális élet, ami egyenes folytatása volt a pesti művészet-barát kör munkájának. A műalkotás létre-jöttéhez szellemi háttér is kell. Tóth Tibor előadókat hívott meg Gyulára, művészet-történészeket, szociológusokat, építészeket, közgazdászokat, olyanokat, akik nemcsak szigorúan művészettel foglalkoztak, hanem a bennünket körülvevő világra igyekezték rányitni nyiladozó értelmünket. Az előadásokat sokszor éjszakába nyúló beszélgetések, viták követték. Alapvető élmény volt még a filmvetítés. A Francia Intézettől kölcsönzött, XX. századi festőkről szóló filmeket is vetítettünk. Majd mindannyiunkra nagy hatással volt, hogy a képeiket színesben, mozivászon nagyságban láthattuk. Természetesen a művésztelep végén a „vázlatki-állítást" is mi magunk rendeztük, ezen min-dig az aktuális, frissen elkészült, az évi ter-més legjobbjait mutattuk be.

Az elmúlt több mint harminc év alatt sokan megfordultak Gyulán, és sok változás zajlott le. Az akkori szakköri tagok jó része művészeti főiskolát végzett, és hivatásos művész lett, voltak, akik főiskolai végzettség nélkül kapták meg ezt a rangot művészi teljesítményük alapján. Mások építészek,

orvosok lettek, többnyire értelmiségi pályán elhelyezkedve. Tóth Tibor, a mester, aki egészen 1983-ig szervezte és vezette a művésztelepet, átadta a stafétabotot a tanítványoknak. Ekkorra a művésztelep szilárd magját alkotó tanítványi kör teljesen „ki lett képezve" arra, hogy képes legyen művésztelepet vezetni és mindenki ki is próbálta. Ezek a tanítványok szellemi és mesterségbeli kvalitásuknál fogva a művészeti életben díjakat és elismeréseket is szereztek maguknak, és műveiket országos kiállításokon sokszor egy csoportban állítják ki, mint a „Gyulai iskola" képviselőit. Ez a társaság a nagybányai örökségen nevelődve a természetes látvány élményéből kiindulva, de nem csak a festőiséget látva benne, olykor kritikus éllel vállalta a társadalmi környezet feltérképezését, szemügyre vételét, dokumentarista rögzítését. Az 1970-es és 1980-as években ez a hivatalos, szocialista művészettől távol álló valóságlátás és művészetfelfogás friss értéktelemtő erővel bírt és a szabadságról üzent. Így őrizte meg az évek alatt lassan teljesen megváltozó város régi arcát is. Tehát festészetükben a téma kapja a leghangsúlyosabb szerepet, olykor a szárazságig szociografikus dokumentáló jelleggel. Ebben különböznek a nagybányai örökségtől, ahol a természet festői szépségét hangsúlyozó megoldások a téma fölé kerekednek. Valamennyien kipróbálták a tanítást is hosszabb-rövidebb ideig, ma már a tanítványok tanítványai is tanítanak. A Gyulai Nyári Művésztelepen, a nagybányai szellemben a szabadiskola a mesterek részére is nyitott, ahol együtt dolgozik tanár és tanítványa.

A szakkör, a művészetbarát kör, a művésztelep szervezésével és vezetésével Tóth Tibor megteremtette azt a környezetet, légkört, amiben növekedni lehet, ami a szellemi élet ösztönzőjévé tudott válni. Olyan művészeket nevelt, akik maguk is képesek erre a feladatra, ami itt, a harmadik évezred elején

Műterem, 1977

A Gyulai Nyári Művésztelep kronológiája

A művésztelep vezetői:
1969–1983: Tóth Tibor (mellette egy ideig, 1971 és 1978 között Koszta Rozália)
1983–2009: Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Bodor Zoltán, Lakatos J. Péter, Marosvári György, Rácz Katalin, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke.

Művésztelep ideje	**helye**	**költségek** (1 napra 1 fő részére)
1969. aug. 1–20.	Román Kollégium, Vár u. 1.	25,50 Ft
1970. júl. 28–aug. 19.	Román Kollégium, Vár u. 1.	(nincs adat)
1971. júl. 25–aug. 15.	Román Kollégium, Vár u. 1.	30 Ft
1972. júl. 30–aug. 13.	Román Kollégium, Vár u. 1.	33 Ft
1973. aug. 12–26.	Román Kollégium, Vár u. 1.	33 Ft
1974. júl. 30–aug. 15.	Román Kollégium, Vár u. 1.	33 Ft
1975. aug. 7–20.	Kollégium (Ápr. 4. tér)	33 Ft
1976. aug. 8–23.	Román Kollégium, Vár u. 1.	36 Ft
1977. júl. 31–aug. 17.	Ált. Isk. Kollégium, Apor tér 1.	36 Ft
1978. júl. 24–aug. 9.	Ált. Isk. Kollégium, Apor tér 1.	36 Ft
1979. júl. 23–aug. 11	Ált. Isk. Kollégium, Apor tér 1.	36 Ft
1980. júl. 21–aug. 10.	Eü. Szakisk. Koll., Kossuth u. 15.	36 Ft
1981. júl. 20–aug. 16.	Eü. Szakisk. Koll., Kossuth u. 15.	36 Ft
1982. júl. 19–aug. 15.	Ált. Isk. Kollégium, Apor tér 1.	40 Ft
1983. júl. 18–aug. 14.	Ált. Isk. Kollégium, Apor tér 1.	40 Ft
1984. júl. 15–aug. 12.	Ált. Isk. Kollégium, Apor tér 1.	40 Ft
1985. júl. 15– aug. 11.	Ált. Isk. Kollégium, Apor tér 1.	45 Ft
1986. júl. 21–aug. 17.	Ált. Isk. Kollégium, Apor tér 1.	46 Ft
1987. júl. 20–aug. 15.	Ált. Isk. Kollégium, Apor tér 1.	50 Ft
1988. júl. 30–aug. 21.	Kisegítő Iskola, Apor tér 1.	58 Ft
1989. júl. 17–aug. 13.	Eü. Szakisk. Koll., Kossuth u. 15.	72 Ft
1990. aug. 5–20.	Kisegítő Iskola, Apor tér 1.	90 Ft
1991. júl. 28–aug. 20.	Általános Iskola, Apor tér 1.	136 Ft + szállás 150 Ft
1992. aug. 3–23.	Általános Iskola, Apor tér 1.	136 Ft + szállás 150 Ft
1993. júl. 26–aug. 16.	Általános Iskola, Apor tér 1.	195 Ft + szállás 180 Ft
1994. júl. 24–aug. 14.	Általános Iskola, Apor tér 1.	225 Ft + szállás 250 Ft
1995. aug. 1–23.	Általános Iskola, Apor tér 1.	300 Ft + szállás 350 Ft, diák: 250 Ft
1996. júl. 21–aug. 18.	Bay Z. Gimn. Koll., Kossuth u. 19.	440 Ft + szállás 400 Ft
1997. júl. 21–aug. 17.	Szent Anna Kollégium, Apor tér 1.	430 Ft + szállás 400 Ft
1998. júl. 20–aug. 14.	Szent Anna Kollégium, Apor tér 1.	469 Ft + szállás 500 Ft, diák: 400 Ft
1999. júl. 26–aug. 22.	Szent Anna Kollégium, Apor tér 1.	580 Ft + szállás 500 Ft, diák: 400 Ft
2000. júl. 17–aug. 13.	Szent Anna Kollégium, Apor tér 1.	686 Ft + szállás 500 Ft, diák: 400 Ft
2001. júl. 30–aug. 19.	Szent Anna Kollégium, Apor tér 1.	654 Ft + szállás 600 Ft, diák: 400 Ft
2002. júl. 22–aug. 18.	Szent Anna Kollégium, Apor tér 1.	723 Ft + szállás 600 Ft, diák: 400 Ft
2003. júl. 20–aug. 17.	Szent Anna Kollégium, Apor tér 1.	920 Ft + szállás 600 Ft, diák: 400 Ft
2004. júl. 18–aug. 15.	Szent Anna Kollégium, Apor tér 1.	1010 Ft + szállás 800 Ft, diák: 500 Ft
2005. júl. 17–aug. 14.	Szent Anna Kollégium, Apor tér 1.	1010 Ft + szállás 1000 Ft, diák: 600 Ft
2006. aug. 6–19.	Szent Anna Kollégium, Apor tér 1.	1180 Ft + szállás 1000 Ft, diák: 800 Ft
2007. júl. 29–aug. 19.	Szent Anna Kollégium, Apor tér 1.	1590 Ft + szállás 1300 Ft, diák: 1000 Ft

A negyven év résztvevőinek névsora

Az alábbi táblázat teljességre törekvően tartalmazza mindazokat a személyeket (az összes magyar és külföldi, illetve hivatásos vagy amatőr művészen és tanítványaikon kívül a hozzátartozókat, családtagokat és vendégeket is a nevek betűrendjében), akik a Gyulai Nyári Művésztelepen tartózkodtak. Az összeállítás alapjául a telep vezetője által évente elkészített kimutatások szolgáltak. A résztvevők által visszaküldött jelentkezési lapok alapján (amiben az illető megjelölte, hogy mikor érkezik és távozik, mely napokra kér szállást illetve étkezést) a telep vezetője előre összeállította a szobabeosztást és összesítette, hogy egy adott napra hány adag reggelit, ebédet és vacsorát kell rendelni. A kimutatás egyben az elszámolás alapja volt: távozás előtt az adott résztvevő a telep vezetőjének fizette ki ott-tartózkodásának költségeit. Sajnos, ezek a kimutatások nagyon hiányosan maradtak fenn, így az adatsorok is hiányosak. Sőt, a helybeli, gyulai résztvevők egy részéről nincs is adatunk, mivel étkezni is csak esetlegesen étkeztek együtt a többiekkel. Az évek távlatából több olyan személy is akadt, akiket nem tudtunk egyértelműen azonosítani, ezért a listába csak a neveket vettük fel.

Közös festés a szabadban, 1972

(Varga Villő, Mérey Szilárd, Lakatos J. Péter, Szakáll Ágnes, Horváth Emese)

Név	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
ÁCS KÁROLY												●	●																										
ÁGOSTON ZSUZSANNA					●																																		
ALBRECHT GYULA																●																							
ALBRECHT JÚLIA	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●			●	●	●								●													
ALGEIER WENDY																										●													
ÁLMOS RITA																		●																					
ALVÉGI LŐRINC																																					●		
APOSTOL NOÉMI																														●									
ARANYOSSY ÁRPÁD					●	●																																	
B. MOLNÁR ANNAMÁRIA																																●					●		
B. PÁL MARGIT																							●		●	●													
BABOS ÉVA					●	●	●																																
BABOS LÁSZLÓ						●	●																																
BÁGY ÉVA																																				●	●		●
BÁGYA FERENC					●																																		
BALÁZS BÉLA																																	●				●		
BALÁZS BENCE																																				●			●
BALÁZS ESZTER																																							●
BALÁZS ÉVA																																			●				
BALÁZS TIBOR																								●															
BALÁZS ZOLTÁN																												●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
BALÁZSNÉ DURAI ANIKÓ																													●		●		●	●	●	●			●
BALÁZSOVITS ZSUZSA							●																																
BALKAY FERENC												●																											
BALLONYI LÁSZLÓ																							●		●	●													
BALOG ÁGNES																		●																					
BALOGH ÁKOS														●		●																							
BALOGH EDE																										●	●												
BALOGH GYULA	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●							●	●	●	●	●	●											
BALOGH GYULA, IFJ.																							●			●	●												
BALOGH KATALIN																							●			●	●												
BÁNDI EMESE																																		●		●	●		
BARA BARNABÁS																										●			●										
BARA ESZTER																														●		●							
BARABÁS MÁRTON					●	●	●	●																															
BARABÁS SZABOLCS																																		●					
BARKAI RENÁTA																																		●					
BASA ANIKÓ																																		●					
BATHÓ ANITA																										●													
BÁTOVSZKI ISTVÁN																			●																				
BECK LÁSZLÓ																	●																						
BEDŐ ANIKÓ																●	●	●	●			●																	
BÉKÉSI JÓZSEF																									●														
BENDE RÓBERT																								●															
BENE JÓZSEF											●	●																											
BENEDEK JÓZSEF																									●														
BENKE ILDIKÓ																																							●
BENKŐ SZILÁGYI ÉVA																								●	●	●		●	●	●									
BERCI TÜNDE																						●																	
BERECZKY ADÉL																							●																

Név	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
BERTALAN KATALIN													●	●	●	●							●			●								●					
BERTÓK GYULA																						●																	
BESSENYEI BENCE																																	●						
BIKÁR ANITA																																					●	●	
BÍRÓ ESZTER								●		●																													
BODNÁR SZILVIA									●																														
BODOR BALÁZS																				●				●		●		●	●	●	●	●	●	●					
BODOR JÁNOS																																				●	●	●	●
BODOR MIHÁLY																								●		●		●	●	●	●	●	●	●		●	●		
BODOR ZOLTÁN										●	●	●	●	●	●	●		●	●	●				●	●	●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
BODOR ZSUZSANNA																								●		●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	
BODORNÉ VARGA ZSUZSA																				●				●		●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
BOJTOS ANITA																																							●
BOKSAY JÓZSEF																								●															
BORDÁCS GÁBOR					●																																		
BORDÁS LENKE	●																																						
BOROS ILDIKÓ																															●								
BORSOS JÓZSEFNÉ						●	●	●	●	●							●																						
BOTTLIK GERGELY							●																																
BOZA ANDRÁSNÉ																															●			●					
BOZA ERZSÉBT																								●		●	●	●	●	●	●			●					
BOZSIK ANDREA																										●													
BÖRÖCZ ANDRÁS					●																																		
BUBLA ÉVA																																				●			
BUKRÁN EDIT													●	●																									
BULATH SÁNDOR							●																																
BUZA GÁBOR																●	●	●																					
CHIFOR ANA																												●											
CHOVÁN MÁRIA													●																										
CLEMENTIS JÓZSEF					●																																		
CZERMANN GÁBOR																																				●			
CS. VASVÁRY IBOLYA											●	●	●	●	●	●	●	●	●	●										●				●					
CSABAI ELENA																												●											
CSABAI VIKTOR						●	●																																
CSÁSZÁR GABRIELLA																	●																						
CSÁSZÁR PÁL DR.															●	●	●		●	●																			
CSATAI JÓZSEF																							●																
CSATÁRI BRIGITTA																																					●	●	
CSEKEI TÓTH ESZTER																											●	●	●	●	●	●		●	●				
CSEKEI KAMILLA																															●			●	●				
CSEPELI PÁLMA																													●		●								
CSÉPLŐ KRISZTA																														●									
CSERBA LÁSZLÓ																		●																					
CSERÉPY GYÖRGY																																					●		
CSERVEN EDINA																		●																					
CSIBA ÉVA	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●			●																									
CSÓTI FERENC					●	●	●																																
CSUPOR LÁSZLÓ												●																											
CSUPOR LÁSZLÓNÉ												●																											
DALLOS KRISZTINA		●																																					

Név	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
DANYI FERENC																						●																	
DÁNYI TIBOR														●	●	●	●	●	●			●																	
DARITS ÁGNES																	●																						
DÁVID ATTILÁNÉ																																					●		
DEÁK ÁRPÁD												●									●																		
DEBRECENI ZSÓFIA																									●														
DÉKÁNY KITTI																														●									
DELLMOUR VERA																														●									
DÉVÉNYI ANTAL		●	●																																				
DIENES ANNA							●	●																															
DILICI VICTORIA																								●															
DOÓR KRISZTINA												●																											
DURKÓ ESZTER																			●																				
E. NAGY JÓZSEF						●																																	
ERDEI GÁBOR													●	●																									
ERDÉLYI HAJNAL					●	●	●					●	●	●																									
ERDŐS ÉVA																	●																						
ERŐS JUDIT																														●									
ERŐS ZSUZSA																					●																		
ERTSEY BALÁZS																							●																
ESZTÁNY ISTVÁN																																		●					
FÁBIÁN BEÁTA																								●	●	●	●	●											
FARAGÓ MARGIT																				●	●		●																
FARKAS LAURA																													●	●	●	●							
FEHÉR BALÁZS																																		●					
FEJÉR TIBOR				●	●		●	●																															
FEJES GÁBOR											●	●		●											●														
FEJŐS BEATRIX																										●													
FEKETE JÚLIA									●																														
FELD FERENC					●																																		
FERENCZ ERZSÉBET																																●							
FILIP JENŐ					●	●																																	
FILIP JENŐNÉ						●																																	
FODOR ILDIKÓ										●	●																												
FÖLDVÁRI MELINDA									●	●																													
FRÁK TÍMEA																																					●	●	
FRANK JÓZSEFNÉ			●	●	●	●	●	●	●	●	●																												
FÜLE ANDREA																			●	●																			
FÜLÖP ZOLTÁN																																		●		●	●	●	
FÜRST JÓZSEF							●																																
FÜZESSY IMRE																													●	●	●	●							
G. SZABÓ PÁLMA																								●															
GAÁL ANDRÁS																													●										
GÁL TAMÁS																	●	●																					
GALAMB ÁGNES																																●	●						
GALLASZ GABRIELLA																														●									
GÁSPÁR ÁGNES										●																													
GEDÓ ERZSÉBET																																				●	●	●	
GÉCZI ILDIKÓ																					●												●	●	●				●
GECSÉNYI ÁRPÁD						●			●																														

Név	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
GELENCSÉR ZSÓFIA																					●																		
GERGELY NÓRA													●	●																									
GILICZE TÍMEA																														●									
GOLDNER ORSOLYA																																				●			
GOMBOS TÍMEA																			●																				
GOMBOSNÉ B. ÉVA																			●	●	●			●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●	●			
GÖBÖLY JÓZSEF											●	●	●	●	●	●	●	●	●																				
GÖBÖLY JÓZSEFNÉ															●	●																							
GÖCSEY JÓZSEF																								●															
GÖRGÉNYI TAMÁS																							●																
GREBENÁR ANDOR				●																																			
GULYÁS RÉKA														●																									
GULYÁSNÉ D. KOVÁCS MÁRIA																									●														
GURZÓ JÁNOS							●	●																															
GYALAI BÉLA					●			●	●																														
GYERGYÁK ZOLTÁN	●																																						
GYIMESI ILDIKÓ			●	●																																			
GYIMESI JÚLIA		●	●	●																																			
HAJAS GÁBOR																			●	●	●	●	●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●	
HAJAS MIHÁLY											●	●	●	●		●			●	●	●	●	●				●	●	●	●	●			●	●	●	●	●	
HAJAS VIOLA																●	●		●	●	●	●	●		●	●	●	●	●	●	●	●		●	●	●	●	●	
HAKKEL BORBÁLA																																							●
HAKKEL MÁRTON																											●								●	●	●	●	
HAKKEL MÁTYÁS																																			●				
HARMATH SÁNDOR						●																																	
HAVRÁN ÁGNES														●	●	●	●	●	●																				
HEGEDŰS ÁGNES																●	●																						
HEGEDŰS ERZSÉBET								●																															
HÉJJA JÁNOS																																	●	●					
HÉJJA MÓNIKA																													●										
HERBÁLY RÓZSA					●	●	●	●	●	●	●																												
HÍZÓ ERIKA																											●												
HORVÁTH ANDRÁS																						●	●	●	●	●													
HORVÁTH BALÁZS																				●				●	●	●			●	●					●		●		
HORVÁTH EMESE	●	●	●	●	●	●		●		●	●				●		●		●	●			●																
HORVÁTH ÉVA MÓNIKA												●		●		●		●					●					●												
HORVÁTH ILDIKÓ																				●	●	●											●	●		●			
HORVÁTH IMRE	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●				●	●	●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●					●			
HORVÁTH IMRÉNÉ																									●														
HORVÁTH ISTVÁN					●		●	●																															
HORVÁTH LÁSZLÓ		●	●	●	●	●						●	●	●	●	●	●	●			●	●	●		●	●	●		●	●	●	●	●						
HORVÁTH TAMÁS																							●	●	●	●													
HORVÁTH ZSUZSA					●																																		
HOSKÓ KATALIN																																		●					
HUDATSEK LÁSZLÓ																																●							
HUMENYÁNSZKY JOLÁN														●	●	●	●	●	●	●	●																		
HUSZÁK ZSUZSANNA																														●	●	●	●	●	●			●	●
HUSZÁR VILMOS									●	●																													
IBOS ÉVA																																	●	●	●				
IGLAI KORNÉL							●																																

Név	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
IVÁN SÁNDOR											●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●																
JAKUBCSÓ BÉLA	●																																						
JÁNOSHÁZI ÁGNES						●																																	
JELINKÓ DÁNIEL																																					●		
JEREM ERZSÉBET							●	●	●	●	●		●	●	●																								
JÓKUTI BÁLINT																																				●			
JÓSZAI SÁNDOR											●	●																											
JÓZAN ILDIKÓ						●																																	
JUHÁSZ ERZSÉBET								●	●																														
KÁDÁR KATA																																	●						
KÁLMÁN ALAJOS DR.																										●													
KALOCSAY ENIKŐ																			●																				
KÁNTOR LÁSZLÓ						●																																	
KARDOSS BÉLA			●		●							●																											
KÁRPÁTI TAMÁS						●																																	
KELEMEN TAMÁS																																●							
KELETI LINDA																																		●					
KELLER JÚLIA																												●											
KEMÉNY KATALIN													●																										
KENESEI ZSOLT																																	●						
KIENTZL IMRE																																		●					
KIS ADÉL																										●													
KISS ERIKA																																				●	●	●	●
KISS LÁSZLÓ																										●													
KISS MÁRIA																													●		●								
KISS MIKLÓS												●																											
KOCKÁS ILONA																			●																				
KÓKAI KAMILLA																														●									
KOLOZSVÁRI DEZSŐ	●																																						
KOMÁROMI ILDIKÓ																										●		●											
KOVÁCS FANNI																														●									
KOVÁCS HAJNALKA																						●																	
KOVÁCS JÓZSEF					●	●	●																																
KOVÁCS MÁRTA									●	●	●																												
KOVÁCS PETRA																																				●			
KOZÁRY L. LÁSZLÓ					●	●	●																																
KOZMÓCZKI GÉZA					●																																		
KÖRÖSI PAPP KÁLMÁN											●	●		●																									
KÖVESKÚTI FERENC																						●																	
KRIZSÁN ZOLTÁN																													●	●									
KUCZMANN ÁGNES																															●								
KUN ZITA																													●										
LABORCZ FLÓRA				●																					●														
LABORCZ MONIKA									●					●		●	●	●			●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●	●			●
LAKATOS ANIKÓ																					●																		
LAKATOS BÁLINT															●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●	●	●	●	●	●			●	●	●	●	●	●
LAKATOS J. PÉTER	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
LÁZA FERENC	●																																						
LÁZA FERENCNÉ	●																																						
LEHOCZKY TAMÁS																										●													

Név	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
LENGYEL JANKA																																					●		
LENGYEL MÁRTON																																					●		
LENGYELTÓTI RITA																										●													
LESKÓ FERENC																															●								
LIBOR KATALIN																●																							
LIPPAI VERONIKA																																				●	●		
LŐRINCZ JÚLIA																																				●			
LŐRINCZ LILI																																				●			
LUKÁCS ISTVÁN										●	●	●	●	●		●	●		●																		●		
LUKÁCS ISTVÁNNÉ																																					●		
LUKÁCS PÉTER																																						●	
LUKÁCSY TIBOR																	●	●																					
LUKÁCSY TIBORNÉ																	●																						
MÁGL KÁROLY												●	●				●																						
MAGYAR SZILVIA																							●																
MAJSAI MÁRIA											●	●		●		●	●	●	●																				
MAKRAI LILI																																	●						
MALATYINSZKI EDIT																							●																
MANNHART, RUTH KLARA																									●														
MARCZALI ÁGNES																	●																						
MARGITTA NÓRA												●																											
MAROSVÁRI ATTILA				●		●		●								●																							
MAROSVÁRI GYÖRGY	●	●	●	●	●	●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●										●									
MAROSVÁRI GYÖRGYNÉ		●		●		●		●								●														●									
MARSCHALL, DORIS																								●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
MARTINI ZITA																													●										
MÁTÉ KATALIN																																				●			
MATKÓCSIK ANDREA																						●																	
MÁTRAY CSILLA										●																													
MAZÁN JUDIT																						●																	
MÉREY SZILÁRD				●	●																																		
MIHÁLYFI MÁRIA												●																											
MIKLÓS FERENC						●																																	
MIKLÓSSY MÁRIA																								●															
MILE ZSUZSA																	●																						
MISIUS ISTVÁN							●																																
MISKOLCZY GABRIELLA											●	●	●	●																									
MOJZES MARIANN	●																																						
MOLNÁR ANDREA																						●																	
MOLNÁR ÉVA																		●																					
MOLNÁR VALÉRIA																																		●					
MÜLLER, SUSANNE																								●	●														
NÁDASI ISTVÁN					●																																		
NAGY BEATRIX																																				●			
NAGY IMRE					●	●																																	
NAGY KATALIN										●																													
NAGY LAJOS					●																																		
NAGY MELINDA																															●	●							
NAGY ORSOLYA																																●							
NAGY OTTÓ	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●	●		●	●	●	●		●	●	●	●		●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●	●	●

Név	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
NAGY OTTÓNÉ																		●										●				●							
NEMCSICS ENDRE														●		●																							
NÉMETH GILDA						●																																	
NÉMETH KATALIN												●																											
NIKMOND BEÁTA							●																																
NOVÁK ESZTER																																					●		
NOVÁK FANNI																										●													
NYEBOLSZIN, ANDREJ																								●	●		●		●	●	●	●	●						
ÓDOR JÓZSEF																				●	●		●				●	●											
OLÁH KATALIN																																			●	●	●		
OLÁH MÁRTA																	●																						
OLÁH SZILVESZTER											●	●	●	●				●																					
OLBERT MARIANN																												●	●									●	
OLDAL ANDREA																														●									
ONGRÁDI ANDRÁS																															●								
ÓNODI BÁLINT																															●	●							
ÓNODI MÁTYÁS																															●	●							
ORBÁN GYULA																																	●						
ORBÓK SÁNDOR																																					●		
ORLOVICS IBOLYA																						●			●														
OROSZ ANNABELLA																															●			●					
ŐRY MAGDOLNA																	●																						
PAPP IBOLYA																																				●			
PARRAG EMIL	●												●				●	●	●	●	●	●	●	●															
PARRAG EMILNÉ	●												●				●	●	●	●	●	●	●	●															
PARRAG NOÉMI													●				●	●	●	●	●	●	●	●	●														
PATAKI FERENC					●	●																																	
PÁTER SÁNDOR																																		●					
PAVLIK ÁGNES							●																																
PEDRO JULIA																														●									
PERÉNYI CSILLA																	●																						
PETŐ TÓTH ALÍZ																																					●		
PINKE MIKLÓS						●						●		●																									
PINTÉR SÁNDOR																																				●			
PIRÓK ZSUZSA																	●	●																					
PIROS BORÓKA																															●	●	●						
PLÉCH ZOLTÁN	●																																						
PLUGOR SÁNDOR																								●															
PÓCZOS VALÉRIA																																		●					
PODLAVICZKY TAMÁS																																				●			
POKORNY PÉTER														●																									
PONGRÁCZ ZOLTÁN		●	●	●	●	●	●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●	●											
POLLÁK JUDIT																																		●					
PÖCZ EDIT						●																																	
PUSZTAI JÁNOS																										●													
PÜSPÖKY ISTVÁN						●																																	
RÁCZ GABRIELLA							●					●																											
RÁCZ GYÖNGYI																				●																			
RÁCZ KATALIN			●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●		●	●	●	●	●		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
RÁKÓCZI GYÖRGY										●	●	●		●																									

Név	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
RENCZ EDINA																															●		●						
REPPERT BÉLA																		●																					
RÉSCH ÉVA												●																											
REUSS PIROSKA					●																																		
REUTER KATALIN																										●	●								●	●	●		
REVICZKY PÉTER																																						●	
RIGÓ BÁLINT																																					●	●	
RIGÓ MÁTÉ																																						●	
RIVNYÁK LÁSZLÓ	●																																						
ROZGONYI KRISZTINA																					●																		
RUMPLER GYÖRGY																				●	●	●																	
S. NAGY KATALIN	●	●	●			●		●	●			●		●		●																							
SÁFÁR BENCE						●																																	
SÁFÁR PÁL	●					●		●																															
SÁFÁR PÁLNÉ						●																																	
SAJÓ ANNA							●																																
SAJÓ BLANKA																																●							
SAJÓ BORBÁLA																													●	●	●	●		●	●				
SAJÓ ENDRE	●	●	●	●	●	●		●	●		●	●											●				●						●						
SAJÓ IMRE								●	●			●	●	●		●																							
SAJÓ JÁNOS		●																																					
SAJÓ TERÉZ							●																																
SALAMON GYÖRGY													●	●				●																					
SARKADI ÁRPÁD																																	●						
SEBŐ RÓZSI																																				●			
SECULICI, LIGIA																												●											
SÉDAY ÉVA												●		●															●										
SEIFERT JENŐ						●	●	●		●		●																											
SIMON ZSUZSANNA																	●																						
SOMOGYI LÁSZLÓNÉ	●																																						
SOÓS EGON																														●									
SOÓSNÉ SZEILER IRÉN																											●	●	●	●	●								
STEFKOVICS JÁNOS																																		●		●	●	●	
STEINHÜBEL ZOLTÁN																							●		●	●													
SUBECZ GYULA					●																																		
SZ. GALLOVICS MÓNIKA					●	●																																	
SZABÓ BALÁZS																						●	●		●	●	●		●	●	●	●	●	●					
SZABÓ ÉVA MÁRIA													●	●		●	●	●		●				●	●	●			●	●			●	●	●	●	●		
SZABÓ NÁNDOR											●	●	●	●		●	●	●																					
SZABÓ TIBORNÉ																																		●	●	●	●	●	●
SZABÓ TÜNDE																				●	●		●																
SZABÓ VIKTÓRIA																													●										
SZAKÁLL ÁGNES	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●	●	●	●	●	●			●	●	●	●	●	●
SZAKÁLL LÁSZLÓNÉ																		●	●																				
SZALAI KATALIN																								●															
SZALAI RITA																						●																	
SZÁLLÁS ANIKÓ																●	●	●	●		●																		
SZÁLLÁS KATALIN																●	●	●	●		●	●																	
SZÁNTÓ STELLA									●	●	●																												
SZÁSZ ORSOLYA																								●			●	●	●	●									

Név	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
SZÉKELY JÚLIA			●	●	●	●	●	●	●	●	●																								●	●	●		
SZÉKELYHIDI ATTILA		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●			●	●		●	●		●	●		●	●	●	●	●	●	●	●	●			
SZEKÉR FERENC													●	●																									
SZEMÁN MÓNIKA																	●																						
SZENTGYÖRGYI EDIT					●		●		●								●																						
SZÉP ILONA																											●	●											
SZERÉNYI RÓZSA																●																							
SZETLIK ILDIKÓ																									●	●													
SZIKY KÁROLY											●																												
SZILÁGYI ANITA																																				●			
SZILÁGYI PÉTER																		●																					
SZILCZ MARIANNA																					●	●	●		●	●	●		●	●	●	●	●	●		●			
SZINTE JÁNOS	●	●																																					
SZOFRÁN JÁNOS						●																																	
SZOFRÁN JÁNOSNÉ						●																																	
SZŐKE SÁNDOR							●	●	●	●	●	●	●	●				●		●				●			●			●				●	●	●	●		
SZÖLLŐSI DEZSŐ																●	●																						
SZÖLLŐSI LÁSZLÓ						●																																	
SZÖLLŐSINÉ DÁVID MÁRTA																															●	●	●	●					
SZULYOVSZKY SAROLTA																					●	●	●	●			●	●											
SZUSZEKÁR ANGÉLA																						●																	
SZŰCS LÁSZLÓ									●																														
SZŰCS MIKLÓS					●																																		
T. TÓTH TIBOR					●				●																														
TARCSAY KINGA																							●		●	●													
TARDOS TIBOR													●	●																									
TARJÁNI ÁGNES																					●																		
TARJÁNI ANIKÓ																					●																		
TARJÁNYI KATALIN																					●																		
TARNÓCZY ZOLTÁN			●	●																																			
TEMESI DÁNIEL																					●																		
TIHANYI LAJOS																																				●			
TILKOVSZKY ÉVA						●	●	●				●																											
TÍMÁR KATALIN				●																																			
TORGYIK KATALIN																																		●					
TÓTH BERNARD															●		●			●			●																
TÓTH DANIELLA																				●			●																
TÓTH ERNŐ				●																																			
TÓTH ÉVA																					●	●	●	●		●	●			●	●	●							
TÓTH ENIKŐ																																					●	●	●
TÓTH LINDA																																				●			
TÓTH TIBOR	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		●		●	●	●	●	●	●	●	●	●				●									
TÓTH TIBOR CSABA	●	●	●			●		●	●	●																											●	●	●
TÓTH TIBORNÉ	●	●	●			●		●	●	●	●									●																			
TÓVÖLGYI KATALIN																														●									
TÖMPE EMŐKE	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
TURCZA LÁSZLÓ																										●													
UDVARI KERSTIN																●																							
UGOCSAI ANTAL							●																																
UGOCSAI LÁSZLÓ							●																																

Név	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
ULMER ORSOLYA																	●	●																					
UNGVÁRI MIHÁLY					●																																		
UTASSY ERZSÉBET			●	●	●		●																																
V. TÓTH KÁROLY																																							●
VÁCI MIKLÓS			●																																				
VÁLI DEZSŐ				●	●																																		
VANCSURA RITA									●											●		●			●		●	●			●	●	●	●	●	●	●		●
VÁRADI ANDRÁS																														●		●							
VARGA N. BÉLA						●	●	●		●		●	●	●	●	●	●	●	●						●														
VARGA VILLŐ				●	●																																		
VARGHA ZSUZSA								●																															
VÉGVÁRI MAGDOLNA																		●																					
VERES ANDOR																						●							●										
VERMES MÁRK																	●																						
VERMES PÉTER DR.					●				●								●																						
VERMES VERA																	●																						
VÉSŐ ÁGOSTON																														●									
VESZELSZKY ÉVA							●		●	●	●	●	●	●																									
VETŐ ÁGNES			●	●	●	●	●	●	●	●	●																												
VIANDT VIKTÓRIA																																				●			
VÍZI HAJNALKA									●																														
VOINEA DELAST ELENA				●																																			
VÖLGYI MÁRIA ILDIKÓ																					●																		
VUCSINOVICS JÁNOS	●																																						
ZALA SZILÁRD				●	●	●	●	●	●	●	●			●				●																					
ZÉTÉNYI ANNA																										●													
ZSEBIK KATALIN																																					●		
ZSELEZEN REZSŐ				●	●	●	●																																
ZSIGÁR CECÍLIA																															●		●	●					
ZSIGMOND ADÉL																															●	●	●	●		●	●		
ZSIGMOND MÁRTON																												●	●	●	●	●	●	●		●	●	●	

A művésztelepre meghívott előadók névsora

ANGELUSZ RÓBERT
szociológus (1978)
A művelődés formái
BAGYINSZKI ZOLTÁN
fotóművész (2005, 2007)
Képek, fotók, élmények
Szecesszió az Alföldön
BALLA LÁSZLÓ
pszichológus (1978)
Művészet és intelligencia
BANNER ZOLTÁN
művészettörténész (1991)
XX. századi erdélyi képzőművészet
BÁTORFI ANDREA
művészettörténész (1997)
Szent Antal megkísértése
BEKE LÁSZLÓ
művészettörténész (1976)
A fényképezés szerepe a képzőművészetben
BELLÁK GÁBOR
művészettörténész (1992)
Történelmi festészet a XIX. században
BENCSIK JÁNOS
muzeológus, néprajzos (1977)
Mennyire zárt a paraszti világ
BENKHARDT DÉNES
építészettörténész(1976)
Épített örökségünk
BIEGELBAUER PÁL
(1985)
Jelenkori etikai normatívák kultúrtörténeti gyökerei
BOGÁR LÁSZLÓ
közgazdász (1986)
A fejlődés ára
BOROSS JUDIT
művészettörténész (2005)
Munkácsy Mihály és kortársai
BUGÁR-MÉSZÁROS KÁROLY
építész (1987)
A műemlékvédelem és műemléki helyreállítás Gyulán
D. BÚZÁSI ENIKŐ
művészettörténész (1990)
Régi magyar arcképek
CHRISTIÁN LÁSZLÓ
tornaedző (1970)
Az egészséges élet
CSETE GYÖRGY
építész
Az építészet új szemlélete
DÉVÉNYI ISTVÁN
művészettörténész
DÖMÖTÖR JÁNOS
művészettörténész (1999)
Vásárhelyi művészek
DURKÓ KÁROLY
műgyűjtő (2005)
A gyulai képzőművészet világa egy műgyűjtő szemével
ECSEDY CSABA
etnográfus (1978)
Törzsi iparosok és művészek a XX. században Afrikában
EISLER JÁNOS
művészettörténész (1975, 1977, 1979, 2007)
Kolozsvári Márton és György művészetének problémái
Lőcsei Pál szárnyasoltárai
Caspar David Friedrich természetfilozófiája
Az olasz reneszánsz művészet
Akvarell, médium, műhelyszellem
FÁBIÁN GYULA
irodalmár (1988)
Szellemi törekvések a két világháború között Magyarországon
FÖLDES IMRE
zenetörténész (1970)
Bartók Béla: A kékszakállú herceg vára
Erkel Ferenc és kortársai
DR. FÜLEP EMIL
jogász (1975)

Az alkotóművészet jogi vonatkozásai
GÁL PÉTER
néprajzkutató (1999)
„Kossuth Lajos azt üzente" – A 48-as szabadságharc emlékezete a nép szívében
GARAMI GRÉTA
művészettörténész (2005)
A nagybányai Fraknói Vilmos-díjasok és a „római iskola"
GULYÁS DÉNES
festőművész (1995, 1996, 1997, 2002)
Leonardo da Vinci az aranymetszésről és egyéb aránykérdésekről
A festészet tematikái a művészettörténet folyamatában
Leonardo da Vinci naplójának érdekességei
GULYÁS GYULA
szobrászművész
GYARMATI GABRIELLA
művészettörténész (2001)
Kohán György munkássága
GYETVAI ÁGNES
művészettörténész
HAULISCH LENKE
művészettörténész (1973)
Czimra Gyula festészete
HAVASSY PÉTER
régész (1996)
Régészeti ásatások a Dél-Alföldön – leletmentés
HOLLÓS RÓBERTNÉ
pszichológus (1975)
A játék szerepe a gyermek személyiségének kialakításához
IBOS ÉVA
művészettörténész (2001, 2002, 2003)
A gyulai belvárosi templom seccói
A szecesszió építészete Magyarországon
JÁVOR ANNA
művészettörténész (1988)
Kracker János Lukács magyarországi működése
JEREM ERZSÉBET
régész
A kelták Magyarországon
JÓZSA PÉTER
művészetszociológus
KARDOSS BÉLA
művészeti író (1972, 1980)
Az ismeretlen Gyulai László
Laborcz Ferenc szobrászművész munkássága
KEPES FERENC
politológus (1984)
Európa és az arab világ
KOVÁCS ÁKOS
művelődéstörténész (1984)
A népi kultúra újrafogalmazása
KÖRNER ÉVA
művészettörténész (1979)
LAKATOS J. PÉTER
versmondó (2005, 2006)
Séta a versek utcájában
Kenyéren és vízen
LENGYEL LÁSZLÓ
közgazdász
LIMBACHER GÁBOR
néprajzkutató (2003)
LITKEI JÓZSEF
festőművész (1973)
A szitázás műhelytitkai
LÜKŐ GÁBOR
néprajzkutató (1974)
A népi díszítőművészet jelképei
MAKARA PÉTER
szociológus (1986)
Életmód és kultúra
MÉSZÁROS VINCE
muzeológus (1988)
Széchenyi István magyarságtudata
MEZEI OTTÓ
művészettörténész (1974, 1991)
A nagybányai második generáció
MIRO, CARLOS
zenetörténész (2004)
Dél-amerikai népzene
M. KISS PÁL
művészettörténész (1988)
Erdélyi festészet és szobrászat a XX. században
MRAVIK LÁSZLÓ
művészettörténész

Giorgione: Vihar
NAGY ANDRÁS
helytörténész
NAGY T. KATALIN
művészettörténész
NÉMEDI ENDRE
könyvtáros, helytörténész
Az első gyulai művésztelep
NÉMETH LAJOS
művészettörténész (1976)
Hollósy Simon munkássága
PÁSKA CSABA
építész (1973)
A népi építészet funkcionalizmusa
POGÁNY GÁBOR
művészettörténész (1986)
Jelenkori törekvések a magyar festészetben
PROKOPP MÁRIA
művészettörténész (1999)
Sassetta és a sienai festészet
PUSKÁS BERNADETT
művészettörténész (1989)
A kárpáti régió „Istenszülő oltalma" témájú ikonjairól
PUSZTAI LÁSZLÓ
muzeológus (1989)
Az öntöttvas művészet Magyarországon
RIDEG GÁBOR
művészettörténész
„Alföldi festészet" – A vásárhelyi őszi tárlatokról
S. NAGY KATALIN
művészettörténész (1976)
Életmód és lakáskultúra összefüggésének szociológiai vizsgálata
SIMONYI IMRE
költő (1982)
Költői est
SINKÓ KATALIN
művészettörténész (1990, 1995)
Nemzeti emlékművek
Zseni-kultusz a századfordulón
„Galambposta" jelképi értelmezései
SZATHMÁRI GIZELLA
művészettörténész (2003)
Stróbl Alajos munkássága
SZERDAHELYI ISTVÁN
muzeológus (1969)
Gyula város története
SZÍJ BÉLA
művészettörténész (1987)
Gulácsy Lajos
SZILÁGYI MIKLÓS
muzeológus (1983)
A dunántúli pásztorművészet
SZUROMI PÁL
művészeti író (1998)
Kortárs magyar képzőművészet
SZŰCS GYÖRGY
művészettörténész (1996)
A nagybányai művésztelep száz éve
TANDI LAJOS
művészeti író
TARNÓC MÁRTON
irodalomtörténész (1989)
Irodalom, művészet, mecenatúra a régi Magyarországon
TÁTRAI VILMOS
művészettörténész
Mantegna művészete
TÍMÁR JÁNOS
közgazdász
TÓTH ANTAL
művészettörténész
A szobrászat Magyarországon a XIX. században
TÓTH TIBOR
festőművész (1970)
Festészeti technikák
TÖRÖK GYÖNGYI
művészettörténész (1974)
A „Mária halála" ikonográfiája
TÖRÖK IVÁN
pszichológus (1984)
A meggyőzés pszichológiája
V. TÓTH KÁROLY
művészettörténész (2007)
Művészek Hódmezővásárhelyen az első világháború előtt
VELLADICS MÁRTA
művelődéstörténész (1992)

Michelangelo (az anya-fiú kapcsolat)
WESSELY ANNA
művészetszociológus
WESSETZKY VILMOS
egyiptológus
Egyiptom művészeti korszakai
ZOLTAI DÉNES
esztéta (1978, 1979, 1988)
Wagner: A nürnbergi mesterdalnokok elemzése
A művészi romantika újrajelentkezése
A reformtörekvések művészeti vonatkozásai Magyarországon és a szocializmus más országaiban
ZWICKL ANDRÁS
művészettörténész (1989)
Képzőművészetünk 1960-tól napjainkig

Zoltai Dénes, Koszta Rozália, Havasi István és Tóth Tibor a Dürer Terem kertjében, 1976

A művésztelepi kiállítások jegyzéke

Az alábbi összeállítás az évente Gyulán, a telep végén megrendezett vázlatkiállításokon túl azokat a tárlatokat is tartalmazza, melye-ken a művésztelep törzstagjai együtt mutat-koztak be. Forrásként a birtokunkban lévő meghívók szolgáltak. Ezek alapján feltün-tetjük a kiállítás idejét, helyszínét, a megnyi-tó személy nevét és titulusát, illetve a vázlat-kiállításokon és a jubileumi csoportos tárla-tokon kívül a kiállító művészek nevét. Ha a tárlathoz katalógus is készült, zárójelben je-leztük.

1969. augusztus 14–24.
Gyula, Vár
(nincs adat)
Művésztelepi vázlatkiállítás

1970 (nincs adat)

1971. augusztus 11–30.
Gyula, Vár
S. Nagy Katalin művészettörténész
Művésztelepi vázlatkiállítás

1972. augusztus 12-től.
Gyula, Vár
Farkas Sándor, a művelődési bizottság elnöke
Művésztelepi vázlatkiállítás

1973. augusztus 25–szept. 15.
Gyula, Vár
Székely Jánosné, a művelődési osztály vezetője
Művésztelepi vázlatkiállítás

1974. augusztus 15–szept. 15.
Gyula, Vár
Farkas Sándor, az idegenforgalmi bizottság elnöke
Művésztelepi vázlatkiállítás

1975. augusztus 19-től
Gyula, Vár
Koszta Rozália festőművész
Művésztelepi vázlatkiállítás

1976. július 18–augusztus 8.
Gyula, Dürer Terem
Eisler János művészettörténész
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Barabás Márton, Csiba Éva, Horváth Emese, Horváth László, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke
(katalógus)

1976. augusztus 22–szept. 18.
Gyula, Vár
Dombvári József tanulmányi felügyelő
Művésztelepi vázlatkiállítás

1976. november 13. (bemutató)
Rákosligeti Művelődési Klub
Eisler János művészettörténész
(azonos a Dürer Teremben kiállítókkal)

1977. augusztus 14–szept. 4.
Gyula, Vár
S. Nagy Katalin művészettörténész
Művésztelepi vázlatkiállítás

1978. május 9–28.
Budapest, Csili Galéria
Tar Ferenc, hangfelvételről
Balogh Gyula, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila

1978. július 28–augusztus 6.
Gyula, Dürer Terem
Koszta Rozália festőművész
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke
(katalógus)

1978. augusztus 8–szeptember 8.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Havasi István, a Gyulai Várszínház igazgatója
Művésztelepi vázlatkiállítás

1979. január 3–18. Budapest,
Pataky István Művelődési Központ,
Pataky Kisgaléria
S. Nagy Katalin művészettörténész
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke

1979. augusztus 10–szeptember 20.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Dr. Marsi Gyuláné, a művelődési osztály vezetője
Művésztelepi vázlatkiállítás

1980. február 8–március 9.
Budapest, Bartók '32 Galéria
Fábián Gyula múzeumigazgató
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke
(katalógus)

1980. július 6–augusztus 4.
Gyula, Dürer Terem
Krasznahorkai Géza, a művelődésügyi osztály főelőadója
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke
(katalógus)

1980. augusztus 8–szeptember 15.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Varga András, a művelődési központ igazgatója
Művésztelepi vázlatkiállítás

1980. szeptember 27–október 19.
Tiszakécske, Arany János Művelődési Központ
Bánszky Pál művészettörténész, a Bács-Kiskun Megyei Múzeumok igazgatója
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke

1981. augusztus 15–szeptember 11.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Enyedi G. Sándor, a Békés Megyei Népújság főszerkesztője
Művésztelepi vázlatkiállítás

1982. július 3–augusztus 8.
Gyula, Dürer Terem
Fábián Gyula, a Petőfi Irodalmi Múzeum osztályvezetője
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Marosvári György, Salamon György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke
(katalógus)

1982. augusztus 14–szeptember 10.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Dr. Némedi Endre ny. könyvtárigazgató
Művésztelepi vázlatkiállítás

1982. szeptember 5–október 3.
Hódmezővásárhely, Tornyai János Múzeum
Pogány Gábor művészettörténész
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke
(katalógus)

1983. március 27–április 24.
Esztergom, Balassa Bálint Múzeum
Dr. Mészáros Vince ny. múzeumi főig.
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke
(ismertető)

1983. május 27-től
Nagybánya (Baia Mare, Románia)
Krasznahorkai Géza, a Békés Megyei Tanács VB Művelődési Osztályának előadója
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke és gyulai művészek: Kohán György, Koszta Rozália, Oroján István
(katalógus)

1983. augusztus 13–szeptember 10.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
(nincs adat)
Művésztelepi vázlatkiállítás

1983. szeptember 23–október 23.
Gyula, Dürer Terem
Enyedi G. Sándor, a Békés Megyei Népújság főszerkesztője
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke, valamint hét gyulai művész: Gyulai József, Hoffmann Klára, Hőgye Katalin, Koszta Rozália, Oroján István, Zsu Sajo, Szénási Mihály

1984. július 15–szeptember 12.
Gyula, Dürer Terem
Dr. Zoltai Dénes egyetemi tanár
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke

1984. augusztus 11–szeptember 12.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Dr. Marsi Gyuláné, a művelődésügyi osztály vezetője
Művésztelepi vázlatkiállítás

1984. október 15–28. Budapest, a Magyar Néphadsereg Művelődési Háza
Banadics Márton, a Hazafias Népfront Gyula Városi Bizottságának elnöke, dr. Takács Lőrinc tanácselnök
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke és gyulai művészek: Kohán György, Koszta Rozália, Oroján István

1985. (nincs adat)

1986. július 25-től
Gyula, Dürer Terem
Dr. Szigeti Zoltán tanácselnök-helyettes
Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke

1986. augusztus 16–szeptember 1.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Krasznahorkai Géza, a Békés Megyei Tanács VB Művelődési osztályának előadója
Művésztelepi vázlatkiállítás

1987. augusztus 15–szept. 17.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Dr. Cs. Tóth János, a Békés Megyei Tanács VB Művelődési Osztály munkatársa
Művésztelepi vázlatkiállítás

1988. július 31–szeptember 4.
Gyula, Dürer Terem
Dr. Takács Lőrinc tanácselnök
Albrecht Júlia, Bodor Zoltán, Humenyánszky Jolán, Lukács István, Marosvári György, Oláh Szilveszter, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Szőke Sándor, Tömpe Emőke
(katalógus)

1988. augusztus 20–szeptember 7.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Gortka István építész
Művésztelepi vázlatkiállítás

1989 (nincs adat)

1990. augusztus 19–szeptember 10.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Kovács Lajosné, a kulturális osztály munkatársa
Művésztelepi vázlatkiállítás

1991. augusztus 19–szeptember 22.
Gyula, Kohán Képtár
Gedeon József, a kulturális osztály vezetője
Művésztelepi vázlatkiállítás

1991. november 16–december 12.
Budapest, Erdős Renée Ház
Krasznahorkai Géza irodalmár
A gyulai és az őcsényi nyári művésztelep vázlatkiállításainak anyagából válogatott tárlat

1992. augusztus 22–szeptember 22.
Gyula, Vár
Dr. Dömötör János ny. múzeumigazgató
Művésztelepi vázlatkiállítás

1993. augusztus 14–szeptember 11.
Gyula, Mogyoróssy János Városi Könyvtár
Dr. Albel Andor, a kulturális bizottság tagja
Művésztelepi vázlatkiállítás

1994. július 24–augusztus 14.
Gyula, Dürer Terem
Dr. Dömötör János ny. megyei múzeumigazgató
A művésztelep fennállásának 25. évfordulójára rendezett jubileumi csoportos kiállítás
(katalógus)

1994. augusztus 13–szeptember 10.
Gyula, Mogyoróssy János Városi Könyvtár
Lebenszky Attila alpolgármester
Művésztelepi vázlatkiállítás

1995. augusztus 20–szeptember 16.
Gyula, Mogyoróssy János Városi Könyvtár
Oroján István festőművész, a kulturális bizottság elnöke
Művésztelepi vázlatkiállítás

1996 (nincs adat)

1997. augusztus 16–szeptember 13.
Gyula, Mogyoróssy János Városi Könyvtár
Ibos Éva művészettörténész
Művésztelepi vázlatkiállítás

1998. július 24–augusztus 30.
Gyula, Kohán Képtár
Krasznahorkai Géza könyvtárigazgató
„A Gyulai Nyári Művésztelep 30 éve” című jubileumi csoportos kiállítás
(katalógus)

1999. augusztus 21–szeptember 13.
Gyula, Mogyoróssy János Városi Könyvtár
Gyarmati Gabriella művészettörténész
Művésztelepi vázlatkiállítás

1999. október 22–november 17.
Budapest, Erdős Renée Ház
Zala Szilárd színikritikus
Művésztelepi vázlatkiállítás

2000. augusztus 12–szeptember 14.
Gyula, Mogyoróssy János Városi Könyvtár
Mocsár József újságíró
Művésztelepi vázlatkiállítás

2001. augusztus 18–szeptember 13.
Gyula, Mogyoróssy János Városi Könyvtár
Czene Ferenc
Művésztelepi vázlatkiállítás

2001. december 16–2002. január 9.
Budapest, Rákoshegyi Közösségi Ház
Zala Szilárd kritikus
Művésztelepi alkotók

2002. augusztus 17–25.
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Dancs László polgármester
Művésztelepi vázlatkiállítás

2003. augusztus 16–szeptember 6.
Gyula, Mogyoróssy János Városi Könyvtár
Szabó Jenő alpolgármester
Művésztelepi vázlatkiállítás

2003. november 22–december 17.
Budapest, Rákoshegyi Közösségi Ház
Sajó Endre, a Vigyázó Ferenc Művelődési Társaság elnöke
Válogatás a művésztelepi vázlatkiállítás anyagából

2004. július 16–augusztus 22.
Gyula, Dürer Terem
Boros Judit művészettörténész
35 éves a Gyulai Nyári Művésztelep 1969–2004
Kiállítók: Bodor Zoltán, Gombosné B. Éva, Lakatos József Péter, Doris Marschall, Rácz Katalin, Szabó Éva Mária, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Szilcz Marianna, Szőke Sándor, Tömpe Emőke
(katalógus)

2004. augusztus 14. (bemutató)
Gyula, Szent Anna Kollégium
Krasznahorkai Géza könyvtárigazgató
Művésztelepi vázlatkiállítás

2004. október 30–november 15.
Budapest, Rákoshegyi Közösségi Ház
Bodor Zoltán festőművész
Művésztelepi vázlatkiállítás

2005. augusztus 13–31.
Gyula, Mogyoróssy Könyvtár
Legeza Péter, a Gyula Városáért Baráti Kör elnöke
Művésztelepi vázlatkiállítás

2005. október 22–november 9.
Budapest, Rákoshegyi Közösségi Ház
Szalai Ferenc, Csesznek polgármestere
„Telepesek" – A gyulai, őcsényi, cseszneki művésztelepeken készült alkotások kiállítása

2006. augusztus 18–október 30.
Gyula, Dürer Terem
Széles Zsuzsa közgazdász
Pillanat–kép
Tóth Tibor és volt tanítványai: Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Bodor Zoltán, Lakatos József Péter, Marosvári György, Rácz Katalin, Szabó Éva Mária, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Szőke Sándor, Tömpe Emőke kiállítása

2006. október 14–november 12.
Budapest, Erdős Renée Ház
Dr. Feledy Balázs művészeti író
Gyula Rákosmentén: Ballonyi László, Ballonyi Pál Margit, Balogh Gyula, Bodor Zoltán, Lakatos József Péter, Marosvári György, Szabó Éva Mária, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke kiállítása

2006. október 28–november 15.
Budapest, Rákoshegyi Közösségi Ház
Trieblné Stanka Éva, Csesznek polgármestere
„Telepesek 2." A gyulai, őcsényi, cseszneki művésztelepeken készült alkotások kiállítása

2007. augusztus
Gyula, Városi Képtár (akvarellkiállítás és közönségtalálkozó)
Akvarell – médium – műhelyszellem című közönségtalálkozó. Előadást tart és a beszélgetést vezeti Dr. Eisler János művészettörténész. Kiállítók: Balogh Gyula, Bodor Zoltán, Marosvári György, Szabó Éva Mária, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke

2007. augusztus 18. (bemutató)
Gyula, Szent Anna Kollégium
Bodor Zoltán festőművész
Művésztelepi vázlatkiállítás

2007. október 1-jétől
Gyula, Erkel Ferenc Művelődési Központ
Durkó Károly tanácsnok
Gyula a képzőművészet tükrében.
A Gyulai Művésztelep kamarakiállítása (a város által vásárolt képekből).
Magyargyula és Németgyula egyesülésének 150. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségek (szeptember 30–október 2.) egyik eseménye

2007. november 24–29.
Budapest, Rákoshegyi Közösségi Ház
Rőthler István esztéta
„Telepesek 3." A gyulai, őcsényi, cseszneki művésztelepeken készült alkotások kiállítása

2008. október 16–november 30.
Szolnok, Szolnoki Galéria
Albrecht Júlia képzőművész
40 éves a Gyulai Művésztelep
Kiállítók: Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Bodor Zoltán, Lakatos József Péter, Lukács István, Marosvári György, Rácz Katalin, Salamon György, Szabó Éva Mária, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Szőke Sándor, Tömpe Emőke

Kiállítás a Szolnoki Galériában 2008 októberében

A kiállításmegnyitókon elhangzott...

Fábián Gyula

1980. február 8. Budapest, Bartók '32 Galéria

A művészet egyik legfontosabb küldetése a féltés. Megtanítani az embert az értékőrzésre, ráébreszteni a világot, hogy ne engedje veszendőbe hullni és múlni nagy idők, de akár jelentéktelen korok emlékanyagát. Nagy öröm volt számomra, hogy itt és most, őszinte, telített érzéssel szólhatok az igaz törekvések sikeréről, a gyulai művésztelep együttesének e budapesti, kamara jellegű kiállításán, bemutatkozásán. Valósággal megható észlelni azt a közelmúltban és mostanában divatosan leszólt, lebecsült, művészi finomságra törekvő képességet, amelyben a színek, vonalak, formák teljes tökéletességre irányuló kidolgozás részletei vetülnek elénk s ebből egyértelműen bizonyítottá válik, milyen sok jóízű fáradság nemesítette e műveket, munkákat ilyen gazdagokká. A mesterségbéli tudás a rajzolt finomságokból azonnal szembeötlik értőnek és műélvezőnek, annak bizonyításaként, hogy akik a vonalak árnyékát is ilyen megigéző meggyőződéssel fogalmazták, jó iskolából kerültek művészi feladataik megoldásának bizonyításához, és hétköznapi vagy ünnepi számadásaik mindenkivel megértetik a célt és törekvést, melyben hangulatot, tartalmat egyképpen sugároznak a bemutatott munkák. (...) Először különös volt számomra, hogy a szétterülő Pest kertnegyedéből kerül az Alföldre egy lelkes kis csapat és válik lassan-lassan egy város múltjának, jelenének művészetben hordozó részévé. Valamennyi szűkre szabott életrajz, amely indulásról, elhivatottságról, elkötelezettségről és iskoláról szól, egyetlen nevet kiemel, akinek együtt és egyenként sokat köszönhetnek. Jó iskolából indultak: a rákoshegyi művészkörből, Tóth Tibor tanítványaként, országfelfe-dezésre, elhivatottság betöltésére. Meghatá-rozó volt az útba indító szó, és meghatározó maradt az a számadástétel is, hogy a tanár úr szinte állandóan érzékelje és értékelje az idő-beli számadásokat, amely tanítványok eseté-ben talán a legfontosabb...

Krasznahorkai Géza

1980. július 6. Gyula, Dürer Terem

(...) Csupán arról van szó, hogy a kor megtette a maga kihívását azzal, hogy olyan, amilyen. A művészetnek pedig – többek között – az a természete, hogy a kor kihívására valamilyen módon válaszol. Tovább bontva ezt: a művészek mint alkotó egyének, tehetségük, a kor biztosította keretek, valamint személyiségük összetevői, s az ezekből adódó szemléletmód szerint különböző feleletet adhatnak a kor kihívására, különböző uta-kat tarthatnak követésre érdemesnek, hogy az adekvát választ megadják. Az itteni és az eddigi kiállításaikkal alkotóik elsősorban a *múlóra* és a *hiányzóra* tették a hangsúlyt. (...)

Visszatérve: A múlóval – nem tagadható – mindig értékek is vesznek el, sokszor igen nagy értékek. (Igaz, ugyanakkor értékeket is teremt a kor, mintegy ellensúlyként.) De mégis! Értékek veszte mindig hiányt okoz. A *múló* tehát a *hiányzóval* kapcsolható össze, s

ennek a hiányzónak légkörét érezzük a kiállított alkotások valamennyijén. Ha ezt a hiányt egy fogalommal kellene megjelölnöm, akkor azt mondanám, hogy az *emberre nézés hiánya*. S ha egy kicsit hosszabban, akkor azt: ezek a fiatal művészek úgy készítik munkáikat, mintha azt mondanák: ezek a dolgok ma már nincsenek, vagy: ezek a dolgok hol-nap már nem lesznek, de én még láttam őket, én még figyeltem rájuk. Én még fi-gyeltem *valamire!* S talán ez a legnagyobb hi-ány, amit ezek az alkotások közvetítenek, amit e művészek a kihívásra válaszul *belemu-tatnak a kor arcába*.

Dr. Mészáros Vince

1983. március 27.

Esztergom, Balassa Bálint Múzeum

(...) Mindenekelőtt nem fogadják el a hagyományos festői kiemelési rendszert, amely a festői látványra koncentrál, hanem bizonyos egyenlőséget látnak a dolgok értékviszonylatában. A tárgyaknak környezetükből való kiemelésében funkcionális értéküket tartják döntőnek. Számukra nem a téma festőisége a fontos, hanem az általa közvetített igazság. Vallják, hogy az apró hétköznapi, általában figyelembe sem vett dolgok sokszor jellem-zőbbek egy társadalmi rétegre, egy emberi szituációra, mint a rendkívüliségek, vagy mint a művészi szempontok értékítéletével szelektált látvány. A mindennapi élet apró dolgaiban egyértelműbben jelentkezik az emberi valóság, mint az alkalmi, figyelem-keltő jelenségekben.

A művész feladata az élet kis dolgaival való objektív szembesülés! Ezért nem formálják a témát szubjektív mondanivalójuk hordozójává. Objektivitásra való törekvésük úgyszólván szociográfiai, dokumentatív jellegű; világnézeti kicsengése és társadalmi értékelése van.

Gyarmati Gabriella

1999. augusztus 21.

Gyula, Mogyoróssy János Városi Könyvtár

(...) Talajtalannak tűnik az a kérdésfeltevés, miszerint a látható valósághoz ilyen szervesen kapcsolódó ábrázolási módnak van-e ma létjogosultsága? Hihetetlen technicizáltságunkkal összefér-e ez a fajta gondos leírás? A több mint száz éve újra és újra felmerülő probléma téves megközelítési módot tükröz. Részben azért, mert a közlésre szánt emberi tartalom máig nem változott, másrészt – és ez a fontos – azért, mert a használt nyelvváltozatok között nem szabad, de nem is lehet rangsort felállítani. Az alkalmazott stílus alapján nem lehet besorolni művet és alkotót, hisz csak a kvalitáson alapuló sorrendnek van realitása. (...) A művésztelep alkotói metódusára jellemző, hogy a tér és a formák épségét tiszteletben tartó képépítési mód az uralkodó. Így válik az ábrázolás tárgya pusztán önálló erejéből mondanivalóvá, történetté, de sosem mesévé. (...) Az pedig, hogy a mű olvasatával milyen és mennyi kapcsolódási pontot találunk, csak rajtunk múlik. Egy kiállítás nem csupán a magukat megmutató alkotók, hanem a befogadók megmérettetése is.

Zala Szilárd

1999. október 22. Budapest, Erdős Renée Ház

Az élet olyan, mint a Lánchíd, tehát a Gyulai

Művésztelep is olyan, mint a Lánchíd. Van valami, ami fölött átível. (...) A híd magasan van, magasba viszi a művészt, s ettől az ember, a művész, akinek számára fontos az, ami ott hömpölyög alant, teljesíteni tudja hivatását. Rálát a valóságra, megpróbálja ábrázolni, ezzel leigázza és felemeli magához. De tudja, mindnyájan tudjuk: azért a víz az úr! (...)

S híd volt a műhely városatyákhoz és önjelölt profétákhoz, költőkhöz és máshová elszárnyalt elméleti lokálpatriótákhoz. Lánc lett a művésztelep az évek során, amely egymáshoz kötött fővárosba szakadt gyulait és világhírre szert tett notabilitást. Huszonötezer ember és talán száz művész kapcsolata ez a telep, és három évtized. Létező szocializmus és vadkapitalizmus között átívelő híd és lánc, amelynek szemei olyan elszántsággal kapaszkodnak egymásba, mintha tudnák, hogy egymás nélkül vajmi keveset érnek. Ég és föld, magas művészet és amatörizmus fonja egymásba a lánc szemeit, az eljegyzési gyűrűket, amelyekről senki nem tudta, mi-lyen távra fonódnak egymásba. A Gyulai Művésztelep egyszerre észrevette magát. Van, és az ország egyik legrégibb művészte-lepe. Szabadiskola, melyben olyan erősek a kapcsolódások, hogy bárkinek megéri, hogy odamenjen, és tanuljon tőlük. A híd áll. A lánc lazán fogódzik össze: hőtágulás és ke-mény tél jöhet? A művésztelep, legyünk op-timisták, bármelyiket kibírja.

Széles Zsuzsa

2006. augusztus 18. Gyula, Dürer Terem

(...) A több évtizednyi termékeny alkotótáborok helyéül Gyula városa szolgált. Tisztelet hát a Városnak, amely változó lehetőségei ellenére is mindvégig kifejezte befogadó készségét, segítette, bátorította a művésztelepet, biztosította folyamatosságát. És tegyük hozzá, ma már a gyulai városképhez is szervesen hozzátartozik a nyári alkotótábor, mint Gyula kulturális életének egyik markáns meghatározója.

Albrecht Júlia

2008. október 16. Szolnok, Szolnoki Galéria

(...) A téma pedig az ember környezete, a leghétköznapibb környezete, és annak az embernek a környezete, aki sohasem került kirakatba addig. Nem a munkás-paraszt ábrázolás volt a cél, hanem az ember életének lenyomata. A kispolgár, az iparos, a nyugdíjas, a már csak vegetáló öregember, aki arcvonásaiban hordja egész élete lenyomatát. Egy letűnő mentalitás a letűnő tárgykultúrájával, azaz a kisvárosi polgárosodás útján elindult és megrekedt, a letűnő szocializmus jellegzetesen torzító nyomaival, elszegényítő, eligénytelenítő hatásaival volt maga a TÉMA.

Szomorú, lehangoló! – mondták a felszínt észlelők. Miért nem a szépet, a jövőbe mutatót ábrázolják ezek? Hát éppen ez az! A Gyulai Nyári Művésztelep tagjai nem akar-tak esztétizálni, gyönyörködtetni, szemet hunyni a való élet fölött, és álomba ringatni. A posztimpresszionista harmóniák helyett, a nonfiguratív ritmusok helyett azt a valósá-got kívánták megjeleníteni, amely a magyar ember életének valóságát jelenti. Kárpótlá-sul olyan szeretettel, áhítatos alázattal ábrá-zolták választott témájukat, amely mégis gyengéd megértésre, esetenként rácsodálko-zásra késztette a

nézőt. Ez vált tulajdonkép-pen a tartalmi lényegévé a műveknek. Az igazi tartalma tehát a képeknek és szobro-knak az ember gyengéd szeretete, tisztelete. A konkrét esendőség nyomainak dokumen-tálása által a féltés, a letűnő társadalmi réteg, annak tárgyi kultúrája, értékrendje iránti tisztelet válik a művek mondanivalójává. In-nen van az, hogy dokumentarista ábrázolás-módnak kezdték jellemezni a „gyulaiak" stí-lusát, megint csak a teljesség igénye nélkül.

Mint látható, összetett és több rétegű az a műelemzés, amely fényt deríthet a „gyulaiak" műveinek valódi értékeire és értelmére. Nyugodtan állítható, hogy a művészettörténészek még adósai ennek a művészetnek, még nem került ez a szellemi közösség az őt megillető helyre. Azonban a magyar alkotói

A művésztelep szolnoki kiállításának megnyitója, 2008. október
(Tömpe Emőke, Rácz Katalin, Szabó Éva Mária, Marosvári György, Balogh Gyula, Lakatos J. Péter, Szakáll Ágnes, Bodor Zoltán és Albrecht Júlia)

A művésztelepről írták...

Békés Megyei Népújság, 1976. júl. 18.

Tárlat Gyulán

(Jerem Erzsébet)

(...) A művésztelepi együttlétek lényege és célja nem annyira a témagyűjtés, mint inkább a szűken vett szakmán kívüli tájékozódás, az intenzív véleménycsere, mely nemcsak művészeti, hanem sokkal inkább közéleti, társadalmi kérdéseket érint. A közvetlen tapasztalatok, az új ismeretek és a vitákból leszűrhető tanulságok így együttesen szolgálnak kiindulópontul a különböző műfajokban létrejövő művek mondanivalójának megfogalmazásához.

Békés Megyei Népújság, 1979. ápr. 30.

Az „A" és hátországa

Jegyzetek a XXI. Alföldi Tárlatról

(Tandi Lajos)

(...) A másik karakteres csoport tagjai a szociológia valóságközeli precizitását, a reprezentatív mintavétel tipizáló értékeit, az általános érvényű lényegkeresést ötvözik az itt-ott már hipernaturalista kifejezésmód hol a monotonitásig visszafogott, hol mellbevágó-an pompázatos színvilágával, a száraz preci-zitást a különleges nézőpontok és groteszk fűszerezés lehetőségeivel. (...) A sokszínű mai realizmuspaletta öntörvényű kísérletei ezek, melyek képileg is megfogalmazzák dokumentarista-szociologikus érdeklődé-sünket, fölteszik a kérdőívek kérdéseit, s be-írják helyettünk a válaszokat. Nekünk csak a rádöbbenés marad. Ez sem kevés.

Békés Megyei Népújság, 1980. febr. 13.

A gyulai művésztelep kiállítása Budapesten

(Vollmuth Frigyes)

(...) A művésztelep a hivatásos és az amatőr művészek közös együttműködésére épít (vezetője Tóth Tibor). Tagjai az ország több részéről, a fővárosból és Békés megyéből valók. Közös gondok, gondolatok, problémák foglalkoztatják őket, és mindnyájukra jellemző – a szűkebb és tágabb környezetükben élő emberek sorsa, kapcsolata vagy magánya a művészetük ihletője. Meg kell mondanunk, hogy a megye városaiban működő művésztelepek közül a gyulai a legrégebben, legegyenletesebben, a legkövetkezetesebben dolgozó (magas szinten), és leginkább a helyhez kötődő közösség.

Népszava, 1980. febr. 22.

Megmentett hangulatok

(Kósa Csaba)

(...) A művésztelepekhez kötődő alkotók né-hol helyi lakosok is egyben, vagy a környé-ken telepednek meg – máskor a téma és a mondanivaló keresése vonzza őket, akár több száz kilométeres távolságból. (...) A bu-dapesti XI. kerületi

Bartók '32 Galériában a napokban megnyílt kiállításukon a Gyulán töltött nyarak terméséből kapunk ízelítőt. S valamit abból is megsejtünk, mit nyert vá-lasztott városától a hét képzőművész: Alb-recht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos J. Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke. Szándékukból eredően elsősorban az értékőrzés örömét nyerték. Öreg házak, függönyös kicsiny ablakok, vén bútorok örökítődnek meg vásznaikon, faragásaikon – a kisvárosi hangulatok kelnek életre, amelyek a ragyavert utcákkal és a botra támaszkodó öregekkel együtt eltűnnek az életünkből. De kisvárosok szélső utcáiban ma még találni olyan házakat, mint a Ladics-ház, ahol a komódon porcelánkalapos lámpa álldogál és a falon a bajszos dédapa arcképe függ. Hajlott gerincű otthonok, foghíjas deszkapalánkok előtt, ölbe ejtett kézzel még üldögélnek fekete kalapos bácsikák, akik bárki idegent barátságosan köszöntnek, s ha meghallgatják őket, az életüket is szívesen elmesélik. Második mondatuk után rádöbbenünk, hogy a történelemről beszélnek. Aki városvégi, falusi csöndű hajlékokban megfordul, tudja, hogy a rozzant széken úgy alszik a szakadt kabát, mint Lakatos J. Péter alkotásán, s az éjjeliszekrényen, a pöttyös bögre mellett úgy pihen a családi biblia, mint Marosvári György festményén. A kifejezési mód, a technika eltérő a hét kiállító művésznél, de a nyelv, a mondanivaló közös. Legyen szó olajfestményről, fafaragásról vagy kerámiáról. A képek, az alkotások tanulsága szerint egyfajta felfedezés kovácsolta össze a gyulai művésztelep fiatal alkotóit: tájak és emberek nem léteznek hagyományok nélkül, s e mostani, megváltozott világunkra vetett szemünk is csak akkor lát tisztán, ha a múl-tat már körbejárta.

Magyar Hírlap, 1980. febr. 28.

A Gyulai Művésztelep

(Wágner István)

(...) Hogy mit jelent számukra ez a szociografikus képzőművészeti szemlélet? Egy találomra kiragadott, konkrét példával illusztrálnánk a tárlat anyagából. Négyen is megörökítették például ugyanannak a személynek a portréját, ám mindegyikük más méretben, más technikával és egymástól különböző szöveges kommentárral. (A tárlatrendezés érdeme, hogy ezt a „sorozatot" nem szórta szét a teremben, egy-egy kiállító saját falrészlegére, hanem egy közös sarokban, egymás mellett hagyta.) Székelyhidi Attila akvarelljéhez a mellékelt felirat: *Honatya is voltam*. Marosvári György ceruzarajza – amely *A veterán* címet viseli – az általános szürkeségből csak az érdemrendek élénk színfoltjait emeli ki. Balogh Gyula három, különböző színnyomású kőrajzsorozatához a közös aláírás: *Amikor én országgyűlési képviselő voltam, szabadjeggyel utaztam*. Végül Szakáll Ágnes festménye mellett áll a legtöbb adat: *Munka Érdemrend arany fokozata, 25 éves jubileumi emlékérem, Szocialista Munkáért érdemérem. Nádházi András nyugdíjas tészelnök, volt országgyűlési képviselő.*

Új Tükör, 1982. okt. 10.

A gyulai művésztelep

Hódmezővásárhely, Tornyai János Múzeum

(Pogány Gábor)

(...) Sajátságos képzőművészetet művelnek a gyulaiak (...) Tevékenységük részben a mostani új realista törekvések leíró, tényrögzítő ágához kapcsolható, de ugyanakkor mondanivalójában magyar *tényirodalmi* és *fotóművészeti* hagyományokra támaszkodik. Szellemi előképeiket a két világháború közötti, napjainkban reneszánszát élő szociofotóban és szociografikus irodalomban kereshetjük. Egy letűnőfélben levő világ tárgyait, környezetét, embereit rögzítik kitűnő megfigyelőkészséggel, éles jellemábrázolással, hullámzó, de egyre erőteljesebb technikai tudással. A hat teremben megrendezett kiállítás alapos áttekintést nyújt e fiatal művészek gondolkodásmódjáról, egyéniségéről – egyben a gyulai műhely szelleméről.

Bányavidéki Fáklya, 1983. jún. 11.

A gyulai művészek nagybányai kiállítása

(Onisa Silvia)

(...) Összességében nézve ez az anyag megvilágítja számunkra a gyulai művésztelep alkotóinak művészetét, szemléletbeli sajátosságait, a realizmusra való hangsúlyozott törekvésüket, melynek Magyarországon is különféle ellentmondásos irányzatokkal, konvencionális ábrázolási módokkal, akadémizmussal vagy absztrakt technikákkal kellett szembenéznie. A magyar művészet realizmusára nagyfokú tisztaság, belső harmónia jellemző, melyek a technikák tökéletes uralásának, a pontos, kitartó, céltudatos alkotómunkának eredményei. Megítélésünk szerint a nagybányai közönség számára a maga nemében újszerű, szokatlan anyag megértése megköveteli, hogy néhány szót szóljunk külön-külön minden kiállító művészről is. (...)

Békés Megyei Népújság, 1984. aug. 25.

Tárgyaink, sorsunk, korunk

A gyulai művésztelep kiállítása

(Ungár Tamás)

Látogatott és sikeres a gyulai művésztelep kiállítása a Dürer Teremben. Érdemes figyelni a nézők viselkedését, elcsípni egy-egy megjegyzésüket. Az érdeklődők néha szokatlanul hosszú időt töltenek el a képek előtt, s meglepődnek a művek közérthetőségén. Csakhogy ez a közérthetőnek tűnő stílus rengeteg olyan gondolatot, érzést, művészi feladatot igyekszik megfogalmazni, amelynek megértése, átérzése alig könnyebb, mint az elvontabb stílusoké. Mert a festmények néha megdöbbentő aprólékossággal megdolgozott részletei, a valósághű ábrázolás szigorú igénye csak egyik része a feladatvállalásnak. Az udvarok, sufnik, mel-léképületek megannyi roskatag tárgyának, az ablakon át kirajzolódó külvilág látványá-nak, a kint és a bent viszonyának visszatérő ábrázolása erőt, technikai tudást próbáló fel-adat, ám pont e munkán keresztül hívják fel az alkotók a figyelmünket a szemlélődés és a közlés fegyelmére, s arra, hogy a világ min-den parányi foltja megfigyelésre érdemes, mert tükrözi, sőt, néha jelképezi a nagy egé-szet.

Gyula Város Tanácsának tájékoztatója, 1985.

Művésztelepeinkről...

(Marsi Gyuláné)

(...) A telep munkájában rendszeresen részt vesznek amatőrök is. E nyáron 72 tagja volt: festőkön, keramikusokon, szobrászokon túl építészek, fotósok. Az idén először égetőke-mencét is használtak. Balogh Gyula, Maros-vári György és Székelyhidi Attila a német-városi templom két seccóját festette meg a közelmúltban. A Népművelési Intézet elis-meri, nagyra értékeli és támogatja az ország legrégibb művésztelepén folyó művészi, szakmai tevékenységet. A város lakói az évenkénti vázlat-, s kétévenként rendezett Dürer termi kiállításon ismerhetik meg mű-veiket. 1983-ban Nagybányán mutatkoztak be művészei, viszonozva az előző évi nagybányai művésztelep gyulai kiállítását. Lassan elérhetőnek látszik régi tervünk, állandó ott-honuk kialakítása, mellyel a város még szo-rosabbra fűzhetné a telep kötődését egy kor-szerű műhely létrehozásával. Elősegítené, hogy még több mű készüljön Gyuláról, s vi-gye el a gyulai művésztelep tagjainak hírét, hisz minden kiállításon így szerepelnek.

Békés Megyei Népújság, 1988. aug. 13.

Művésztelepiek a Dürer Teremben

(Sass Ervin)

(...) De hát a világ körülöttünk sokféle, és manapság nem derűre ösztönöz. A gyulai művésztelep mostani kiállítása azonban (összbenyomását tekintve) *mintha ugyanolyan szomorú lenne, mint volt tizenkét éve*, amikor valaki azt írta a vendégkönyvbe, hogy ezek a „gyerekek" fáradt szívűek. Tény, hogy lehet protestálni a kozmikus magányérzés ellen úgy is, hogy felmutatjuk a mikromagány képi jeleneteit; tény, hogy jajkiáltás is lehet egy egész tárlat arról, hogy megálljunk!, ne arra! Tény, hogy a pillanatnyi boldogságot, megnyugvást, kis örömöt fel lehet lelni egy világtól elzárt(nak hitt) gyulai udvar mélyén, csöndes mellékutca házának még csöndesebb verandáján, egy kerti asztalra tett hegedű látványában, egy fiúcska szoborról sugárzó tekintetében: ez mind igaz és elfogadható. Csak az a bántó: a vendég *szorongásokkal telítve megy el a Dürer Teremből,* lép ki a valóságos világba, ahol már nem csak szorong, hanem olykor fél is. (...) Ha most valaki azt gondolja, a gyulai művésztelep Dürer termi kiállítását elmarasztaló hangsúlyokkal ajánlom az érdeklődőknek: téved. Nem marasztalom el, még akkor sem, ha (szerintem) kétségtelenül igaz az, hogy (vállalt kifejezési eszközeikhez simulóan is) a telep mostani kiállítói nem repesnek az élet gyönyörűségeitől, nem járnak derviskö röket valamiféle kisuvikszolt Eszmény előtt, hogy realizmusuk közelesen kemény naturalizmus már, és jobban érzem azt, hogy az ember mint olyan, *elmúlik*, és alig azt, hogy az ember mint olyan, arra születik, hogy táguló szemmel csodálja a színek bizarr-gyönyörű pompáját, a tárgyak szépségeit, a tárgyak lelkének nagyszerűségét, egy fa kozmikus nagyságát, egy megörökített pillanat felejthetetlen tartalmait. A gyulai művésztelep húsz éve életrevalóságot jelent. A kiállítás konokságot is: nem engednek a *negyvennyolcból,* még ha *hatvanhét* jobb és célszerűbb is lenne olykor.

Gyulai Hírlap, 1988. aug. 26.

Egy kiállítás kapcsán

Művésztelepi gondolatok

(Krasznahorkai Géza)

(...) Kétségtelen persze, a kiállítás alkotói és a szerző között szemléletbeli különbözés van. Ezek a művészek ugyanis nem „a pillanatnyi boldogságot, kis örömöt" akarják fellelni „egy világtól elzárt(nak hitt) gyulai udvar mélyén", hanem az Időt. Az Időt, mely pusztít és épít. Nyomot hagy rajtunk, bennünk, tárgyainkban, környezetünkben. Sokkal nagyobb művészi vállalás ez. Ezek a művészek saját útjukat járják gondokkal, kétségekkel telve, de következetesen. Lehet vitatni az egyes műveket, lehet az utat is, de csak a művek elemzése, stíluseszközeik, képi kvalitásaik, mondanivalójuk együttese adhat alapot érvényes kritikának. Az elmúlt húsz év alatt a telep közössége az ilyen és hasonló végleges vélemények keresztüzében – bár nem konfliktusok nélkül, de – magabiztosan menetelt, végezte a város (= a Város) fel/bemérését, tökéletesítette művészi eszközeit, folytatta művészképző munkáját, beépült a magyar képzőművészet tudatába. Lassan a város is befogadta a telep tagjait, ha nem is teljes jogú (nem lévén állandó épületük) de nyári polgárokként, akik Gyula jellegadó képéhez egyre inkább hozzátartoznak.

Gyulai Hírlap, 1994. júl. 29.

A gyulai művésztelep jubileumi kiállítása

(Kruzslitz Ilona)

(...) Dömötör János művészettörténész, nyugalmazott megyei múzeumigazgató megnyitójában kiemelte, a negyedszázados évforduló egyaránt alkalmat ad a hátra- és előretekintésre. A magyar művészeti életben korszak-meghatározó a gyulai művésztelep, melynek olyan elődei voltak, mint a nagy-bányai, a mártélyi, a szolnoki. Huszonöt éve, az új gazdasági mechanizmus idején volt le-hetőség arra, hogy Gyulán, elsőként abban a korszakban, egy művésztelep jöhessen létre. A vezetők úgy döntöttek, hogy egy egye-dülállóan széles lehetőséget biztosító mű-vésztelep alakuljon. Gyulához festők nevé-nek sora fűződik: Dürer, Kohán György, Koszta Rozália. A város hagyományai igen erősek, meghatározók egyedülálló építészeti és tájelemei. De ahhoz, hogy ez a művészte-lep ily hosszú ideig és így működhessen, szervezők is kellettek, hogy mozgásban tartsák. Tóth Tibor munkássága azért elismerésre méltó, mert ezt a munkát csak teljes szívvel és elhivatottsággal lehet végezni. Sajnos, a művészettörténet igen mostohán bánik a szervezőkkel, háttérben maradnak. Ezért kell külön kiemelni tevékenységét. A művésztelep karaktere meghatározó: realista, de igen szélesen értelmezve. Nem a foncsor szenvtelenségével, vagy az objektív hidegségével mérhető ez a realizmus. A képet a művész lelkiállapotán keresztül láttatja. Ez a művésztelep a maga látásmódjával beírta a nevét a művésztelepek történetébe. Noha a hiperrealizmus eredetileg hidegen, elidegenítően, a fotónál is kritikusabban láttatja a világot – itt minden humánus töltéssel jelenik meg.

Békés Megyei Nap, 1998. aug. 3.

Székelyhidi pasztellje: Festés, rajzolás közben

Hiteles életlenyomat a vidéki Magyarországról

(Sass Ervin)

Nagy kiállítás „A Gyulai Nyári művésztelep 30 éve" a Kohán Képtárban, kétféle megközelítésben is. Egyrészt, mert visszatekintő, tehát három évtized (gondolom én) legjobbjait és leghűségesebb táborozóit mutatja be, és ők, bizony, sokan vannak. A katalógushoz csatolt műtárgyjegyzék szerint negyvenhárman, a táborozók a 30 év alatt pedig 296-an! Ha pedig a szót olyan értelmében alkalmazzuk, hogy az értékmeghatározó is egyben, nos, az, hogy „nagy kiállítás" ilyen megközelítésben is érvényes. Lehetne persze számos jelzővel illetni még, egészen addig, hogy extrém (túlzó), habár ha a tárlat vendége végiggondolja... olyan volt az elmúlt 30 év, ahogyan az a kiállítókban tükröződött, alakult, és a lényeget sosem vesztve mutatta fel a magyar életet. A vidékit természetesen, az emlékekből építkezőt, meg amit szívvel és szemmel láttak a 30 év telepi napjain a gyulai utcákon, kertekben, udvarok mélyén. Érdekes, hogy a képek nagyobb részt kertekben, hátsó udvarokban, eldugott kis műhelyekben készültek, művészeink itt keresték (és találták meg) a témát, azt a látható es érzékelhető közeget, melyek ugyanazok a hatvanas, hetvenes, nyolcvanas, (de) a kilencvenes években is; az élet nagy vonulatai, reményei, szorongásai és rezignációi mit sem változtak, miközben a telepi festők, grafikusok, szobrászok egyre erőteljesebben vállalták a nyílt, őszinte képbeszédet, első helyen a valóság igazságai okán. S hogy a magányos emberek olyan kiáltó erővel jönnek elő ezen a tárlaton, az a festők empatikus (beleérző, átélő) képességeit jelzi. Ilyenek voltak 1988-ban, a 20 éves kiállításon a Dürer Teremben, s ez jellemzi azóta is őket, ma is olyanok, hogy mindennapjaink szoros testközelből szólnak általuk a vidéki Magyarországról (...) Hogy igazi, hiteles életlenyomat ez a kiállítás, hogy nemcsak a vaskilincses ajtók, lomos udvarok, elrejtő kertek, a szegénység a középút az élethez a nyaranta Gyulán festők olvasatában, hanem a mozdulatlan magány képei is az alig mozgás, a csend az, ami jelzi: hol tart a világ. Honnan merre tartanak az emberek? Aztán az egyik falon feltündöklik egy új Székelyhidi-kép, a Festés, rajzolás közben, és máris felcsillan valami más, újszerű, valami találkozás és összetartozás, valami, ami már nem arról szól, hogy múló világ, hanem arról, hogy érkező élet.

Békés Megyei Hírlap, 1999. júl. 30.

Művészeknek szalonnás tarhonya

(Borsos Gabriella)

Hétfő óta benépesült az Apor tér. A Jókai és a Dürer utca sarkán álló műteremben továbbra is csend honol, de ez az alkotás csendje. Rajztáblák, állványok, festékek és velük együtt művészek s tanítványok költöztek be a falak közé, hogy modell után készítsenek vázlatokat, plasztikákat. A kapu nyitva áll bárki számára, aki próbára akarja tenni realista, valósághű ábrázolásban tehetségét. Délutánonként a szabadban – Élővízcsator-na, Várfürdő – keresnek témát az alkotók. (...) A művésztelep alkotói sok öreg házat, antik bútorokat, botra támaszkodó idős gyulaiakat örökítettek meg vásznaikon, plasztikáikon, faragásaikon, fotóikon. Felfe-dezték a Ladics-házat, melyet a város ma múzeumként üzemeltet. Gyula sokat válto-zott, mondják a

művészek, a helyiek zárkó-zottabbak, a szép régi épületek nagy részét lebontották, de Németváros meghitt han-gulata maradt.

35 éves a Gyulai Nyári Művésztelep 1969–2004. katalógus, 2004., Előszó

Az idő újabb cáfolata

(Boross Judit)

(...) A nyaranta Gyulán együtt dolgozó művészek valami sokkal fontosabbra irányították figyelmüket, mint valamely tárgyi környezet megörökítése: nevezetesen magukra a dolgokra, egyszerűen arra, hogy a dolgok, mielőtt ilyenek-olyanok, kisvárosiak, színesek vagy tragikusak lennének, vannak. Arra a minden képzőművész számára elkerülhetetlenül felmerülő kérdésre, hogy milyen viszonyban áll a festett (rajzolt) kép, vagy a faragott (mintázott, öntött) szobor magával a tárggyal? Hordozza-e annak való-ságát, vagy másféle valóságot nyer? (...) És van még valami, pontosabban van még két valami, ami majdnem olyan ritka manapság, mint a csend. Az egyik a hűség, az a konok kitartás, amellyel ezek az emberek, nyilván egymást is erősítve-tartva annyi éven át, annyiféle elvárásnak eleget nem téve kitar-tanak e mellett az első pillantásra oly szerény látásmód mellett. Pedig ha csak egy kevés rózsaszínt vegyítettek volna palettájukba, hogy pirosról ne is beszéljünk, máris számos elvtársi vállveregetés – és mindaz, ami ezzel járt – lehetett volna osztályrészük. Egy absztraktabb, szubjektívebb, modernebb látásmód pedig a szembenállás dicsőségét hozhatta volna. Vagy az utóbbi másfél évtizedben nagyobb közismertséget, hírnevet akár és pénzt. A másik dolog, amiről nem szabad megfeledkeznünk, az őszinteség. Valamikor a hatvanas években, amikor a gyulai művésztelep alapítói először találkoztak a Tóth Tibor vezette rákosligeti szakkörben, a legtöbbre értékelt emberi tulajdonság az őszinteség volt. Nem a szépség, nem az erő, még csak nem is a gazdagság, hanem az őszinteség. Talán az egész társadalmat behálózó hivatalos hazugság ellenében alakult ez így. (...)

Heti Délkelet, 2004. aug. 12.

Művésztelepi nyár Gyulán

(Sass Ervin)

Ritka az olyan művésztelep, ahol 35 év után a kezdetek szemlélete, művészi magatartása jószerével alig változik. A Gyulai Nyári Művésztelep ilyen, az alapítók nagy része mindmáig jelen van, világlátásuk töretlen, a lénye-ge pedig (ahogy a 35. évet ünneplő kiállítás katalógusában Boros Judit írja) a szociogra-fikus nyomrögzítés, a tárgyi környezet mi-nél pontosabb-megörökítése. Persze nem mindegy, hogyan. Ha úgy, hogy a dolgok igazsága is megmutatkozzon: helyes az út. Követhető akár több évtizeden át is, sőt időt-lenül, ha azonban évről évre szinte ugyanazt mutatja, valami nincsen egészen rendben. Vagy az, hogy a megszokott, a „bejárt út” könnyebben elérhető művészi teljesítmé-nyeket ígér, vagy pedig az, hogy a művészte-lepi társaság úgy véli: a hátsó udvarok és pe-riféríák

mondanak ma is a legtöbbet arról, hogy a vidéki Magyarország milyen. Mert a gyulai telep kifejezetten azért jött létre 1969-ben, hogy ezt a helyzetet derítse fel és örö-kítse meg, mentesen minden elfogultságtól, ahogy a valóság adja az igazságot.

Az évek teltek, nehezek is általában, s a felhívás a vidéki Magyarországra figyelmez-ni, a művészi kifejezés eszközeiben a meg-érthetőséget tartani lényegesnek: ez maradt a telep alapvető ismérve. Aztán, úgy gondol-tam, nem baj, ha újra elolvasom, mit szüksé-geltett írni a 30 éves jubileumi kiállításról, összevetni azt a harmincötödikkel, mely (itt jegyzem meg először) azért nem mindenben hasonlít az előző három évtizedre. Igaz, azt is belelátni, hogy jószerével semmi sem vál-tozott, de egyik-másik alapítónál mégis fel-tűnik az érdek1ődés kibővülése, feljönnek a hátsó udvarból a házhoz, kilépnek az utcára, és felfedezik, „nyomrögzítik" a változó világ képeit, mert a sok „senkiföldje", a rogyadozó kerítéseken túl valami más is megkezdődött és élni akar. Kétségtelen, hogy oldódnak a régi szorongások, a reménytelenség sem lett erősebb, és hiába kérdezi *Szakáll Ág-nes,* egyik megrendítően szép képén (Peri-féria) egy gyulai őslakó, hogy „mit akarnak itt?", a válasz egyértelmű: azt, hogy eltűnje-nek a dudvás szegényszagú hátsó udvarok. Az igaz, hogy nem megy varázsütésre, de, hogy „megmozdult a világ", azt vitatni ne-vetséges lenne. Nos, elolvasva az öt év előtti kiállításról írottakat, most is feltalálható, ami a gyulai telepet élteti: az igazság megfo-galmazása. Arról, hogy élet, hogy azon belül öröm, szomorúság, küzdelem, barátság és szeretet, meg minden. 1999-ben a gyulai *Székelyhidi Attila* képei jelentették e sorok írójának a legteljesebb művészi élményt, a „Festés, rajzolás közben" című nagyalakú pasztellképe, ami (csak egy mondat idézet kívánkozik ide): *„már nem arról szól, hogy múló világ, hanem hogy érkező élet."* Most egy gyönyörű pasztell aktot tett a Dürer Terem emeleti traktusának a falára, hogy feltündö-köljön a szétmálló tanyaházak, lomos udva-rok, fáradt arcok között, és odavezessen egy másik Székelyhidi-képhez, aminek azt a címet adta, hogy A gyulai határban. Nem idill, inkább egy nagy kísérlet arra, hogy az éledező (és nem pusztuló) tanyavilágot lás-suk: két pihenő lovat, az eget visszatükröző ekevasat, az idelátszó tanyát, pulykacsapa-tot, szalmabálák piramisát, zölden üde fá-kat. Valami készül ebben a gyulai határban. Székelyhidi tudja is, hogy mi.

Egyszóval a Gyulai Nyári Művésztelep 35 évét reprezentáló kiállítás a Dürer Teremben a teljes életrevalóságot is bizonyítja, azt is, hogy a város figyelmes hozzá, és azt is, hogy az eddig bejárt utak bővülnek, tágul a horizont, ahonnan a festők és szobrászok a tudósításaikat hozzák, s hogy ezek a tudósítások biztatók. Jó lett volna, ha többen állítanak ki, és nem csak az idei telepi létszám egyharmada, átfogóbb lehetett volna a kép, az „ahogyan most látják". Akik viszont itt vannak, mind régiek és kitűnő művészek.(...)

Gyulai Hírlap, 2005. aug. 26.

Változatos vázlatkiállítás

(Krasznahorkai Géza)

(...) A művésztelepet augusztus 13-án, szombaton lezáró vázlatkiállítás – kis túlzással – egész tömeget vonzott a könyvtár előadótermébe, mutatva, hogy a művésztelep az elmúlt, közel negyven év alatt sok barátot, tisztelőt szerzett a gyulaiak között, akik fontosnak tartják ezeket az évi találkozásokat képekkel és alkotóikkal, figyelemmel kísérik ennek a művészeti közösségnek a sorsát. (...)

Gyulai Hírlap, 2007. aug. 17.

Akvarellel elmondani

(Szávai Krisztina)

(...) A művésztelep alkotói az akvarellt mint műfajt ugyanúgy kezelik, mint más festészeti lehetőségeket, változatos formáit hozták létre az évek alatt ennek a leíró, tárgyias jellegű, közelről láttató festészetnek, amely a szubjektumon keresztül lírai vonásokkal válik teljessé. A „vízi" festészet szépségeire, a megoldások sokszínűségére rácsodálkozha-tunk szeptember 30-ig a Városi Képtárban megtekinthető kiállításon.

Gyulai Hírlap, 2008. okt. 30.

Gyulai ünnep Szolnokon

(Krasznahorkai Géza)

Régóta nem szerepeltek Gyulán kívül így együtt, a 40 éves Gyulai Művésztelep törzsgárdáját alkotó művészek, mint október 16-án, csütörtökön Szolnokon, a magyar festészet napja kiemelt rendezvényén. Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos J. Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke, Rácz Katalin, Bodor Zoltán, Lukács István, Szabó Éva Mária, Salamon György és Szőke Sándor közel száz munkája látható a szolnoki zsinagógából gyönyörűen átalakított kiállítóterem két hatalmas szintjén egészen november végéig. (...) Könnyen megeshet hát, hogy miközben – a feltételek híján – Gyulán megszűnik a

A Gyulai Nyári Művésztelep bibliográfiája

Összeállításunkkal a jövőbeli tudományos kutatás és feldolgozás munkáját szeretnénk megkönnyíteni. Sokatmondó tény, hogy a Gyulai Nyári Művésztelep munkájáról megjelent írások túlnyomó része helyi, városi vagy megyei napi- vagy hetilap újságcikke: a művésztelep nem került be az országos sajtó révén a köztudatba és művészettörténeti értékelésére, kommentálására a katalógusszövegeken kívül alig-alig vállalkoztak. A bibliográfia évszámrendezett, ezen belül általában a kiállítási katalógus, majd a táraltról szóló újsághírek sorrendjében rendeződik. Ha az írásnak nincs szerzője, a leírás a címmel kezdődik. Ha van kapcsolódó fényképfelvétel, zárójelben a leírás után jeleztük.

1970

A művésztelepen. Gyulai Hírlap XI. évf. 64. sz. (1970. aug. 18.), 12. (kép)

1976

[Jerem Erzsébet]: *[Előszó].* In: A Gyulai Művésztelep tagjai közül Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Barabás Márton, Csiba Éva, Horváth Emese, Horváth László, Lakatos Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke képzőművészeti kiállítása. Gyula, Dürer Terem 1976. július 18.–augusztus 8. (Kiállítási katalógus). Gyula, k. n., 1976, [2.]

J. E. [Jerem Erzsébet]: *Tárlat Gyulán.* Békés Megyei Népújság XXXI. évf. 169. sz. (1976. júl. 18.), 12.

1978

B. Zs.: *Képzőművészek és pedagógus festők Gyulán.* Békés Megyei Népújság XXXIII. évf. 176. sz. (1978. júl. 28.), 3. (kép)

[Jerem Erzsébet]: *[Előszó].* In: Képmutató. A Gyulai Művésztelep tagjainak – Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos J. Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke – képzőművészeti kiállítása. (Kiállítási katalógus). Összeáll. Balogh Gyula, Jerem Erzsébet. Gyula, Gyula Város Tanácsa, 1978, [3.].

1979

Tandi Lajos: *Az „a" és hátországa. Jegyzetek a XXI. Alföldi Tárlatról.* Békés Megyei Népújság XXXIV. évf. 100. sz. (1979. ápr. 30.), 8. (képek)

„Jegyzetek" a gyulai nyári művésztelepről. Békés Megyei Népújság XXXIV. évf. 187. sz. (1979. aug. 11.), 3.

1980

[Előszó]. In: A Gyulai Művésztelep kiállítása. 1111 Budapest, Bartók '32 Galéria. (Kiállítási katalógus). Budapest, k. n. [KERINFORG Ny.], 1980, belső borító.

Vollmuth Frigyes: *A gyulai művésztelep kiállítása Budapesten.* Békés Megyei Népújság XXXV. évf. 36. sz. (1980. febr. 12.), 6. (képek)

K. Cs. [Kósa Csaba]: *Megmentett hangulatok.* Népszava 108. évf. 44. sz. (1980. febr. 22.), 6.

Wágner István: *A Bartók '32-ben. A gyulai művésztelep.* Magyar Hírlap 13. évf. 43. sz. (1980. febr. 28.), 6.

Az alvó kabát nem szakad tovább. A gyulai nyári művésztelep tagjainak budapesti kiállítása. Gyula Város Tanácsának tájékoztatója 1980, 20–21.

[Ars poeticák]. In: A Gyulai Művésztelep tagjai közül Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Lakatos J. Péter, Marosvári György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke képzőművészeti kiállítása. Gyula, Dürer Terem 1980. július 6.–augusztus 4. (Kiállítási katalógus). Fényk. Broczkó Tamás. Gyula, k. n. [Szabadság MGTSz Ny., Gyál], 1980.

Képeink. Békés Megyei Népújság XXXV. évf. 175. sz. (1980. júl. 27.), 8–9.

Ibos Éva: *A gyulai művésztelep kiállításáról.* Békés Megyei Népújság XXXV. évf. 177. sz. (1980. júl. 29.), 6. o.

Kiállítások Gyulán. Békés Megyei Népújság XXXV. évf. 186. sz. (1980. aug. 9.), 3. (kép)

Halász Ferenc: *Vendégkiállítás Tiszakécskén.* Békés Megyei Népújság XXXV. évf. 241. sz. (1980. okt. 14.), 6. (kép)

1981

Gubucz Katalin: *Alkotómunka – felelősséggel.* Békés Megyei Népújság XXXVI. évf. 180. sz. (1981. aug. 2.), 6. (kép)

(nemesi) [Nemesi László]: *A szélsőségek művészete. Képzőművészeti kiállítások Gyulán.* Békés Megyei Népújság XXXVI. évf. 195. sz. (1981. aug. 20.), 6. (képek)

1982

A Gyulai Művésztelep tagjai közül Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Marosvári György, Salamon György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke képzőművészeti kiállítása. Gyula, Dürer Terem, 1982. július 3–aug. 8. (Kiállítási katalógus). Fényk. Szepsi Szűcs Levente. Gyula, k. n. [Szabadság MGTSz Ny., Gyál], 1982.

Ibos Éva: *Művésztelepi festők kiállítása a gyulai művelődési központban.* Békés Megyei Népújság XXXVII. évf. 86. sz. (1982. ápr. 14.), 6. (kép)

-y -n: *Megnyílt a képzőművészeti kiállítás.* Békés Megyei Népújság XXXVII. évf. 155. sz. (1982. júl. 4.), 3. (kép)

Napló[kishír]. Magyar Nemzet XXXVIII. évf. 159. sz. (1982. júl. 9.), 4.

Nemesi László: *A ma mulandóságának szép emlékművei.* Békés Megyei Népújság XXXVII. évf. 162. sz. (1982. júl. 13.), 6. (képek)

Andódy Tibor: *Két kiállítás Gyulán.* Békés Megyei Népújság XXXVII. évf. 201. sz. (1982. aug. 28.), 6. (kép)

A Gyulai Művésztelep tagjai közül Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Marosvári György, Salamon György, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke képzőművészti kiállítása. Hódmezővásárhely, Tornyai J. Múzeum, 1982. szept. 5–okt. 3. (Kiállítási katalógus). Fényk. Szepsi Szűcs Levente. Gyula, k. n. [Szabadság MGTSz Ny., Gyál], 1982. [A borítót leszámítva megegyezik az ez évi gyulai tárlat katalógusával.]

Fenyvesi Félix Lajos: *Két kiállítás a Tornyai Múzeumban.* Csongrád Megyei Hírlap 28. évf. 211. sz. (1982. szept. 9.), 5.

Pogány Gábor: *A Gyulai Művésztelep. Hódmezővásárhely, Tornyai János Múzeum.* Új Tükör XIX. évf. 41. sz.

(1982. okt. 10.), 3–4. (kép)

1983

Székelyhidi Attila: *[Előszó].* In: Katalógus. Meghívó a Gyulai Művésztelep képzőművészeti kiállítására. Esztergom, Balassa Bálint Múzeum, 1983, [2–4.]

Marosi Zoltán: *A kölcsönös megismerés jegyében. Beszélgetés a gyulai művészek küldöttségének vezetőjével.* Bányavidéki Fáklya XXVI. évf. 3940. sz. (1983. jún. 4.), 4.

Onisa Silvia: *A gyulai művészek nagybányai kiállítása.* Bányavidéki Fáklya XXVI. évf. 3941. sz. (1983. jún. 11.), 4–5. (kép)

Alexa, Tiberiu: *Expozita artişilor din Gyula.* Pentru Socialism XXXIV. évf. 8592. sz., 2. (kép)

1984

Szőke Margit: *Megnyílt a gyulai művésztelep.* Békés Megyei Népújság XXXIX. évf. 166. sz. (1984. július 7.), 3. (kép)

Ungár Tamás: *Tárgyaink, sorsunk, korunk. A gyulai művésztelep kiállítása.* Békés Megyei Népújság XXXIX. évf. 199. sz. (1984. aug. 25.), 8. (képek)

Ember Mária: *Frissebb szelek az Alföldön. Jegyzetek a vásárhelyi őszi tárlatról.* Magyar Nemzet XLVII. évf. 265. sz. (1984. nov. 11.), 7.

1985

Marsi Gyuláné: *Művésztelepeinkről...* Gyula Város Tanácsának tájékoztatója 1985, 12–13.

Szőke Margit: *Művésztelep.* Békés Megyei Népújság XL. évf. 178. sz. (1985. júl. 31.), 6. (képek)

Szőke Margit: *Elkészül a negyedik secco is.* Békés Megyei Népújság XL. évf. 179. sz. (1985. aug. 1.), 6.

Ibos Éva: *Művésztelepek és mecénások.* Békés Megyei Népújság XL. évf. 180. sz. (1985. aug. 2.), 4.

Molnár Péter: *Vázlatkiállítás Gyulán.* Békés Megyei Népújság XL. évf. 188. sz. (1985. aug. 12.), 3.

1986

[kishír]. Békés Megyei Népújság XLI. évf. 175. sz. (1986. júl. 26.), 6. (kép)

(nemesi) [Nemesi László]: *Elvetni és megőrizni. Kiállítás a gyulai Dürer Teremben.* Békés Megyei Népújság XLI. évf. 177. sz. (1986. júl. 29.), 4. (képek)

1987

Szőke Margit: *19 éve Gyulán. Egy délután a művésztelepen.* Békés Megyei Népújság XLII. évf. 192. sz. (1987. aug. 15.), 4. (képek)

Niedzielsky Katalin: *„Ha magától jön, tele van lírával és megmarad a kép élete..." Székelyhidi Attila műtermében.* Békés Megyei Népújság XLII. évf. 204. sz. (1987. aug. 29.), 8. (képek)

1988

Szőke Margit: *Állandó hely kellene… Húsz éves a Gyulai Művésztelep.* Gyulai Hírlap I. évf. 7. sz. (1988. aug. 12.), 2.

A korábbi Dürer Termi kiállítások vendégkönyvéből [1976-1986]. In: A Gyulai Művésztelep tagjai közül Albrecht Júlia, Bodor Zoltán, Humenyánszky Jolán, Lukács István, Marosvári György, Oláh Szilveszter, Szakáll Ágnes, Székelyhidi Attila, Szőke Sándor, Tömpe Emőke képzőművészeti kiállítása. Gyula, Dürer Terem, 1988. júl. 31–szept. 4. (Kiállítási katalógus). Gyula, k. n. [Megyer

Nyomda, Békés], 1988, [15–17.]
Sass Ervin: *Művésztelepiek a Dürer teremben.* Békés Megyei Népújság XLIII. évf. 193. sz. (1988. aug. 13.), 9. (képek)
Krasznahorkai Géza: *Egy kiállítás kapcsán. Művésztelepi gondolatok.* Gyulai Hírlap I. évf. 9. sz. (1988. aug. 26.), 2. (kép)
(s - n) [Sass Ervin]: *Szombat.* Békés Megyei Népújság XLIII. évf. 204. sz. (1988. aug. 27.), 6.
Krasznahorkai Géza: *Olvasógyakorlatok.* Békés Megyei Népújság XLIII. évf. 209. sz. (1988. szept. 1.), 4.
Sass Ervin: *Ilyen is van.* Békés Megyei Népújság XLIII. évf. 214. sz. (1988. szept. 6.), 4. o.

1991

Huszonharmadszor Gyulán. Békés megyei Hírlap XLVI. évf. 189. sz. (1991. aug. 13.), 5. (kép)
Krasznahorkai Géza: *A huszonharmadik év (Röpirat a művészeti élet ügyében).* Gyulai Hírlap IV. évf. 33. sz. (1991. aug. 16.), 2.
Kiss Ottó: *Vázlat egy vázlatkiállításról. Látogatóban a nyári művésztelep tárlatán.* Gyulai Hírlap IV. évf. 37. sz. (1991. szept. 13.), 4.
Nyisztor János: *Különvélemény.* Gyulai Hírlap IV. évf. 37. sz. (1991. szept. 13.), 4.

1994

Krasznahorkai Géza: *Hát így vagyunk…* In: A Gyulai Nyári Művésztelep 25 éves. Kiállítási katalógus. Gyula, Dürer Terem, 1994. július 24.–augusztus 14. Fényk. Horváth Balázs. Gyula, Gyula Város Polgármesteri Hivatala, 1994, 4.
Kruzslitz Ilona: *A Gyulai művésztelep jubileumi kiállítása.* Gyulai Hírlap VII. évf. 30. sz. (1994. júl. 29.), 1., 3. (kép)
Kruzslitz [Ilona]: *A gyulai művésztelep negyedszázada.* Gyulai Hírlap VII. évf. 32. sz. (1994. aug. 11.), 3. (kép)

1996

-mocsár- [Mocsár József]: *Festészetről a művésztelepen.* Gyulai Hírlap IX. évf. 31. sz. (1996. aug. 2.), 8.
Mocsár József : *Alkotni és alkotni tanítani.* Gyulai Hírlap IX. évf. 32. sz. (1996. aug. 9.), 4. (kép)

1997

Művésztelep Gyulán. [kishír]. Új Magyarország 7. évf. 193. sz. (1997. aug. 19.), 8.
Nemesi László: *A naturalizmus színeváltozásai.* Gyulai Hírlap X. évf. 33. sz. (1997. aug. 29.) (képek)

1998

Krasznahorkai Géza: *Előszó.* In: A Gyulai Nyári Művésztelep 30 éve. (Kiállítási katalógus). Gyula, k. n. [PANAX Ny. Budapest], 1998, 1.
Eisler János: *Emléksorok a gyulai művésztelepen töltött napokról.* In: A Gyulai Nyári Művésztelep 30 éve. (Kiállítási katalógus). Gyula, k. n. [PANAX Ny. Budapest], 1998, 2-4.
Harmincévesek. Békés Megyei Hírlap LIII. évf. 173. sz. (1998. júl. 25–26.), 3. (kép)
B. P.: *Korfestő gyulai tárlat.* Békés Megyei Nap V. évf. 173. sz. (1998. július 25.), 3. (kép)
Mocsár József: *Negyvenhárom „telepes" több mint másfélszáz alkotása.* Gyulai Hírlap XI. évf. 32. sz. (1998 aug. 14.), 4. (képek)
Sass Ervin: *Székelyhidi pasztellje: Festés, rajzolás közben. Hiteles életlenyomat*

a vidéki Magyarországról. Békés Megyei Nap V. évf. 180. sz. (1998. aug. 3.) 6.

1999

K. O. [Kiss Ottó]: *Jöttek, dolgoznak és kiállítanak.* Békés Megyei Nap VI. évf. 176. sz. (1999. júl. 30.), 2. (kép)

Borsos Gabriella: *Művészeknek szalonnás tarhonya.* Békés Megyei Hírlap (Gyulai Napló) I. (LIV.). évf. 41. (176.) sz. (1999. júl. 30.), 5. (kép)

Pogány Gábor: *Gyulai Nyári Művésztelep.* (szócikk). In: Kortárs Magyar Művészeti Lexikon. Főszerk. Fitz Péter. 1. köt. A–G. Budapest, Enciklopédia Kiadó, 1999, 772.

2001

Szakáll Ágnes: *Kiállítás a közösségi házban. Gyulai Nyári Művésztelep.* Rákoshegy V. évf. (2001), 6. sz. (dec.), 1.

2004

Boros Judit: *„Az idő újabb cáfolata" (A 2004-es Gyulai Nyári Művésztelep kiállítóinak névsora elé).* In: 35 éves a Gyulai Nyári Művésztelep 1969–2004. (Kiállítási katalógus). Gyula, Gyula Város Önkormányzata, 2004, [3–5.]

nl: *35 éves a Gyulai Művésztelep.* Gyulai Hírlap XVII. évf. 80. sz. (2004. júl. 23.), 4. (kép)

Sass Ervin: *Művésztelepi nyár Gyulán.* Heti Délkelet XI. évf. 32. sz. (2004. aug. 12.), 11. (kép)

2005

-a: *Visszajáró művészek.* Gyulai Hírlap XVIII. évf. 31. sz. (2005. júl. 29.), 1. (kép)

[kishír]. Gyulai Hírlap XVIII. évf. 33. sz. (2005 aug. 19.), 1. (kép)

k. g. [Krasznahorkai Géza]: *Változatos vázlatkiállítás.* Gyulai Hírlap XVIII. évf. 34. sz. (2005. aug. 26.), 4.

Alkotásokon az elmúlt évtizedek. Békés Megyei Hírlap LX. évf. 210. sz. (2005. szept. 8.), 11. (kép)

2006

(-ky) [Basky Zsanett]: *A harmincnyolcadik.* Gyulai Hírlap XIX. évf. 33. sz. (2006. aug. 18.), 10. (kép)

Kukár István: *Az ország peremén. A gyulai kulturális élet alkotói és alkotó közösségei.* MAKTár 2006/4., 10–11. (képek)

D. K.: *Gyulai emlékképek Rákosmentén.* Helyi Téma – XVII. kerület. III. évf. 36. sz. (2006. okt. 18.), 1., 10. (képek)

2007

Sz. M. [Szőke Margit]: *Művésztelepiek a városi képtárban.* Békés Megyei Hírlap LXII. évf. 169. sz. (2007. júl. 21.), 12. (kép)

(h-) [Hargittai Éva]: *Művésztelepesek.* Gyulai Hírlap XX. évf. 30. sz. (2007. júl. 27.), 1., 4. (kép)

Szávai Krisztina: *Akvarellel elmondani.* Gyulai Hírlap XX. évf. 33. sz. (2007. aug. 17.), 5. (kép)

2008

(k.g.) [Krasznhorkai Géza]: *A Magyar Festészet Napja kiemelt rendezvényén a 40 éves Gyulai Művésztelep. Gyulai ünnep Szolnokon.* Gyulai Hírlap XXI. évf., 44. sz. (2008. okt. 30.), 5.

Így kezdődött... (1969)

TELEFON: 359-730

BANKSZÁMLA:
MNB 142.533-70

POSTAFIÓK: 114. FŐPOSTA: 9

NÉPMŰVELÉSI INTÉZET

BUDAPEST, I., CORVIN TÉR 8

Tóth Tibor festőművész

Budapest, XVII.,
Rákoshegy, Kölcsey u. 15.

TÁRGY: Megbizás.-

A LEVÉL KELTE ÉS SZÁMA } ÖNÖKNÉL: 19 / NÁLUNK: 19 69. jun. 2o.

ÜGYINTÉZŐ ÉS TELEFONJA } ÖNÖKNÉL: / NÁLUNK: Bánszki Pál

Felkérjük, hogy 1969. aug. 1-2o-ig a gyulai müvésztelepen vezető-tanárként közremüködjék.

Utiköltségét oda-vissza gyorsvonat II. oszt. Intézetünk tériti.

Ellátását szintén Intézetünk biztositja, / napi 25.5o normát/

Munkájáért - fenti időszakra - 8oo.- azaz nyolcszáz Ft. tiszteletdijat ajánlunk fel.

Jelentését a müvésztelepről 1969. szeptember 1-ig Intézetünkhöz eljuttatni sziveskedjék.

Kérjük, hogy a mellékelt ürlapot kitöltve Gazdasági Osztályunknak küldje vissza.

NÉPMŰVELÉSI INTÉZET * BUDAPEST

/Bednár István/
osztályvezető

Tóth Tibor jelentése az 1969-es művésztelepről (fogalmazvány)

A telep működésének időpontja: 1969. aug. 1-jétől 20-ig.

A résztvevők száma 39 volt, ebből 37 szakköri tag, 1 modell, 1 vezető tanár.

A telep a Román Kollégiumban nyert elhelyezést (Gyula, Vár u. 1. sz.). Az épület berendezése, továbbá a rendelkezésünkre bocsátott eszközei alkalmasak voltak a telep minden igényének kielégítésére, hogy egy helyen volt megoldható az elszállásolás, műteremkiképzés, előadások, vetítések megtartása és az étkezés.

A városi szervek és a kollégiumi alkalmazottak minden segítséget megadtak a zavartalan működésünkhöz. A műtermi foglalkozásokat, filmvetítéseinket, előadásainkat a telep résztvevőin kívül a helybeli kollégák is látogatták.

Itt említem meg, hogy a tervezett előadások közül Rózsa Gyula előadása elmaradt.

A telep működési körébe tartozott a modell utáni műtermi munka, ami napi 3 órát tett ki, ezenkívül lehetősége volt minden résztvevőnek megismerkedni a város és a környék tájbeli jellegzetességével. Az esténként rendezett előadások, filmvetítések és vitaestek kétségtelenül hozzájárultak az intenzív érdeklődés kialakulásához és a beszélgetések folyamán sok szó esett a közönség és a művészet kapcsolatáról, a művészet társadalmi szerepéről, ezen belül a művészettel foglalkozó személy tevékenységi területéről.

Egyetlen zavaró körülményt említhetnék meg csupán, a kezdeti modellhiányt, amit aztán helybeli fejmodell beállításával oldottunk meg. Később pedig megérkezett Buda-pestről Kocsák Zsuzsa modell, aki aug. 11-től a telep befejezéséig dolgozott.

Tapasztalatom szerint Gyula igen alkalmas arra, hogy a jövőben is helye legyen hasonló művésztelepnek.

Modell utáni festés a Román Kollégium udvarán , 1969
(Kocsák Zsuzsa, Horváth Emese, Lakatos J. Péter, Csiba Éva)

Koszta Rozália levele Tóth Tibornak (1970)

Gyula, 1970. július 7.

Kedves Tibor!

Elnézését kérem, hogy eddig nem jelentkeztem, de oly váratlanul jött az árvíz, utána a nagyon sürgős kiállítások, és egyéb rendezvények, sehogyan sem tudtunk Havasi Pistával intézkedni. Egyedül nem mehetek tárgyalni a kollégiumba, hiszen ismeri az ottani hangulatot.

Havasi üzeni, *mindent megpróbál, hogy a művésztelep ügye rendben legyen,* egy kis türelmet kér.

Azóta az én nyári programom alaposan megváltozott és igen-igen át kellett csoportosítanom dolgaimat. Képzelje, e hó 20-án már Moszkvában kell lennem állami kiküldetéssel. Egy hónapig egy Fekete-tengeri alkotóházban leszek. Tudomásom szerint hárman megyünk, és csak augusztus 20-a után jövök haza, hogy már nem is találkozhatunk. „Cserben" azért nem hagytam a gyulai művésztelepet! Havasival megbeszéltem kit bízhatunk meg helyettem! Úgy dön-töttünk *Székelyhidi Attila* gyulai festőmű-vész-rajztanár erre nagyon alkalmas. Vele is beszéltem személyesen, nagyon szívesen vállalja és nem zavarja a nyári programját. Címe: Klapka u. 11. Úgy tudom, ismerik egymást.

Ne haragudjon, hogy így alakultak a dolgok, de volt és van elég gondom mindent elrendezni.

Megnyílt a Kohán-kiállítás, majd meglátja, milyen érdekes, most mennek a várjátékok, nyári eszperantó egyetem. Elég sok vendég felkeresett, szóval „szét vagyok szedve".

Még egyszer elnézését kérem, érezzék magukat nagyon jól Gyulán, sok jót fessenek.

Baráti üdvözlettel:

Koszta Rozó

Koszta Rozália műtermében, 1977

Megállapodás (1985)

Létrejött a II. Gyulai Művésztelep szervezővezetője, Tömpe Emőke és a Gyulai Városi Tanács VB Művelődési Osztálya között.

Az 1985. évi nyári művésztelepet július 15. és augusztus 11. között rendezzük meg. A telep helye Gyulán, az Apor tér 1. sz. alatti Általános Iskolai Kollégiumban lesz, igénybe véve a Jókai utcai (hozzá tartozó) épületet is.

A telep helyiségigényei az alábbi gyakorlat szerint:

– sötétíthető előadóterem,
– műterem, mely 4 helyiségből áll a Jókai utcában,
– étkező,
– egy női és egy férfi fürdőszoba,
– egy női és egy férfi többfülkés WC,
– 10 hálóhelyiség,
– az előadók részére külön szálláslehetőség.

A telep létszáma várhatóan 40 fő lesz.

A résztvevők étkeztetését a Tanács a napközi otthonos étkeztető vállalattal oldja meg. Az étkezések időpontjai:

– reggeli: 7–9-ig
– ebéd: 13–14-ig
– vacsora: 18–20-ig (a szokott módon elől hagyva a késő esti étkezők vacsoráját.)

Az étkezéshez az eddigi gyakorlat szerint porcelán étkészletet és rozsdamentes evőeszközt, üvegpoharakat kérünk.

A Tanács Művelődési Osztálya az eddigi gyakorlathoz híven biztosítja a Művésztábor vezetőinek (Tömpe Emőke szervező vezető, Székelyhidi Attila művészeti vezető) díjazá-sát, 4000-4000 forintot, a telep idejére étke-zésüket, szállásukat, útiköltségüket. Bizto-sítja 2 aktmodell művésztelepi munkáját (teljes étkezés, útiköltség, napi 6 órában – vasárnap is – a modelldíjat, mely 35.- Ft óránként).

Biztosítja továbbá a Művésztelep tagjainak elméleti továbbképzését szolgáló kb. 6 előadás előadóinak útiköltségét, szállását, 2 napi díját (600-700 Ft). A művésztelep összes résztvevőjének ingyenes szállást biztosít a kollégiumban, és a telep időtartama alatt az étkezési felszolgálást, szállás és műteremtakarítást végző személyzetet is.

A Művésztelep munkájához szükséges eszközöket (rajzbak, állványok, szerszámok, rajztáblák...) július 15-én a műtermekbe szállíttatja a Tanács, és az első napokban 300 kg agyagról és 200 kg modellgipszről gondoskodik a szobrászok számára.

Az előadásokhoz vetítőgépet, kisfilmvetítéshez 16 mm-es filmvetítőgépet, vetítővásznat; a műtermekbe 2 db hősugárzót biztosít.

A művésztelep kéri, hogy a Művelődési Osztály gondoskodjék arról, hogy a kollégiumi szálláshelyen az alábbi apró, de mégis fontos dolgok meglegyenek:

– az ablakokon elegendő szúnyogháló,
– az ágyakhoz a takarókon kívül ágytakaró,
– az ablakokon függönyök és sötétítők,
– az ajtók zárhatók legyenek (szobák, fürdőszobák, WC-k), a nagykapuhoz 20 db kapukulcs,
– mindenki számára hozzáférhető, nagy hűtőszekrény, vasalási lehetőség, mosókonyha használata (a kisgyermekes családokra különös tekintettel).

A Művésztelep szokásos vázlatkiállítása augusztus 10-én nyílik, a megnyitó személy felkéréséről a Tanács Művelődési Osztálya gondoskodik. Továbbá biztosít minimum 600 db meghívót, azok postázását is vállalja.

Zárómegbeszélés augusztus 11-én (vasárnap) de. 10 órakor, melynek témája a következő évi művésztelep és az évközi kiállítások.

A fentiekben az érdekelt egyhangúan megegyeztek.

Gyula, 1985. április 24.

Aláírások:

Gyulai Tanács VB Művelődési Osztály, Ált. Iskolai Kollégium igazgatója, a művésztelep vezetője, a Népművelési Intézet munkatársa

A művésztelep résztvevőinek 1985-ös csoportképe az Apor téri kollégium udvarán

(elöl ülnek: Göböly József, Szabó Nándor, mögöttük: Szakáll Ágnes, Iván Sándor, Biegelbauer Pálné, Tömpe Emőke Vermes Márkkal az ölében, mögötte: Vermes Péter, Laborcz Monika, Hajas Viola, Humenyánszky Jolán, Szentgyörgyi Edit Vermes Verával az ölében, Havrán Ágnes. Állnak: Tóth Bernard, Horváth Emese, mellettük ül: Király Andrásné, Biegelbauer Pál. Állnak: a kollégium alkalmazottja, Horváth Imre, Marosvári György, Rácz Katalin, Hajas Mihály, ül: Szállás Anikó)

Az önkormányzat javaslata (1992. július)

POLGÁRMESTERI HIVATAL KULTURÁLIS OSZTÁLYA
5700 Gyula, Pf.: 44. Telefon: 62-155

S z a k á l l Á g n e s
T ó t h T i b o r

B U D A P E S T

Kedves Ágnes !
Kedves Tibor !

A Művésztelep ügyében megkezdett beszélgetésünket e levél útján szeretnénk folytatni, és végérvényesen megállapodni a telep idei működési feltételeiben.
Figyelembe véve az általános telepszervezési szokásokat és az önkormányzat pénzügyi kondicióit a Kulturális Bizottság döntése alapján az alábbi javaslattal fordulunk hozzátok:

- a telep működésének időpontja : 1992. augusztus 3-23-ig.
- az étkezését mindenki saját maga fedezi, az összesítés és a rendelés a táborvezető feladata.
- a szállásköltség 15o Ft/fő/nap + 5o Ft mosatási dij.
- az önkormányzat biztosítja a tábor működésének anyagi feltételeit, /táborvezetők dija, modellek, eszközök, előadások, műtermek stb.
- az önkormányzat a művésztelep törzstagjai közül az alábbi ak szállását biztositja és anyagilag fedezi:

Marosvári György	Balogh Gyula és felesége
Rácz Katalin	Lukács István
Laborcz Mónika	Bodor Zoltán
Nagy Ottó	Parrag Emil
Pongrácz Zoltán	Szakáll Ágnes
Lakatos J. Péter	Tóth Éva
Tóth Tibor	Tömpe Emőke
Horváth Emese	Albrecht Júlia
Humenyánszki Jolán	Szőke Sándor

Benkő Éva Csíkszeredáról.

Mi 2o főt javaslunk ebbe a körbe, ha valakit kihagytunk, kérem jelezzétek.

- Az önkormányzat testvérvárosainkból 2-2 főt hív meg teljes ellátásssal a telepre.

Ezzel a megoldással talán biztosítható lenne a művésztelep zavartalan működtetése, ellenkező esetben a rendelkezésre álló pénz csak a szállásra lenne elég.
Kérem mielőbbi válaszotokat a leírtakkal kapcsolatban, bízva abban, hogy az eddigi hagyományokat tovább tudjuk ápolni és tovább gazdagítani a Gyulai Művésztelep tartalmát.

Gyula, 1992. június 1.

Tisztelettel:

G e d e o n J ó z s e f
a kulturális osztály vez.

A művésztelepi tagok javaslata a telep működéséről (1992)

A GYULAI NYÁRI MŰVÉSZTELEP TAGJAINAK
JAVASLATA A TELEP MŰKÖDÉSÉRŐL:

Az 1992.aug.18-án Gyula Város Polgármestere,a Gyulai Önkormányzat illetékesei és a Művésztelep képviselői között történt megbeszélés alapján, Gedeon József kultúrális osztályvezető felkérésére a következő javaslatot tesszük:

1. A Gyulai Nyári Művésztelep 1969.óta működik Gyula városában. Célkitűzéseiben többirányú:

a, Alkotási lehetőség hivatásos és amatőr képzőművészek számára,_ _meghívottaknak és helybelieknek egyaránt.

b, Tájékozódási lehetőség az aktuális társadalmi és művészeti kérdésekben előadások és beszélgetések formájában.Ezekbe a város érdeklődői is bekapcsolódhatnak.

c, Szabadiskola. Modell utáni rajzolás,festés,mintázás szakmai segítségadással /korrektura/. Lehetőség ez szintén a meghívottaknak és helybélieknek arra, hogy képezhessék magukat ezen a területen.

2. A jelenlegi, Apor tér 1. szám alatti épület és a mindenkor hozzá csatlakozó műtermi kiegészítés megfelelő. Változtatás csak közös megegyezés alapján történhet.

Megjegyezzük, hogy már évek óta napirenden van egy állandó és független , másra nem használt művésztelep kialakítása, /műtermekkel, kivitelező műhelyekkel, lakószobákkal/ mely az egész év folyamán rendelkezésre állna meghívott művészek számára. A nyári művésztelep idején a telephez csatlakozva annak lehetőségeit egészitené ki.

3. A nyári szabadiskolával kiegészült telep ideje minimálisan négy hét,lehetőleg júliusban és augusztusban.

4. A telep záró kiállítást rendez a résztvevők alkotásaiból a város számára, melynek megfelelő helyet az Önkormányzat biztosít.

Az előző évekhez hasonlóan, két-vagy három évenként a Dürer Teremben,vagy más, megegyezés szerinti helyen bemutatnánk a telep művész-tagjainak munkásságát.

5.A művésztelep felépítése,működése:

A telepnek két vezetője van: a művészeti vezető, aki a műtermi korrektúrát ellátja és a kiállításra kerülő műveket kiválasztja, valamint dönt a telep művészeti kérdéseiben. A szervező vezető a telep előkészítését, a tagok és előadók meghívását,tájékoztatását végzi, intézi az adminisztrációs és pénzügyi feladatokat.

A vezetőket a tagok választják ki, tiszteletdíjukat,ellátásukat és utazási költségeiket a művésztelep költségvetése fedezi.
A résztvevőket a művésztelep vezetői hívják meg a befogadóképesség ismeretében. A város által meghívott alkotóművészek elhelyezéséről az Önkormányzat gondoskodik, amennyiben külön szobát igényelnek.
A törzstagsághoz tartozó 20 résztvevő telepi szállásköltségét szintén az Önkormányzat fedezi.
A modellek,előadók tiszteletdíja és a szükséges anyagok beszerzése a felszerelés fejlesztése és pótlása szintén a művésztelepi költségvetésből történik. Ennek mértékét az Önkormányzat és a mindenkori művészeti vezető egyeztetése határozza meg.

6. A művésztelep az előzetes megbeszélések szerint a város számára tartós letétbe ad 10-15 művet, ebből az Önkormányzat a telep munkásságát bemutató állandó kiállítást hoz létre. Az anyagot két évenként cseréljük. Közös megegyezés alapján lehet a műveket értékesíteni. Az anyag összeállítása és szállítása a megfelelő kiállítási helyiség létesítésétől függ.

7. Az évenkénti ajándékozásra kerülő műveket a telep művészeti vezetője választja ki,számuk minden esetben külön megegyezés tárgya. Az alkotások a városi közgyűjteménybe kerülnek.Az ajándékozó személyek a művek közösen megállapított ellenértéke fejében ingyenes művésztelepi ellátást kapnak -amennyiben nem törzstagok, ez az elhelyezési költségekre is vonatkozik.Ez a jog átruházható más személyre,személyekre /pl.családtagokra/ is.
Bárki, akinek művét a művészeti vezető ajándékozásra javasolja, jogosult a fenti juttatásokra.

8. A városnak és a művésztelepnek egyaránt érdeke lenne a jövőben egy művésztelepi alapítvány létesítése, mely segítséget jelentene a további működtetéshez.

Záradék: 1993. nyarán megrendezésre kerül a művésztelep 25 éves jubileumi kiállítása. A megfelelő kiállítási helység kiválasztása, őrzése, a kiállítás egyéb költségei /szállítás,plakát,meghívó és reprezentatív katalógus/,valamint a megnyitó személy tiszteletdíja az Önkormányzatot terheli. Szerencsésnek tartanánk az ott kiállított művek értékesítésének városi megszervezését is.

Budapest,1992.szeptember

A műteremben

Tóth Tibor nagyon fontosnak tartotta, hogy a műtermek jól felszereltek legyenek. A kezdeti évek után saját tervezésű festőállvá-nyok segítették a zökkenőmentes műtermi munkát. A terv alapján elkészített állványok a mai napig

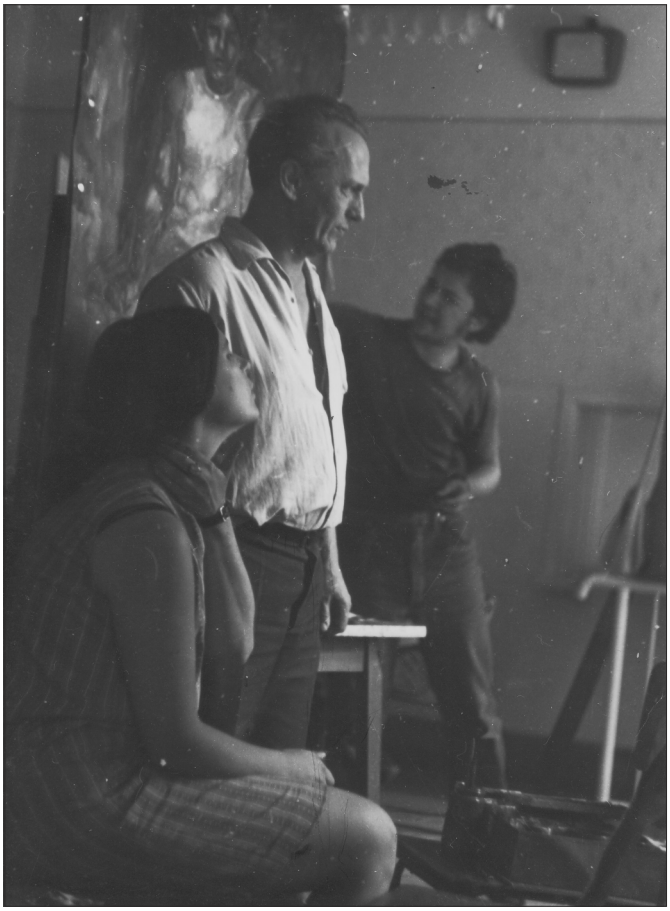

Korrektúra, 1969
(Csiba Éva, Tóth Tibor, Balogh Gyula)

Krokizás, 1969
(Marosvári György, Szakáll Ágnes, Csiba Éva, Balogh Gyula)

Idill, 1976
(Frank Józsefné, Marosvári György)

Székelyhidi Attila, 1973

Tömpe Emőke, 1973

Elmélyült munka a Jókai utcai műteremben, 1982 *(Bertalan Katalin, Lakatos József Péter)*

Aktrajzolás, festés, 2004 *(Székelyhidi Attila)*

Zsigmond Márton csíkszeredai festőművész tanítványai a műteremben, 2004

A műtermen kívül is lehetett dolgozni, 2005 *(Balla Tibor, Szakáll Ágnes, Rácz Katalin, Székely Júlia)*

Tóth Tibor és Miskolczy Gabriella, 1982

A pingpongasztal körül, 1985 *(Kovács Lajosné, Lakatos Bálint, Tömpe Emőke, ?, Cs. Vasváry Ibolya, Horváth Éva Mónika)*

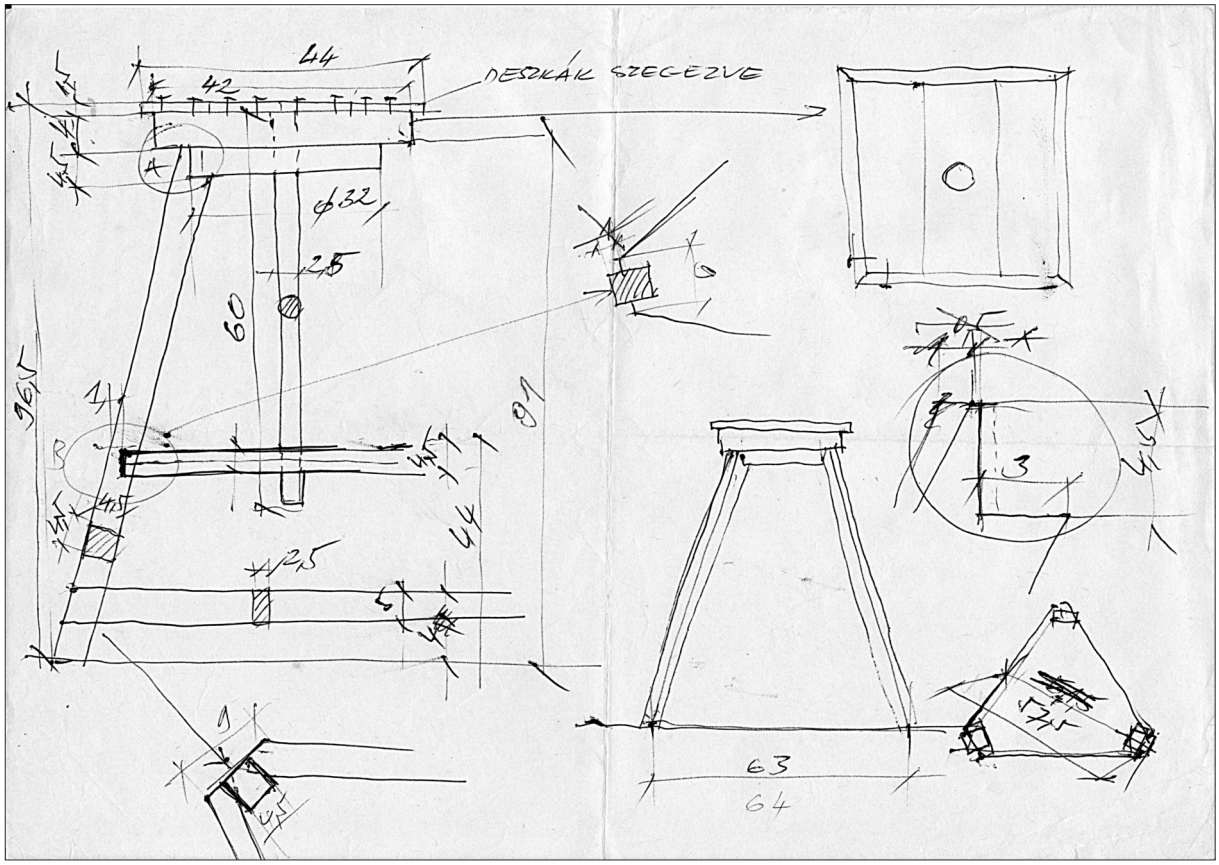

Tóth Tibor a szobrászoknak is tervezett egy könnyen elkészíthető szobrászállványt...

Egy elkészült állvány az Apor téri kollégium udvarán

A szobor „kibontása” gipszöntés után, 1980
(Tömpe Emőke)

Készül a dombormű, 1977
(Albrecht Júlia)

Mintázás, 1982
(Kovács Vanda, Rácz Katalin)

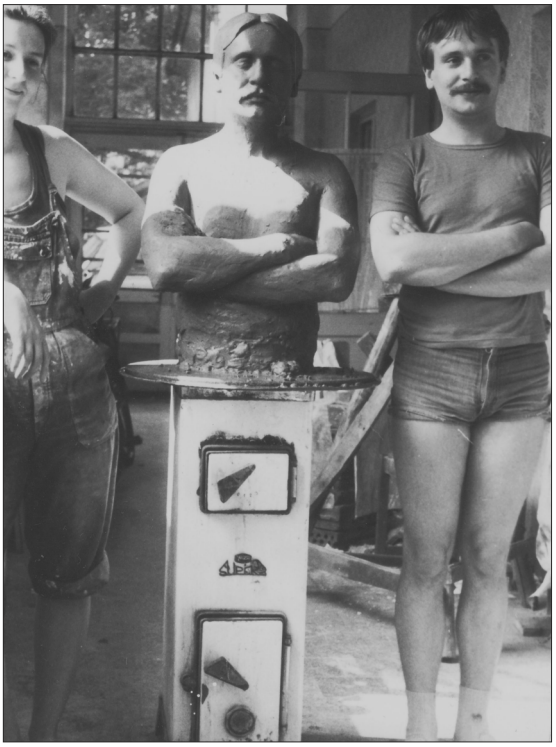

Alkotó – mű – modell, 1981
(Rácz Katalin, Hajas Mihály)

Életnagyságú szobor valódi széken... 1981
(Szekér Ferenc szobra)

Koncept 1977
(Marosvári György)

Az utolsó simítások, 1977
(Tilkovszky Éva)

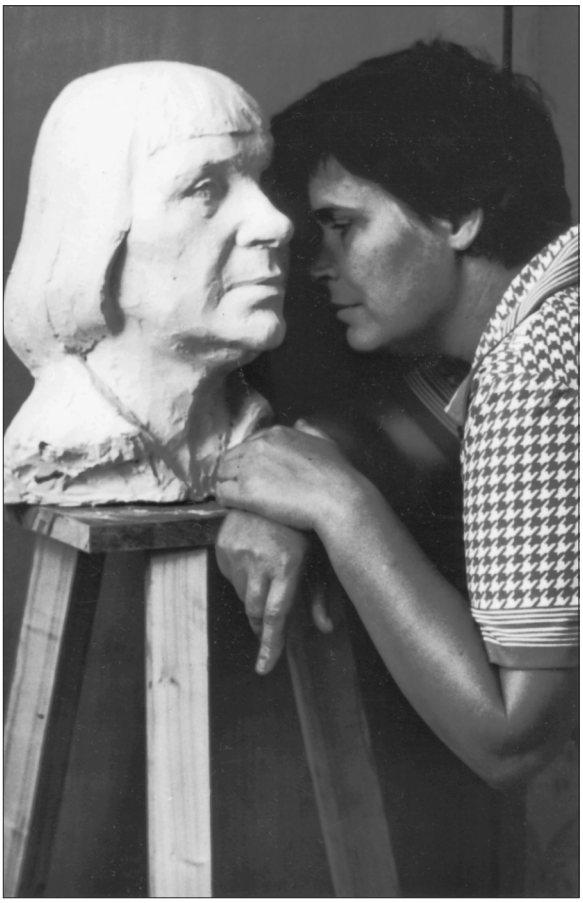

Koszta Rozóról is készült szobor..., 1980-as évek
(Humenyánszky Jolán)

A „legjobb modell”:
Király Andrásné Ilonka néni, 1991
(Tóth Éva)

Összehasonlítás, 2006
(Tóth Enikő és Rácz Katalin készülő szobra)

Doris Marschall, 2007

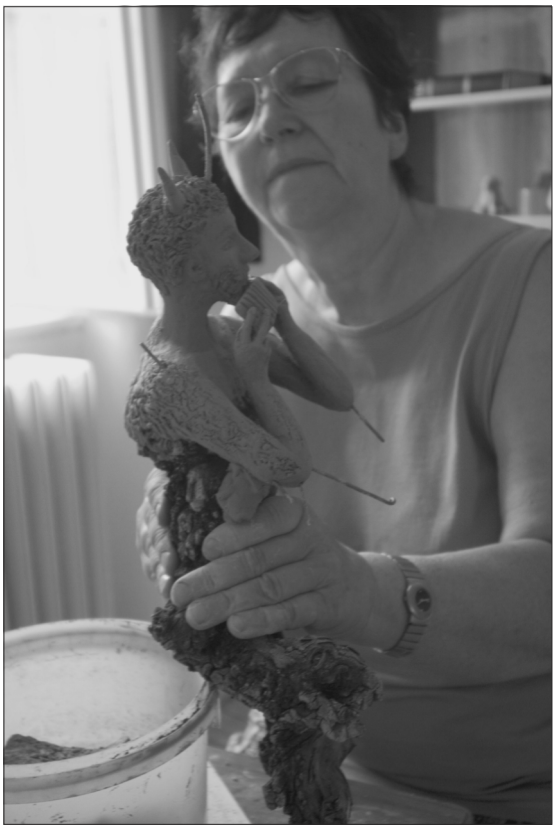

Szőke Sándor emlékműtervével, 2003

A városban és környékén

Tar Feri bácsinál, az Ecsedi utcában, 1978

Balogh Gyula

Marosvári György

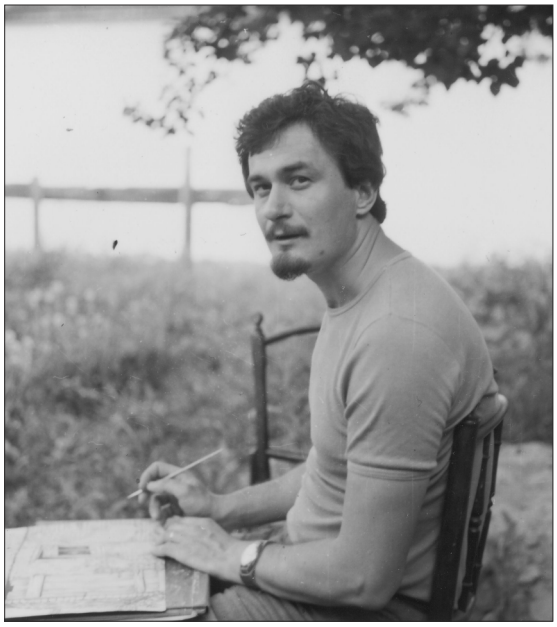

Készül a kép, 1981 *(Balogh Gyula festménye)*

Herczeg Gábor
műhelyében, 1982
(Cs. Vasváry Ibolya)

Kint a terepen, 1993 *(Horváth László)*

Napernyő védelmében, 1999
(Tóth Éva, Balázs Zoltán)

Még mindig érdemes
a pósteleki kastélynál festeni, 1999
(Pongrácz Zoltán)

A kert mélyén, 1996 *(Szakáll Ágnes, az előtérben Bodor Zsuzsanna és Lakatos Bálint)*

Kint a tanyán, 2005 *(Szabó Éva Mária)*

Egy németvárosi kerítés mögött, 2003 *(Bodor Zoltán)*

A baromfiudvar mellett, 2006 *(Tömpe Emőke)*

Amíg egy kiállítás megnyílik...

Első a művek kiválogatása...

1996
(Nagy Ottó, Szakáll Ágnes, Szulyovszky Sarolta, Hajas Viola, Bodorné Varga Zsuzsa, Horváth Imre, Bodor Zoltán, Olbert Mariann, ?, Chifor Ana, Seculici Ligia)

2004
(?, Bodor Zoltán, Oláh Katalin)

A vázlatkiállítások kezdetben
a gyulai várban voltak...

Kiállításrendezés, 1973
(Böröcz András, Szakáll Ágnes, Tóth Tibor)

Bebocsátást várva, 1973
(Szakáll Ágnes, Tóth Tibor, Kiss Anikó muzeológus, Horváth László, Böröcz András, Zala Szilárd, Pongrácz Zoltán)

Kiállításrendezés,1973
(?, Tóth Tibor, Rácz Katalin)

Kiállításrendezés, 1975
(?, Marosvári György)

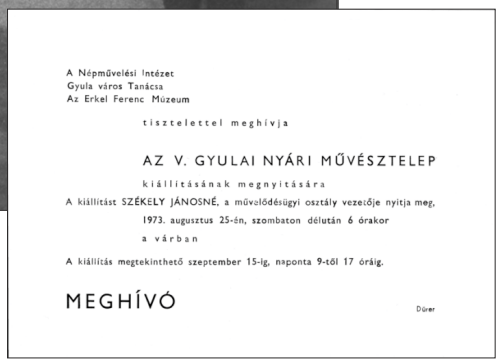

A Népművelési Intézet
Gyula város Tanácsa
Az Erkel Ferenc Múzeum

tisztelettel meghívja

AZ V. GYULAI NYÁRI MŰVÉSZTELEP

kiállításának megnyitására

A kiállítást SZÉKELY JÁNOSNÉ, a művelődésügyi osztály vezetője nyitja meg,

1973. augusztus 25-én, szombaton délután 6 órakor

a várban

A kiállítás megtekinthető szeptember 15-ig, naponta 9-től 17 óráig.

MEGHÍVÓ

Dürer

Megnyitó,1973

(Pongrácz Zoltán, Varga Villő, Mérey Szilárd, Frank Józsefné, Kardoss Béla, Tóth Tibor és a kiállítást megnyitó Székely Jánosné)

(?., Fejér Tibor, Tóth Tibor, Clementis József)

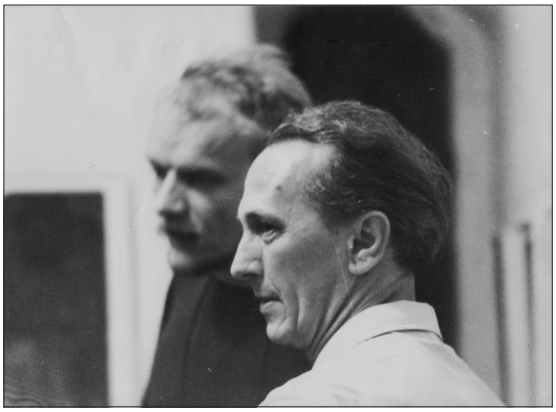

(Váli Dezső, Tóth Tibor)

Kiállítás a Dürer Teremben, 1976

Akkor még zsűrizés is volt...
(Tóth Tibor, Albrecht Júlia, Koszta Rozália, Szinte Gábor, Kokas Ignác, Povázai Lívia)

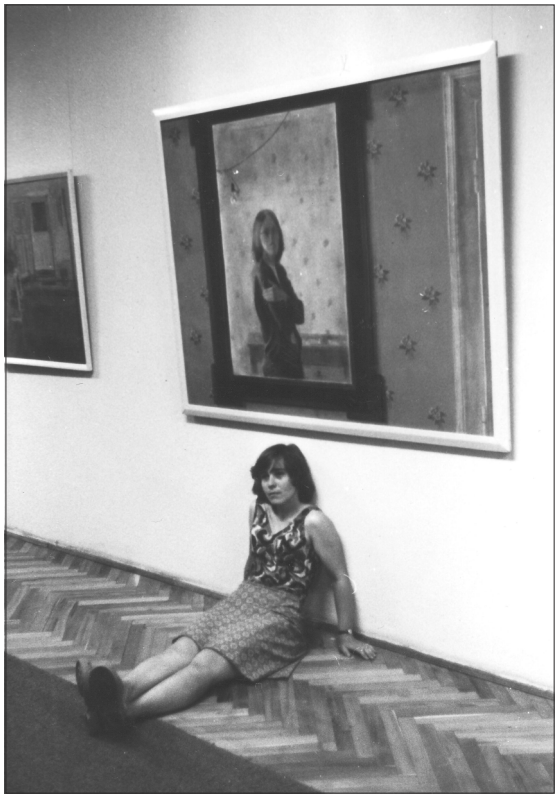

Kész a kiállítás
(Tömpe Emőke Szakáll Ágnes képe alatt)

Megnyitó
(Tóth Tibor, Koszta Rozália, Eisler János)

Csoportkép az 1978-a kiállítás megnyitója után
(ülnek: id. Balogh Gyula, Jerem Erzsébet, a kiállítást megnyitó Koszta Rozália, Ibos Éva, állnak: id. Marosvári György és felesége, Tömpe Emőke, Rácz Katalin, Tóth Tibor Csaba, Szakáll Ágnes, Marosvári György, Albrecht Júlia, Balogh Gyula, Tóth Tibor)

Látogatók
a Dürer Teremben, 1978
(Tóth Tiborné, Tóth Tibor, Szakáll Ágnes, Lakatos József Péter, Mészáros Vince)

A budapesti Bartók '32 Galériában
(Albrecht Júlia, ?, Lakatos József Péter, Balogh Gyula, ?, Tömpe Emőke, Marosvári György, Szakáll Ágnes, a kiállítást megnyitó Fábián Gyula, Székelyhidi Attila)

Tiszakécskén *(Szakáll Ágnes, Lakatos József Péter, a kiállítást megnyitó Bánszky Pál, Balogh Gyula, Tömpe Emőke)*

Az 1980-as gyulai kiállítást
Krasznahorkai Géza nyitotta meg

Nádházi András a megnyitón

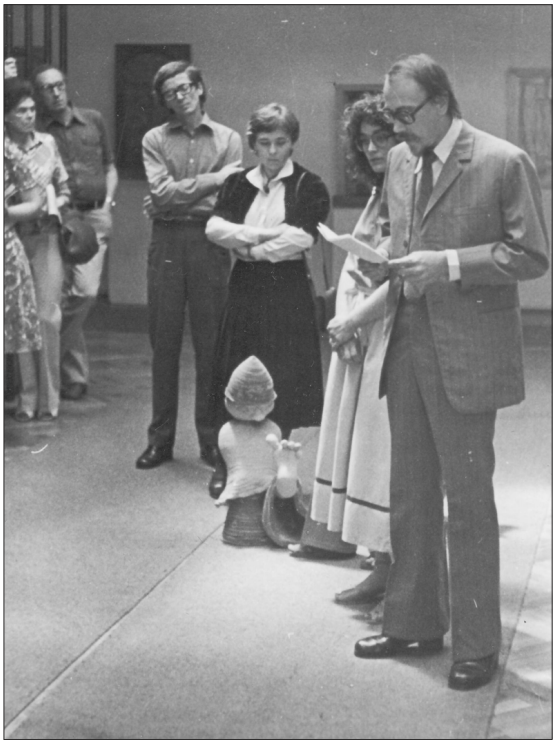

A megnyitó
(ismeretlenek, Székelyhidi Attila, Tömpe Emőke, Ibos Éva, Krasznahorkai Géza)

Albrecht Júlia és édesanyja Koszta Rozóval beszélget

Ismét a Dürer Teremben, 1982
(Szakáll Ágnes, a kiállítást megnyitó Fábián Gyula, Ibos Éva, takarásban: Balogh Gyula, Tömpe Emőke, Székelyhidi Attila, Albrecht Júlia)

1982 őszén a hódmezővásárhelyi Tornyai János Múzeumban
(Balogh Gyula, Tömpe Emőke, Marosvári György, Albrecht Júlia, Székelyhidi Attila, a megbízott múzeumigazgató, Lakatos József Péter, a kiállítást megnyitó Pogány Gábor, Szakáll Ágnes)

A telepet záró vázlatkiállítások 1978-tól a művelődési ház előcsarnokában, 1993-tól a Mogyoróssy Könyvtár kiállítóhelységében voltak

Népes közönség hallgatja Albel Andor megnyitó beszédét, 1993

A kiállítók egy csoportja a megnyitó után
(Orlovics Ibolya, Suzanne Müller, Doris Marschall, Lakatos József Péter, Fejes Gábor)

1994

(Krasznahorkai Géza könyvtárigazgató és a kiállítást megnyitó Lebenszky Attila alpolgármester)

1999

(Krasznahorkai Géza, Gyarmati Gabriella művészettörténész, Bodor Zoltán, Rácz Katalin, Lakatos Bálint, Bodor Mihály)

Szobrok a modellel

Dömötör János vásárhelyi művészettörténész nyitja meg a tárlatot a Dürer Teremben, 1994

Jánosi Imre, a közismert cukrász a képek előtt

Székelyhidi tanár úr volt tanítványával, Gyarmati Gabriellával

Az 1998-as jubileumi kiállítás
a Kohán Képtárban

A rendező: Marosvári György

Egyeztetés a szobrok elhelyezéséről
(Bodor Zoltán, Rácz Katalin)

Az ünnepélyes megnyitó után
Rácz Katalin virággal köszönti Tóth Tibort
(mellettük balról jobbra: Havassy Péter, Lakatos József Péter, Szabó Jenő, Krasznahorkai Géza)

A közönség

2005

Legeza Péter, a Gyula Városáért Baráti Kör elnökének megnyitóját a városi tv is fölvette

Rácz Katalin, a telep vezetője a művésztelep ajándékát, Szabó Éva Mária képét adja át a várost képviselő Szabó Jenőnek

Megbeszélés
(Szabó Tiborné, a művésztelep gazdasági vezetője, Krasznahorkai Géza, Dr. Perjési Klára polgármester)

2006-ban a művésztelep kiállítással tisztelgett Tóth Tibor emléke előtt.
A tárlaton bemutatott képei mellett a volt tanítványok is kiállítottak

Bodor Zoltán, a méltatást elmondó Széles Zsuzsa és Krasznahorkai Géza

Az ünneplő közönség

Közönségtalálkozó a 2007 nyarán a gyulai Városi Képtárban nyíló akvarellkiállításon

A beszélgetésben részt vevő művészek
(Rácz Katalin, Székelyhidi Attila, Bodor Zoltán, az előadást tartó Eisler János)

A hallgatóság

Az utolsó években a vázlatkiállítás bemutatója a művésztelep törzshelyén, a Szent Anna Kollégiumban volt

Az idő múlása

Tóth Tibor ösztönzésére minden évben készült csoportkép a művésztelepen. Többékevésbé más esemény is megörökítésre került. Ezekből mutatunk be néhányat.

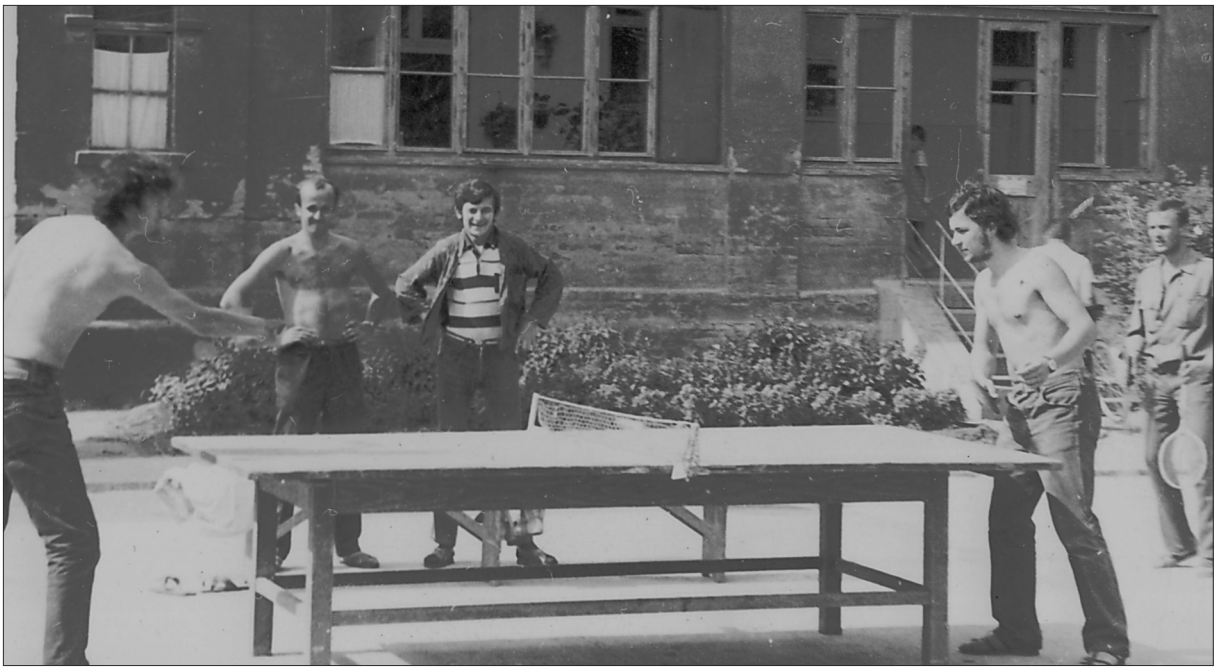

Mérkőzés a román kollégium udvarán, 1969
(Marosvári György, Horváth Imre, Gyergyák Zoltán, Balogh Gyula, Sajó Endre)

Énekpróba, 1972
(Szakáll Ágnes, Horváth László, Tömpe Emőke)

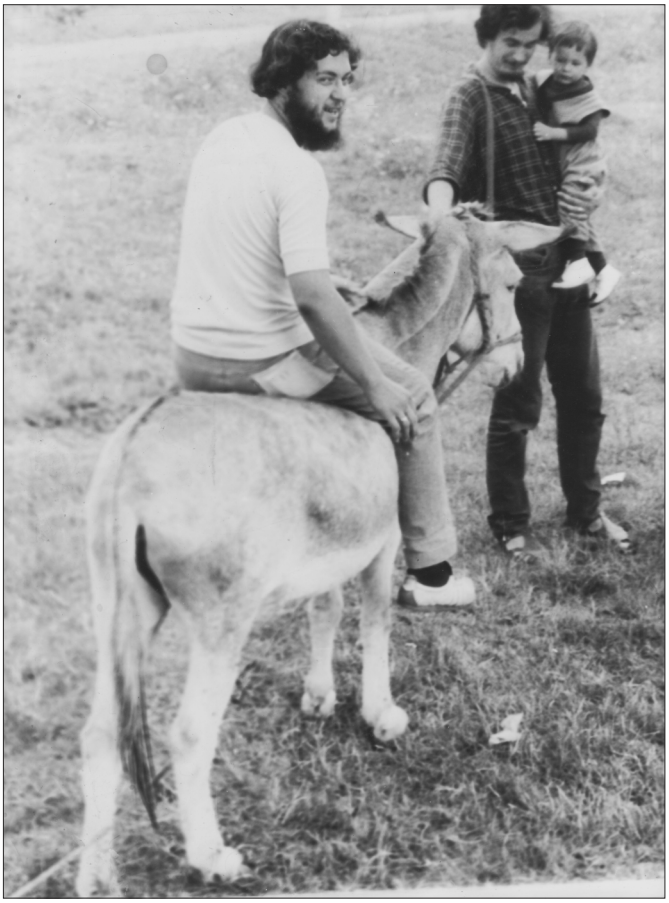

Kinn a tanyán, 1972
(Balogh Gyula, Marosvári György, Marosvári Attila)

2005
(Huszák Zsuzsanna)

Csoportkép toronnyal, 1977

(ülnek, guggolnak: Jerem Erzsébet, Lukács István, Földvári Melinda, Albrecht Júlia, Szakáll Ágnes, Borsos Józsefné, előtte Lakatos József Péter, Frank Józsefné, Rácz Katalin, Kovács Márta, Sajó Endre, előtte Király Andrásné modell; állnak: Vancsura Rita, Tömpe Emőke, Szőke Sándor, Vető Ágnes, Tóth Tiborné, Bodnár Szilvia, S. Nagy Katalin, hatan a kollégiumi konyha alkalmazottai, Székelyhidi Attila, Tóth Tibor)

Itt még a fotós is látszik, 1981

(Nagy Ottó, ülnek: Sajó Imre, ?, Pongrácz Zoltán, Király Andrásné modell, Lakatos József Péter; állnak: Bertalan Katalin, Varga Nándor Béla, Parrag Noémi, Lukács István, Bukrán Edit, Szekér Ferenc, Szőke Sándor, Bodor Zoltán, Szakáll Ágnes, Deák Árpád, Székelyhidi Attila, Albrecht Júlia, Tömpe Emőke, Hajas Mihály, Rácz Katalin, Chovan Mária, Ács Károly, Veszelszky Éva, a kollégium alkalmazottja a kislányával, Tóth Tibor)

Az Apor téri kollégium udvarán, 1984

(Császár Pál, ?, Bedő Anikó, ?, Varga Nándor Béla, ?, Horváth Éva Mónika, Iván Sándor, ?, ?, Szöllősi Dezső, ?, Albrecht Júlia, Marosvári Györgyné, Marosvári Attila és Marosvári György, Rácz Katalin Hajas Violával, Tömpe Emőke, a kollégium alkalmazottja, Nagy Lajosné modell, Lakatos József Péter Lakatos Bálinttal, Cs. Vasváry Ibolya, Tóth Bernard, Horváth Emese; elől: Király Andrásné modell, Szakáll Ágnes)

A kollégium kapuja előtt, 1994

(állnak: Turcza László, Bodor Zoltán, Bodorné Varga Zsuzsa a kis Bodor Zsuzsival, mellettük áll Balogh Katalin, mögötte Kiss László, Reuter Kata, Tóth Tibor, Tömpe Emőke, Zétényi Anna, Balogh Gyula, Baloghné Bertalan Katalin, Szabó Éva Mária, Horváth Balázs; guggolnak, ülnek: Bodor Mihály, ifj. Balogh Gyula, Pongrácz Zoltán, Bodor Balázs, Laborcz Monika, Balogh Ede, Tóth Éva; az ablakban: Lakatos Bálint, Szakáll Ágnes)

Gyerekekkel, 1985
(Vermes Vera, Vermes Márk, Hajas Viola, Rácz Katalin, Lakatos Bálint)

Gyurmázás, 1991
(Lakatos Bálint, Hajas Gábor, Horváth Tamás, Tóth Daniella, Horváth András, Hajas Viola, Misák Ágnes, ?)

Előadások

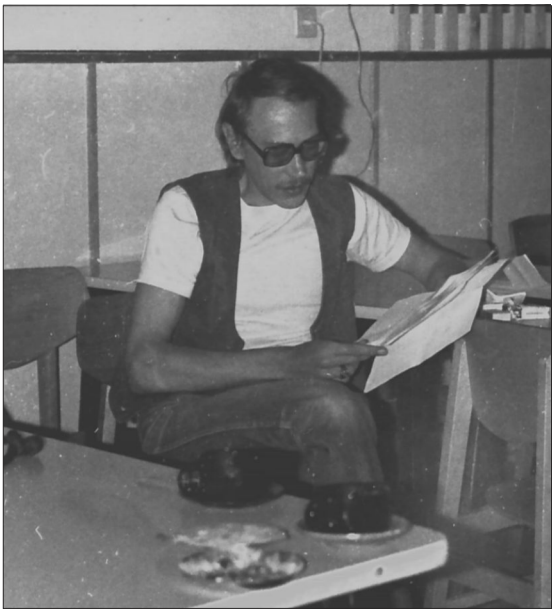

Krasznahorkai Géza, 1977

Bagyinszki Zoltán, 1999

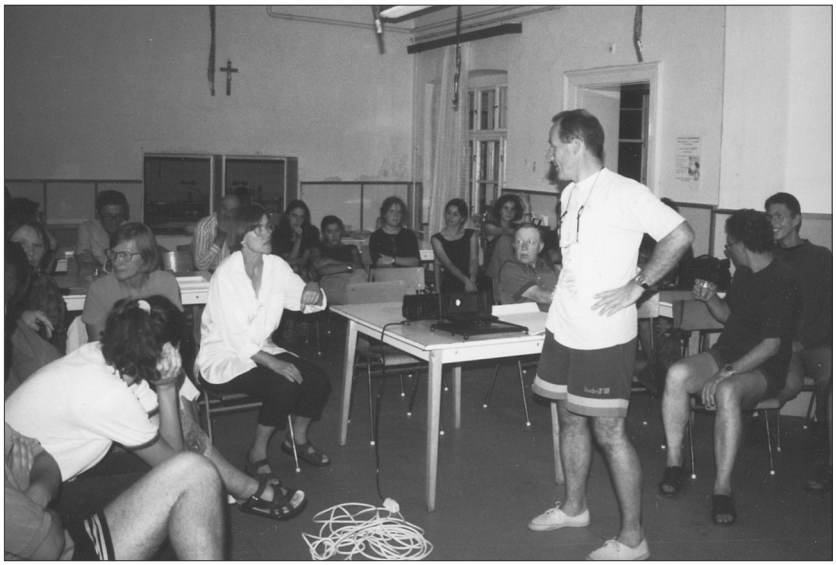

Carlos Miro, 2004

A jubileumi csoportkép, 1998

(ülnek: Lakatos Bálint, Tóth Éva, Szilcz Marianna, ?, Rácz Katalin, Cs. Vasváry Ibolya, Balázs Zoltán, Lakatos József Péter; mögöttük: Sajó Borbála, Bodor Zsuzsanna, Szabó Balázs, Bodor Zoltán, Bodorné Varga Zsuzsa Bodor Jánossal, Laborcz Monika, Tóth Tibor)

Szeghalmi kirándulás, 1999

(Rácz Katalin, Székelyhidi Attila, Szilvia, a modell, Laborcz Monika, Zsigmond Adél, Nagy Ottó, Orosz Annabella, Bándi Emese, Lakatos Bálint, Ónodi Mátyás, Zsigár Cecília, Balázs Zoltán, Doris Marschall, Ónodi Bálint, Huszák Zsuzsanna, Horváth László, Gombosné B. Éva, Bodor Zoltán, és a kirándulásszervező, guggolnak: Piros Boróka, Rencz Edina)

Csoportkép, 2006

(ülnek: Csatári Brigitta, Gedó Erzsébet, Szakáll Ágnes, Fülöp Zoltán, Zsigmond Márton, Balázs Zoltán, Rácz Katalin, Lukács Péter, Hajas Viola; állnak: Reviczky Péter, Bágy Éva, Kiss Erika, Bodor Zoltán, Bodorné Varga Zsuzsa, Olbert Mariann, Szabó Tiborné, Lakatos József Péter, Kiss Katalin, Rigó Bálint, Rigó Máté, Tömpe Emőke, Frák Tímea, Bikár Anita, Tóth Enikő)

Búcsúvacsora, 2007

Ami maradandó

A németvárosi katolikus templomban festett két secco

Angyali üdvözlet
(Székelyhidi Attila és Balogh Gyula alkotása, 1984-1985)

Mária mennybemenetele
(Marosvári György munkája, 1985)

A gyulai piacon
lévő ivókutat
Tömpe Emőke készítette

Tartalomjegyzék

Köszöntő 5

Tanulmányok és adatok

Krasznahorkai Géza: A Gyulai Nyári Művésztelep történetének vázlata 6
Eisler János: Emléksorok a gyulai művésztelepen töltött napokról 11
Rácz Katalin: Tóth Tibor, a Mester 14
A Gyulai Nyári Művésztelep kronológiája 20
A 40 év résztvevőinek névsora 21
A művésztelepre meghívott előadók névsora 32
A művésztelepi kiállítások jegyzéke 36
A kiállításmegnyitókon elhangzott... 42
A művésztelepről írták... 46
A Gyulai Nyári Művésztelep bibliográfiája 55

Dokumentumok

Így kezdődött... (1969) 60
Tóth Tibor jelentése az 1969-es művésztelepről (fogalmazvány) 61
Koszta Rozália levele Tóth Tibornak (1970) 62
Megállapodás (1985) 63
Az önkormányzat javaslata (1992. július) 65
A művésztelepi tagok javaslata a telep működéséről (1992. szeptember) 66

Fényképek

A műteremben 68
A városban és környékén 79
Amíg egy kiállítás megnyílik... 84
Az idő múlása 100
Ami maradandó 108